



Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2016/2030 z dnia 26 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do sekretariatu Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE 4
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2032 z dnia 26 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 91/2003 w sprawie statystyki transportu kolejowego w odniesieniu do gromadzenia danych o towarach, pasażerach i wypadkach 105

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE, Euratom) 2016/2030

z dnia 26 października 2016 r.

zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do sekretariatu Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 325,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁾ Komitet Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (zwanego dalej „Urzędem”) ma za zadanie regularne monitorowanie wykonywania przez Urząd jego zadań dochodzeniowych w celu wzmocnienia niezależności Urzędu.
- (2) Należy ustanowić ramy wykonywania środków budżetowych odnoszących się do członków Komitetu Nadzoru w taki sposób, aby uniknąć pojawienia się jakiegokolwiek ingerencji Urzędu w ich obowiązki. Należy dostosować rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w taki sposób, aby umożliwić ustanowienie takich ram, jednocześnie zapewniając taką samą jak wcześniej przejrzystość środków przeznaczonych na funkcjonowanie Komitetu Nadzoru.
- (3) W celu zapewnienia skutecznego i efektywnego funkcjonowania Komitetu Nadzoru jego sekretariat powinien być prowadzony bezpośrednio przez Komisję, niezależnie od Urzędu, a Komisja powinna zapewnić sekretariatowi odpowiednie środki do wykonywania jego zadań. W celu zachowania niezależności Komitetu Nadzoru Komisja powinna powstrzymać się od ingerencji w zadania Komitetu Nadzoru w zakresie monitorowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 150 z 27.4.2016, s. 1.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 września 2016 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

- (4) W przypadku gdy Urząd wyznacza inspektora ochrony danych zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, inspektor ten powinien być nadal właściwy do spraw dotyczących przetwarzania danych przez sekretariat Komitetu Nadzoru.
- (5) Obowiązki zachowania poufności przez pracowników sekretariatu Komitetu Nadzoru powinny nadal mieć zastosowanie.
- (6) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽¹⁾ zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, który dnia 18 marca 2016 r. podjął decyzję o niewydawaniu opinii,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Inspektor ochrony danych jest właściwy do spraw dotyczących przetwarzania danych przez Urząd oraz sekretariat Komitetu Nadzoru.”;

b) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zgodnie z regulaminem pracowniczym pracownicy Urzędu oraz pracownicy sekretariatu Komitetu Nadzoru nie mogą, bez uzyskania odpowiedniej zgody, ujawniać informacji, które uzyskali w trakcie pełnienia swoich obowiązków, o ile takie informacje nie zostały już zgodnie z prawem podane do wiadomości publicznej lub są publicznie dostępne, i są nadal związani tym obowiązkiem po opuszczeniu służby.

Członkowie Komitetu Nadzoru są związani tym samym obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej w trakcie pełnienia swoich obowiązków i są nadal związani tym obowiązkiem po zakończeniu sprawowania przez nich mandatu.”;

2) art. 15 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komitet Nadzoru wyznacza swojego przewodniczącego. Komitet Nadzoru przyjmuje swój regulamin, który przed przyjęciem przedstawia do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych. Posiedzenia Komitetu Nadzoru są zwoływane z inicjatywy przewodniczącego lub dyrektora generalnego. Komitet Nadzoru zbiera się co najmniej 10 razy w roku. Komitet Nadzoru podejmuje decyzje większością głosów wchodzących w jego skład członków. Jego sekretariat jest prowadzony przez Komisję, niezależnie od Urzędu i w ścisłej współpracy z Komitetem Nadzoru. Przed mianowaniem pracowników sekretariatu należy zasięgnąć opinii Komitetu Nadzoru, którego uwagi są brane pod uwagę. Sekretariat wykonuje instrukcje Komitetu Nadzoru i działa niezależnie od Komisji. Bez uszczerbku dla sprawowania kontroli nad budżetem Komitetu Nadzoru i jego sekretariatu, Komisja nie ingeruje w zadania Komitetu Nadzoru w zakresie monitorowania.

Urzednicy przydzieleni do sekretariatu Komitetu Nadzoru nie zwracają się o instrukcje ani nie przyjmują instrukcji od żadnego rządu, instytucji, organu, urzędu ani agencji w odniesieniu do wykonywania zadań Komitetu Nadzoru w zakresie monitorowania.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

3) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Finansowanie

Łączną kwotę środków przeznaczonych dla Urzędu zapisuje się w specjalnej linii budżetowej w sekcji budżetu ogólnego Unii Europejskiej odnoszącej się do Komisji oraz określa się szczegółowo w załączniku do tej sekcji. Środki przeznaczone dla Komitetu Nadzoru i jego sekretariatu zapisuje się w sekcji budżetu ogólnego Unii Europejskiej odnoszącej się do Komisji.

Plan zatrudnienia Urzędu załącza się do planu zatrudnienia Komisji. Plan zatrudnienia Komisji obejmuje sekretariat Komitetu Nadzoru.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 26 października 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. LESAY

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/2031**z dnia 26 października 2016 r.****w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2000/29/WE ⁽³⁾ określa system ochrony zdrowia roślin.
- (2) W dniu 21 listopada 2008 r. Rada zwróciła się do Komisji o przeprowadzenie oceny tego systemu ochrony zdrowia roślin.
- (3) W świetle wyników tej oceny oraz doświadczenia zdobytego w trakcie stosowania dyrektywy 2000/29/WE, dyrektywa ta powinna zostać zastąpiona. W celu zapewnienia jednolitego stosowania nowych przepisów, akt zastępujący tę dyrektywę powinien mieć formę rozporządzenia.
- (4) Zdrowie roślin jest bardzo ważne dla produkcji roślinnej, lasów, obszarów naturalnych i obsadzonych, naturalnych ekosystemów, usług ekosystemowych oraz różnorodności biologicznej w Unii. Zdrowiu roślin zagrażają gatunki szkodliwe dla roślin i produktów roślinnych, których ryzyko wprowadzenia na terytorium Unii wzrosło z powodu globalizacji wymiany handlowej i zmiany klimatu. W celu zwalczania tego zagrożenia niezbędne jest wprowadzenie środków dotyczących określania zagrożenia fitosanitarnego związanego z tymi agrofagami oraz ograniczania tego zagrożenia do dopuszczalnego poziomu.
- (5) Potrzebę wprowadzenia takich środków uznano już dawno temu. Stały się one przedmiotem umów i konwencji międzynarodowych, w tym Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (IPPC) z dnia 6 grudnia 1951 r. zawartej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz jej nowego zmienionego tekstu zatwierdzonego podczas 29. sesji Konferencji FAO w listopadzie 1997 r. Unia i wszystkie jej państwa członkowskie są umawiającymi się stronami IPPC.
- (6) Stało się oczywiste, że w celu określenia zakresu niniejszego rozporządzenia ważne jest uwzględnienie czynników biogeograficznych, aby uniknąć wprowadzania i rozprzestrzeniania się na terytorium Unii Europejskiej agrofagów, które na tym terytorium nie występują. W związku z powyższym z terytorialnego zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć Ceutę, Melilę oraz – z wyjątkiem Madery i Azorów – regiony najbardziej oddalone państw członkowskich, o których mowa w art. 355 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Odniesienia do państw trzecich należy traktować jako odniesienia również do tych wyłączonych terytoriów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170, z 5.6.2014, s. 104.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 18 lipca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

- (7) Dyrektywa 2000/29/WE ustanawia przepisy dotyczące kontroli urzędowych, które mają być przeprowadzane przez właściwe organy w odniesieniu do środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie. Dyrektywa ta wymaga od państw członkowskich wprowadzenia odpowiednich i skutecznych środków kontroli. Takie odpowiednie i skuteczne środki kontroli urzędowych powinny nadal być stosowane również w przyszłości. W niniejszym rozporządzeniu, będącym częścią pakietu „Lepsze prawo – bezpieczniejsza żywność”, należy przewidzieć jedynie ograniczoną liczbę przepisów dotyczących kontroli urzędowych, ponieważ przepisy te powinny zostać uwzględnione w ramach horyzontalnego prawodawstwa dotyczącego kontroli urzędowych.
- (8) Należy ustanowić kryteria identyfikacji agrofagów, w odniesieniu do których konieczne jest przyjęcie środków służących zapobieganiu wprowadzaniu ich na terytorium Unii i ich rozprzestrzenianiu się na całym tym terytorium. Agrofagi takie są zwane „agrofagami kwarantannowymi dla Unii”. Należy także ustanowić kryteria służące identyfikacji agrofagów, w odniesieniu do których konieczne jest przyjęcie środków kontroli jedynie w odniesieniu do jednej lub większej liczby części tego terytorium. Agrofagi takie są zwane „agrofagami kwarantannowymi dla strefy chronionej”. W przypadku gdy agrofagi te to rośliny, wykonywanie niniejszego rozporządzenia powinno koncentrować się w szczególności na roślinach, które są pasożytami dla innych roślin, gdy są one najbardziej szkodliwe dla zdrowia roślin.
- (9) Aby działania Unii na rzecz kontroli agrofagów kwarantannowych dla Unii mogły koncentrować się na tych agrofagach, w przypadku których potencjalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe ich występowania są najbardziej dotkliwe dla terytorium Unii, należy ustanowić ograniczony wykaz takich agrofagów (zwanym dalej „agrofagami priorytetowymi”).
- (10) Aby zapewnić podjęcie skutecznego i szybkiego działania w przypadku stwierdzenia występowania lub podejrzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla Unii, do państw członkowskich, podmiotów profesjonalnych i społeczeństwa powinny mieć zastosowanie obowiązki w zakresie powiadamiania.
- (11) W przypadku gdy obowiązki te wiążą się z ujawnianiem danych osobowych osób fizycznych lub prawnych właściwym organom, może to stanowić ograniczenie art. 8 (ochrona danych osobowych) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). Takie ograniczenie byłoby jednak niezbędne i proporcjonalne ze względu na osiągnięcie celu niniejszego rozporządzenia, który leży w interesie publicznym.
- (12) Podmiot profesjonalny lub inna osoba, który podejrzewa występowanie agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub dowie się o jego występowaniu, w roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach, które są lub były pod jego kontrolą, powinien być zobowiązany do powiadomienia o tym właściwego organu, do wprowadzenia wszelkich środków, które mogą być właściwe w celu wyeliminowania agrofaga oraz wycofania z obrotu lub wycofania od użytkowników danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, a także przekazywania informacji właściwemu organowi, innym osobom w łańcuchu handlu oraz opinii publicznej.
- (13) Państwa członkowskie powinny wprowadzić wszelkie niezbędne środki fitosanitarne w celu zwalczania agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowanie stwierdzono na ich terytorium. Należy określić środki, które mogą być wprowadzone przez państwa członkowskie w takim przypadku. Należy także określić zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie mają zdecydować, jakie środki powinny zostać wprowadzone. Środki te powinny obejmować ustanowienie wyznaczonych obszarów składających się ze stref porażonych i stref buforowych oraz, w stosownych przypadkach, określenie działań, które powinny zostać podjęte przez podmiot profesjonalny lub inną osobę w celu wyeliminowania agrofagów kwarantannowych lub w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się takich agrofagów.
- (14) W niektórych przypadkach państwa członkowskie powinny wprowadzić środki w celu zwalczania agrofagów kwarantannowych na roślinach na nieruchomościach prywatnych, ponieważ zwalczanie agrofagów może być skuteczne tylko wówczas, gdy wszystkie źródła porażenia zostaną usunięte. W tym celu właściwe organy państw członkowskich powinny posiadać prawny dostęp do takich nieruchomości. Może to stanowić ograniczenie art. 7 (poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego) i art. 17 (prawo własności) Karty. Ograniczenie to powinno być niezbędne i proporcjonalne do celu niniejszego rozporządzenia, którego realizacja leży w interesie publicznym.
- (15) Zapobieganie występowaniu agrofagów i ich wczesne wykrywanie jest niezwykle ważne dla ich szybkiego i skutecznego zwalczania. W związku z tym państwa członkowskie powinny prowadzić kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii na obszarach, gdzie dotąd nie odnotowano ich występowania. Z uwagi na liczbę agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz czas i zasoby niezbędne do przeprowadzenia tych kontroli występowania państwa członkowskie powinny ustanowić wieloletnie programy kontroli występowania.

- (16) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania środków w przypadku podejrzenia lub potwierdzenia występowania określonych agrofagów kwarantannowych dla Unii, dotyczących zwłaszcza ich zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania oraz ustanowienia obszarów wyznaczonych, kontroli występowania, planów awaryjnych, ćwiczeń symulacyjnych i planów działania.
- (17) W przypadku gdy nastąpiło zdomowienie agrofaga kwarantannowego dla Unii na obszarze wyznaczonym i nie można go zwalczyć, Komisja powinna przyjąć środki unijne dotyczące ograniczenia rozprzestrzeniania tego agrofaga w tym obszarze.
- (18) Aby zapewnić szybkie i skuteczne działanie przeciwko agrofagom, które nie są agrofagami kwarantannowymi dla Unii, lecz które zdaniem państw członkowskich mogą spełniać warunki włączenia do wykazu tych agrofagów kwarantannowych dla Unii, należy określić środki, jakie mają być wprowadzone przez państwa członkowskie w przypadku, gdy dowiedzą się o wystąpieniu takiego agrofaga. Podobne środki należy określić w odniesieniu do Komisji.
- (19) Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia bardziej rygorystycznych środków niż jest to wymagane na mocy prawodawstwa Unii.
- (20) Do agrofagów priorytetowych powinny mieć zastosowanie przepisy szczególne, w szczególności w odniesieniu do informowania opinii publicznej, kontroli występowania, planów awaryjnych, ćwiczeń symulacyjnych, planów działań na rzecz zwalczania agrofagów i współfinansowania środków przez Unię.
- (21) Agrofagi kwarantannowe, które występują na terytorium Unii, ale które nie występują na określonych częściach tego terytorium wyznaczonych jako „strefy chronione”, a których wystąpienie spowodowałoby niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe tylko w tych strefach chronionych, powinny być szczegółowo zidentyfikowane i włączone do wykazu jako „agrofagi kwarantannowe dla strefy chronionej”. Wprowadzenie agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej do tych stref, ich przemieszczanie w nich oraz uwalnianie w odnośnych strefach chronionych powinno być zakazane.
- (22) Należy ustanowić przepisy dotyczące uznawania, modyfikacji lub cofnięcia uznania stref chronionych, obowiązków w zakresie kontroli występowania w odniesieniu do stref chronionych, działań, które należy podjąć w przypadku stwierdzenia występowania agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej w danych strefach chronionych oraz ustanawiania tymczasowych stref chronionych. Bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące zmiany wielkości i cofnięcia uznania tych stref chronionych powinny mieć zastosowanie w przypadku stwierdzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej w danej strefie chronionej.
- (23) Agrofag, który nie jest agrofagiem kwarantannowym dla Unii, a który jest przenoszony głównie za pośrednictwem określonych roślin przeznaczonych do sadzenia, którego występowanie na tych roślinach przeznaczonych do sadzenia powoduje niedopuszczalne skutki gospodarcze w odniesieniu do planowanego wykorzystania tych roślin i który jest włączony do wykazu jako regulowany agrofag niekwarantannowy dla Unii, powinien być zwany „regulowanym agrofagiem niekwarantannowym dla Unii”. Aby ograniczyć występowanie takich agrofagów, należy zakazać ich wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Unii na danych roślinach przeznaczonych do sadzenia, w przypadkach gdy częstość występowania tych agrofagów przekracza określony próg.
- (24) Określone rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty powodują niedopuszczalne zagrożenie z powodu dużego prawdopodobieństwa, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla Unii. W przypadku niektórych z nich dostępne są dopuszczalne środki zmniejszające ryzyko. W zależności od dostępności dopuszczalnych środków zmniejszających ryzyko wprowadzanie lub przemieszczanie takich agrofagów na terytorium Unii powinno być zakazane lub podlegać szczególnym wymogom. Te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty powinny zostać włączone do wykazu.
- (25) Oprócz środków wprowadzanych w celu zarządzania niedopuszczalnym ryzykiem dotyczącym roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać – na podstawie wstępnej oceny tego wysokiego ryzyka – środki oparte na ryzyku i środki zapobiegawcze służące ochronie terytorium Unii przed agrofagami, które mogłyby być wprowadzone za pomocą rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu pochodzącego z państw trzecich. Ta ocena wstępna powinna uwzględniać konkretne kryteria odpowiednie dla danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów. W tym celu należy uwzględnić opinie lub badania naukowe IPPC, Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO), Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) lub organów państw członkowskich. Na podstawie tej wstępnej oceny należy ustanowić wykaz tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wysokiego ryzyka, których wprowadzanie na terytorium Unii powinno być zakazane, w oczekiwaniu na ocenę ryzyka przeprowadzoną zgodnie ze standardami IPPC. Te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie powinny obejmować tych, których wprowadzanie na terytorium Unii jest zakazane lub podlega wymogom szczególnym lub równoważnym, na podstawie analizy zagrożenia agrofagami, lub które podlegają tymczasowym zakazom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu.

- (26) Należy przewidzieć odstępstwa od zakazów lub wymogów szczególnych w odniesieniu do wprowadzania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii. Komisja powinna być uprawniona do uznania określonych środków państw trzecich za równoważne wymogom dotyczącym przemieszczania na terytorium Unii odnośnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.
- (27) Wspomniane zakazy lub wymogi nie powinny mieć zastosowania do niewielkich ilości określonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów – innych niż rośliny przeznaczone do sadzenia – do celów niekomercyjnych i nieprofesjonalnych ani –w określonych przypadkach – do wprowadzania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów do stref przygranicznych i przemieszczania w nich.
- (28) Należy przewidzieć zwolnienia od zakazu wprowadzenia i przemieszczania na terytorium Unii agrofagów, roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów objętych tymi zakazami i przeznaczonych do określonych celów, takich jak badania urzędowe, cele naukowe lub edukacyjne, doświadczenia, selekcja odmianowa lub hodowla. Należy ustanowić odpowiednie zabezpieczenia i udzielać informacji zainteresowanym podmiotom.
- (29) Rośliny wprowadzane do Unii z państw trzecich i przemieszczane przy użyciu usług pocztowych w wielu przypadkach nie spełniają unijnych wymogów fitosanitarnych. Aby zwiększyć świadomość w tym zakresie, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące informacji, które mają być przekazywane podróżnym i klientom usług pocztowych.
- (30) Należy przewidzieć – pod pewnymi warunkami – odstępstwo od przepisów Unii dotyczących wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w tranzycie fitosanitarnym.
- (31) Międzynarodowy handel roślinami, produktami roślinnymi i innymi przedmiotami, w przypadku których doświadczenie fitosanitarne jest ograniczone, może potencjalnie nieść ze sobą niedopuszczalne ryzyko zadowolenia się agrofagów kwarantannowych, które nie są jeszcze włączone do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii i w odniesieniu do których nie wprowadzono środków na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić szybkie i skuteczne działanie wobec tych nowo rozpoznanych lub podejrzewanych zagrożeń agrofagami związanych z roślinami, produktami roślinnymi i innymi przedmiotami, które nie podlegają stałym wymogom lub zakazom, ale które mogą kwalifikować się do takich stałych środków, Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia środków tymczasowych zgodnie z zasadą ostrożności oraz identyfikacji tych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, uwzględniając obiektywne i stałe elementy.
- (32) Niezbędne jest określenie zakazów i wymogów szczególnych, podobnych do tych, które są określone dla terytorium Unii, w odniesieniu do wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które mogłyby stwarzać niedopuszczalny poziom zagrożenia wynikający z dużego prawdopodobieństwa, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla odnośnej strefy chronionej.
- (33) Należy przyjąć ogólne wymogi dotyczące pojazdów, maszyn i materiału opakowaniowego wykorzystywanego na potrzeby roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w celu zapewnienia, aby były one wolne od agrofagów kwarantannowych.
- (34) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć obiekty zapewniające izolację i stacje kwarantanny. Należy określić wymogi dotyczące wyznaczania i funkcjonowania tych obiektów i stacji kwarantanny oraz dotyczące zezwoleń i nadzoru nad nimi, jak również uwalniania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z tych obiektów lub stacji. W przypadku gdy wymogi te obejmują prowadzenie wykazu personelu i osób odwiedzających wchodzących na teren obiektów i stacji, może to stanowić ograniczenie art. 8 Karty Unii Europejskiej (ochrona danych osobowych). Ograniczenie to byłoby jednak niezbędne i proporcjonalne ze względu na cel niniejszego rozporządzenia, którego realizacja leży w interesie publicznym.
- (35) Komisja powinna prowadzić i aktualizować publicznie dostępny wykaz wszystkich otrzymanych przez nią powiadomień, dotyczących pojawiających się w państwach trzecich agrofagów, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia roślin na terytorium Unii.
- (36) Aby zapewnić skuteczne wykonanie niniejszego rozporządzenia, określone podmioty profesjonalne podlegające obowiązkowi wynikającym z niniejszego rozporządzenia powinny być wpisane do rejestrów ustanowionych przez państwa członkowskie. Należy określić wymogi dotyczące wpisywania do rejestru oraz zwolnienia od tych wymogów.
- (37) Aby ułatwić wykrywanie źródła porażenia agrofagiem kwarantannowym, należy wprowadzić wymóg prowadzenia przez podmioty profesjonalne dokumentacji w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów dostarczanych im przez podmioty profesjonalne oraz dostarczanych przez nie innym podmiotom profesjonalnym. Biorąc pod uwagę okresy utajenia niektórych agrofagów kwarantannowych oraz czas wymagany do wykrycia źródeł porażenia, dokumentacja powinna być przechowywana przez co najmniej trzy lata.

- (38) Podmioty profesjonalne powinny również dysponować systemami i procedurami umożliwiającymi identyfikację przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na ich nieruchomościach i między nimi.
- (39) Do celów wprowadzania określonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów z państw trzecich na terytorium Unii oraz do stref chronionych powinno być wymagane świadectwo fitosanitarne. W celu zachowania przejrzystości te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty powinny zostać włączone do wykazu.
- (40) Do celów wprowadzania na terytorium Unii innych roślin z państw trzecich również należy wymagać świadectw fitosanitarnych. Jest to istotne w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz skutecznego nadzoru nad przywozem tych roślin do Unii i związanymi z tym zagrożeniami. Rośliny te nie powinny jednak być objęte przepisami dotyczącymi kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej określonymi w odnośnym prawodawstwie Unii.
- (41) Wspomniane świadectwa fitosanitarne powinny spełniać wymogi IPPC oraz poświadczać zgodność z wymogami i środkami ustanowionymi na podstawie niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia wiarygodności świadectw fitosanitarnych należy ustanowić przepisy dotyczące warunków ich ważności i unieważniania.
- (42) Przemieszczanie na terytorium Unii, a także do i wewnątrz stref chronionych, określonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów powinno być dozwolone jedynie w przypadku, gdy dołączony jest do nich paszport roślin poświadczający zgodność z wymogami i środkami ustanowionymi na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia. W celu zachowania przejrzystości te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty powinny zostać włączone do wykazu.
- (43) Paszporty roślin nie powinny być wymagane dla roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów dostarczanych bezpośrednio użytkownikom ostatecznym, w tym ogrodnikom amatorom. Należy jednak określić pewne wyjątki.
- (44) W celu zapewnienia wiarygodności paszportów roślin należy ustanowić przepisy dotyczące ich treści i formatu.
- (45) Paszporty roślin powinny być co do zasady wydawane przez upoważniony podmiot profesjonalny. Właściwe organy powinny mieć możliwość decydowania o wydawaniu paszportów roślin.
- (46) Należy określić przepisy dotyczące wydawania paszportów roślin, badań wymaganych do ich wydania, umieszczania paszportów roślin, udzielania podmiotom profesjonalnym upoważnienia do wydawania paszportów roślin i nadzoru nad tymi podmiotami, obowiązków podmiotów upoważnionych oraz cofania takiego upoważnienia.
- (47) Aby zmniejszyć obciążenia dla podmiotów upoważnionych, badania do celów wydania paszportów roślin, w stosownych przypadkach, powinny być połączone z badaniami wymaganymi na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG ⁽¹⁾, 66/402/EWG ⁽²⁾, 68/193/EWG ⁽³⁾, 2002/54/WE ⁽⁴⁾, 2002/55/WE ⁽⁵⁾, 2002/56/WE ⁽⁶⁾, 2002/57/WE ⁽⁷⁾, 2008/72/WE ⁽⁸⁾ i 2008/90/WE ⁽⁹⁾.
- (48) Upoważnione podmioty profesjonalne powinny posiadać niezbędną wiedzę w zakresie agrofagów.
- (49) Niektóre upoważnione podmioty mogą chcieć ustanowić plan zarządzania ryzykiem dotyczącym agrofagów, zapewniający i wykazujący wysoki poziom kompetencji i świadomości na temat zagrożeń agrofagami w odniesieniu do punktów krytycznych w ich działalności profesjonalnej i uzasadniający szczególne uzgodnienia dotyczące kontroli z właściwymi organami. Należy ustanowić przepisy Unii dotyczące treści tych planów.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298/66).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym zbóż (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie obrotu materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli (Dz.U. L 93 z 17.4.1968, s. 15).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona (Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

- (50) Należy przewidzieć zastępowanie paszportów roślin oraz świadectw fitosanitarnych.
- (51) W przypadku niezgodności z przepisami Unii paszporty roślin powinny być usuwane, unieważniane oraz – do celów identyfikowalności – przechowywane.
- (52) Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 15 – *przepisy w sprawie drewnianego materiału opakowaniowego w obrocie międzynarodowym (ISPM15)* – zawiera wymóg umieszczania na drewnianych materiałach opakowaniowych określonego oznaczenia, stosowanego przez należycie upoważnione i nadzorowane podmioty profesjonalne. Niniejsze rozporządzenie powinno określić wymogi dotyczące zabiegów, znakowania i naprawy drewnianego materiału opakowaniowego zgodnie z tym standardem. Niniejsze rozporządzenie powinno również określić przepisy dotyczące udzielania upoważnień stosującym to oznaczenie podmiotom profesjonalnym na terytorium Unii i sprawowania nadzoru nad nimi.
- (53) W przypadku gdy jest to wymagane przez państwo trzecie, odnośne rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty powinny być przemieszczane z terytorium Unii do tego państwa trzeciego z fitosanitarnym świadectwem eksportowym lub reeksportowym. W odniesieniu do odpowiednich postanowień IPPC świadectwa te powinny być wydawane przez właściwe organy, z poszanowaniem treści wzoru świadectw eksportowych i reeksportowych określonych przez IPPC. Państwu trzecim należy zaproponować ochronę przed agrofagami kwarantannowymi dla Unii z uwagi na ich rozpoznany szkodliwy charakter, poza przypadkami, w których stwierdzono urzędowo, że taki agrofag jest obecny w danym państwie trzecim i nie jest objęty urzędową kontrolą, lub gdy można rozsądnie przypuszczać, że taki agrofag nie spełnia kryteriów, by kwalifikować się jako agrofag kwarantanny dla danego państwa trzeciego.
- (54) W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są przemieszczane przez więcej niż jedno państwo członkowskie przed ich eksportem do państwa trzeciego, ważne jest, aby państwo członkowskie, w którym te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wyprodukowane lub były przetwarzane, wymieniało się informacjami z państwem członkowskim wydającym fitosanitarne świadectwo eksportowe. Ta wymiana informacji jest istotna, aby umożliwić poświadczenie zgodności z wymogami państwa trzeciego. Dlatego też należy ustanowić zharmonizowane „świadectwo przedeksportowe” w celu zapewnienia, aby wymiana tych informacji odbywała się w jednolity sposób.
- (55) Komisja powinna ustanowić elektroniczny system do powiadomień wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (56) Aby uwzględnić najbardziej dotkliwe skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe na terytorium Unii określonych agrofagów kwarantannowych dla Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do sporządzania wykazów agrofagów priorytetowych.
- (57) W celu zapewnienia, aby wyjątki dotyczące agrofagów kwarantannowych dla Unii i dla objętych zakazem wprowadzania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących z państw lub terytoriów trzecich, stosowanych do badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej i hodowli, były wdrażane w sposób niestwarzający zagrożenia agrofagami dla terytorium Unii lub jego części, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł dotyczących wymiany pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją informacji w zakresie wprowadzania, przemieszczania, przetrzymywania, rozmnażania i wykorzystywania na terytorium Unii danych agrofagów i roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, procedury i warunków przyznawania odpowiednich zezwoleń, monitorowania zgodności oraz działań, jakie należy podjąć w przypadku braku zgodności.
- (58) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie odstępstw od obowiązku przeprowadzania corocznych kontroli występowania na obszarach wyznaczonych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do dalszego określenia agrofagów, których dotyczą te odstępstwa, i warunków stosowania tych odstępstw.
- (59) W celu zapewnienia, aby strefy chronione były ustanawiane i funkcjonowały w rzetelny sposób, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących kontroli występowania przeprowadzanych w celu uznania stref chronionych, a także dotyczących przygotowania i zakresu kontroli występowania w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych.
- (60) W celu zapewnienia proporcjonalnego i ograniczonego stosowania zwolnień w odniesieniu do przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów do stref przygranicznych i w tych strefach, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów dotyczących maksymalnej szerokości stref przygranicznych państw trzecich i stref przygranicznych państw

członkowskich, maksymalnej odległości, na którą mogą być przemieszczane rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty w strefach przygranicznych państw trzecich i strefach przygranicznych państw członkowskich, oraz procedur dotyczących zezwolenia na wprowadzanie do stref przygranicznych państw członkowskich i przemieszczanie w nich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.

- (61) W celu zapewnienia, aby rejestracja podmiotów profesjonalnych była proporcjonalna do celu, jakim jest kontrolowanie zagrożenia agrofagami, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów określających dalsze kategorie podmiotów profesjonalnych zwolnionych z obowiązku wpisu do rejestru, szczególne wymogi rejestracji określonych kategorii podmiotów profesjonalnych i maksymalny pułap małych ilości, które podmioty profesjonalne mogą dostarczać użytkownikom ostatecznym, aby być zwolnionym z obowiązku wpisu do rejestru.
- (62) W celu zapewnienia wiarygodności świadectw fitosanitarnych państw trzecich, które nie są umawiającymi się stronami IPPC, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów uzupełniających warunki przyjmowania świadectw fitosanitarnych z tych państw trzecich.
- (63) W celu zminimalizowania zagrożenia agrofagami dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przemieszczanych na terytorium Unii, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów określających przypadki, w których zwolnienie z obowiązku wydawania paszportów roślin dla poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów dotyczy wyłącznie małych ich ilości.
- (64) W celu zapewnienia wiarygodności badań roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, przeprowadzanych w celu wydawania paszportów roślin, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów dotyczących ocen wizualnych, pobierania próbek i przeprowadzania testów oraz częstotliwości i terminów badań.
- (65) W celu zwiększenia wiarygodności paszportów roślin należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów określających kryteria, które podmioty profesjonalne muszą spełnić, aby były upoważnione do wydawania paszportów roślin i w odniesieniu do procedur zapewniających spełnianie tych kryteriów.
- (66) Aby zapewnić prawidłowe znakowanie drewnianego materiału opakowaniowego i uwzględnić rozwój standardów międzynarodowych, w szczególności ISPM15, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany i uzupełniania wymogów dotyczących drewnianego materiału opakowaniowego, w tym jego wprowadzania na terytorium Unii, i do określania wymogów dotyczących zezwoleń dla zarejestrowanych podmiotów na stosowanie oznaczenia drewnianego materiału opakowaniowego na terytorium Unii.
- (67) W celu uwzględnienia rozwoju standardów międzynarodowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów dotyczących poświadczeń dla roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, innych niż drewniane materiały opakowaniowe, które wymagałyby zastosowania szczególnego poświadczenia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (68) W celu zapewnienia przydatności i wiarygodności urzędowych poświadczeń należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów określających treść poświadczeń urzędowych, udzielanie podmiotom profesjonalnym upoważnienia do wydawania tych poświadczeń i nadzór nad tymi podmiotami, a także elementy świadectw eksportowych, świadectw reeksportowych i świadectw przedeksportowych.
- (69) W celu dostosowania do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz standardów międzynarodowych, w szczególności standardów IPPC i EPPC, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów zmieniających załączniki do niniejszego rozporządzenia.
- (70) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾. W szczególności, aby zapewnić równe uczestnictwo w przygotowywaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada otrzymują wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach komisyjnych grup eksperckich zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (71) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: sporządzania wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii; określenia formatu sprawozdań z kontroli występowania i instrukcji dotyczących sposobu ich sporządzania; określenia formatu wieloletnich programów kontroli występowania i związanych z nimi praktycznych ustaleń; ustanowienia środków skierowanych przeciwko konkretnym agrofagom kwarantannowym dla Unii; oraz przyjmowania tymczasowych środków w odniesieniu do zagrożeń stwarzanych przez agrofagi niewymienione jako agrofagi kwarantannowe dla Unii.
- (72) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanawiania wykazu stref chronionych i agrofagów kwarantannowych w tych strefach oraz zmiany wielkości lub cofania uznania stref chronionych.
- (73) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do sporządzania wykazu regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii i odnośnych roślin przeznaczonych do sadzenia oraz do określania środków zapobiegania występowaniu regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii na odnośnych roślinach przeznaczonych do sadzenia.
- (74) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: sporządzania wykazów roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, których dotyczy zakaz wprowadzania na terytorium Unii, oraz odnośnych państw trzecich; sporządzania wykazu roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów objętych wymogami szczególnymi oraz wykazu wymogów szczególnych dotyczących ich wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii; sporządzania tymczasowego wykazu roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów powodujących duże ryzyko, których wprowadzenie na terytorium Unii ma być zakazane, oraz odnośnych państw trzecich; procedury oceny ryzyka w związku z tym wykazem; określania dla państw trzecich wymogów równoważnych wymogom dotyczącym przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów; określania sposobów przedstawiania i wykorzystywania plakatów i broszur dotyczących wprowadzania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii; określania szczególnych warunków lub środków dotyczących wprowadzania konkretnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów do stref przygranicznych państw członkowskich; przyjmowania środków tymczasowych dotyczących roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które mogą stanowić nowo rozpoznane zagrożenie agrofagami lub inne podejrzewane zagrożenie fitosanitarne; przyjmowania decyzji w sprawie środków tymczasowych wprowadzanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do bezpośredniego niebezpieczeństwa; sporządzania wykazu roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które objęte są zakazem wprowadzania do niektórych stref chronionych; sporządzania wykazu roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, których dotyczą wymogi szczególne, oraz wymogów szczególnych dotyczących ich wprowadzania do konkretnych stref chronionych i przemieszczania w nich; oraz określania zasad dotyczących wymogów co do stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację, oraz zwalniania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów z tych stacji i obiektów zapewniających izolację.
- (75) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanawiania krótszych lub dłuższych minimalnych okresów utrzymywania przez podmioty profesjonalne rejestrów dotyczących identyfikowalności oraz wymogów dotyczących dostępności tych rejestrów.
- (76) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: sporządzania wykazów roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz odnośnych państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, dla których to roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wymagane jest świadectwo fitosanitarne do celów ich wprowadzenia na terytorium Unii; sporządzania wykazów roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz odnośnych państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, dla których to roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wymagane jest świadectwo fitosanitarne do celów ich wprowadzania do niektórych stref chronionych z tych państw trzecich; sporządzania wykazów roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, odnośnych państw trzecich i maksymalnych ilości, do których stosuje się wyjątek od wymogu posiadania świadectwa fitosanitarnego przy wprowadzaniu na terytorium Unii; oraz określania rozwiązań technicznych dotyczących unieważniania elektronicznych świadectw fitosanitarnych.
- (77) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: sporządzania wykazów roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, dla których wymagany jest paszport roślin do celów przemieszczania na terytorium Unii; sporządzania wykazów roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, dla których wymagany jest paszport roślin do celów ich wprowadzania i przemieszczania w niektórych strefach chronionych; oraz określania agrofagów dla strefy chronionej, roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, dla których wymagany jest paszport roślin w strefach chronionych w przypadku bezpośredniego dostarczenia użytkownikom ostatecznym.

- (78) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: określania formatu paszportu roślin; określania rodzajów i gatunków roślin przeznaczonych do sadzenia, w odniesieniu do których nie powinno stosować się wyjątku od wymogu podawania kodu identyfikacyjnego w paszporcie roślin; oraz określania rozwiązań technicznych wydawania elektronicznych paszportów roślin.
- (79) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: określania szczegółowych ustaleń dotyczących materiału, zabiegów i znakowania w kontekście naprawiania drewnianego materiału opakowaniowego; określania formatu poświadczeń innych niż znak drewnianego materiału opakowaniowego; określania procedur wydawania świadectw przedeksportowych; oraz ustalania szczególnych przepisów dotyczących przedkładania powiadomień.
- (80) Uprawnienia wykonawcze przekazane Komisji powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (81) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie jeżeli, w uzasadnionych przypadkach związanych ze środkami, które mają zostać przyjęte przeciw konkretnym agrofagom kwarantannowym dla Unii lub agrofagom niewłączonym do wykazu jako agrofagi kwarantannowe dla Unii, dotyczących zakazu wprowadzania określonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii lub do strefy chronionej lub poddania takiego wprowadzenia wymogom szczególnym i środkom tymczasowym dotyczącym roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które mogą stanowić zagrożenie nowo rozpoznanymi agrofagami lub inne podejrzewane zagrożenie fitosanitarne, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (82) Dyrektywy Rady 74/647/EWG ⁽²⁾ oraz 2006/91/WE ⁽³⁾ określają środki w zakresie zwalczania zwójek występujących na goździku i tarczniaka niszczyiela. Po wejściu w życie tych dyrektyw agrofagi te szeroko rozprzestrzeniły się na terytorium Unii, w związku z czym ograniczanie ich rozprzestrzeniania przestało być wykonalne. Należy zatem uchylić te dyrektywy.
- (83) Dyrektywy Rady 69/464/EWG ⁽⁴⁾, 93/85/EWG ⁽⁵⁾, 98/57/WE ⁽⁶⁾ i 2007/33/WE ⁽⁷⁾ powinny zostać uchylone, ponieważ w odniesieniu do tych agrofagów należy przyjąć nowe środki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Z uwagi na czas i zasoby potrzebne do przyjęcia tych nowych środków wspomniane dyrektywy powinny zostać uchylone ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r.
- (84) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 ⁽⁸⁾ przewiduje, że dotacje na środki przeciwko agrofagom mają dotyczyć określonych agrofagów wymienionych w załącznikach do dyrektywy 2000/29/WE oraz określonych agrofagów niewymienionych w tych załącznikach, ale podlegających przyjętym w odniesieniu do nich tymczasowym środkom unijnym. W uzupełnieniu do przepisów tego rozporządzenia niniejsze rozporządzenie ustanawia kategorię agrofagów priorytetowych i konieczne jest, aby do dotacji unijnych kwalifikowały się określone środki wprowadzane przez państwa członkowskie, w szczególności w odniesieniu do agrofagów priorytetowych, w tym odszkodowania wypłacane podmiotom profesjonalnym za wartość roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, pod warunkiem ich zniszczenia zgodnie ze środkami zwalczania określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) nr 652/2014.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 74/647/EWG z dnia 9 grudnia 1974 r. w sprawie zwalczania zwójek występujących na goździku (Dz.U. L 352 z 28.12.1974, s. 41).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/91/WE z dnia 7 listopada 2006 r. w sprawie zwalczania tarczniaka niszczyiela (Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 42).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego (Dz.U. L 323 z 24.12.1969, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz.U. L 259 z 18.10.1993, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 98/57/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie kontroli organizmu *Ralstonia solanacearum* (Smith), Yabuuchi i wsp. (Dz.U. L 235 z 21.8.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2007/33/WE z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie zwalczania mątwików tworzących cysty na ziemniaku i uchylająca dyrektywę 69/465/EWG (Dz.U. L 156 z 16.6.2007, s. 12).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zmieniające dyrektywy Rady 98/56/WE, 2000/29/WE i 2008/90/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002, (WE) nr 882/2004 i (WE) nr 396/2005, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające decyzje Rady 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 1).

- (85) Zmiany o charakterze technicznym powinny zostać również wprowadzone do rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 ⁽¹⁾ i (UE) nr 1143/2014 ⁽²⁾.
- (86) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skutki, złożoność oraz transgraniczny i międzynarodowy charakter możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (87) Niniejsze rozporządzenie nie powoduje nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych ani skutków gospodarczych dla małych i średnich przedsiębiorstw (zwanymi dalej „MŚP”). Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w oparciu o konsultacje z zainteresowanymi stronami, w miarę możliwości uwzględniono szczególną sytuację MŚP. Nie rozważano ewentualnego powszechnego zwolnienia dla mikroprzedsiębiorstw, które stanowią większość przedsiębiorstw, z uwagi na cel ochrony zdrowia roślin, który leży w interesie publicznym.
- (88) Niniejsze rozporządzenie uwzględnia postanowienia IPPC, Porozumienia w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz ustanowione na ich mocy wytyczne.
- (89) Zgodnie z zasadą inteligentnych regulacji wykonywanie niniejszego rozporządzenia powinno być skoordynowane z wykonywaniem rozporządzenia (UE) nr 1143/2014, aby zapewnić stosowanie prawodawstwa Unii dotyczącego zdrowia roślin w pełni i w całości.
- (90) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, zwłaszcza poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa własności, ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej oraz wolności sztuki i nauki. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy mające na celu określenie zagrożenia fitosanitarnego stwarzanego przez wszelkie gatunki, szczepy lub biotypy patogenów, zwierząt lub szkodliwych dla roślin roślin pasożytniczych lub produktów roślinnych (zwane dalej „agrofagami”) oraz środki mające na celu ograniczenie tego zagrożenia do dopuszczalnego poziomu.
2. W przypadku gdy występuje dowód, że rośliny niepasożytnicze – inne niż objęte zakresem art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 – stwarzają zagrożenie fitosanitarne, które mogłoby mieć dotkliwe skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe na terytorium Unii, te rośliny niepasożytnicze można traktować jak agrofagi do celów niniejszego rozporządzenia.
3. Na użytek niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw trzecich traktuje się jako odniesienia do państw trzecich, Ceuty, Melilli i terytoriów, o których mowa w art. 355 ust. 1 TFUE, z wyłączeniem Madery i Azorów.

Na użytek niniejszego rozporządzenia odniesienia do terytorium Unii traktuje się jako odniesienia do terytorium Unii bez Ceuty, Melilli i terytoriów, o których mowa w art. 355 ust. 1 TFUE, innych niż Madera i Azory.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „rośliny” oznaczają żywe rośliny oraz następujące żywe części roślin:
 - a) nasiona w znaczeniu botanicznym, inne niż nasiona nieprzeznaczone do siewu;
 - b) owoce w znaczeniu botanicznym;
 - c) warzywa;
 - d) bulwy, bulwocebule, cebule, kłącza, korzenie, podkładki, stolony;
 - e) pędy, łodygi, rozłogi;
 - f) kwiaty cięte;
 - g) gałęzie z ulistnieniem lub bez ulistnieniem;
 - h) drzewa ścięte z zachowanym ulistnieniem;
 - i) liście, ulistnienie;
 - j) roślinne hodowle tkankowe, w tym kultury komórkowe, zasoby genowe, merystemy; klony chimerowe; materiał mikrorozmnażany;
 - k) żywy pyłek i spory;
 - l) pąki, okulanty, sadzonki, zrazy, szczepy;
- 2) „produkty roślinne” oznaczają nieprzetworzone materiały pochodzenia roślinnego i te produkty przetworzone, które, z uwagi na swoją charakterystykę lub charakterystykę procesu przetwórczego, mogą stworzyć ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych.

O ile nie postanowiono inaczej w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28, 30 i 41, drewno jest uznawane za „produkt roślinny” tylko wówczas, gdy spełnia ono jedno lub większą liczbę poniższych kryteriów:

 - a) zachowuje w całości lub częściowo swoją naturalną okrągłą powierzchnię, z korą lub bez;
 - b) nie zachowało swojej naturalnej okrągłej powierzchni z powodu piłowania, cięcia lub rozłupywania;
 - c) występuje w postaci zrębków, cząstek, trocin, odpadów drzewnych, wiórów lub skrawków i nie zostało poddane przetwarzaniu z wykorzystaniem kleju, wysokiej temperatury lub ciśnienia, lub połączenia tych elementów, w celu wyprodukowania granulatu, brykietów, sklejki lub płyty wiórowej;
 - d) jest lub ma być wykorzystywane jako materiał opakowaniowy, niezależnie od tego, czy jest faktycznie stosowane do transportu towarów;
- 3) „sadzenie” oznacza każdą operację w celu umieszczenia roślin w podłożu uprawowym, lub przez szczepienie lub podobne operacje, aby zapewnić ich późniejszy wzrost, reprodukcję lub rozmnażanie;
- 4) „rośliny przeznaczone do sadzenia” oznaczają rośliny, które są przeznaczone do sadzenia lub przesadzenia, lub pozostają posadzone;
- 5) „inny przedmiot” oznacza każdy materiał lub przedmiot, inny niż rośliny lub produkty roślinne, który może być siedliskiem agrofagów lub rozprzestrzeniać je, w tym glebę lub podłoże uprawowe;
- 6) „właściwy organ” oznacza centralny organ lub organy państwa członkowskiego, lub – w stosownych przypadkach – państwa trzeciego, odpowiedzialne za organizację kontroli urzędowych i innych urzędowych działań, lub każdy inny organ, któremu powierzono to zadanie, zgodnie z prawodawstwem Unii dotyczącym kontroli urzędowych;
- 7) „partia” oznacza określoną liczbę jednostek jednego towaru, która charakteryzuje się jednorodnością składu, pochodzenia i innymi odpowiednimi elementami, stanowiącą część przesyłki;
- 8) „jednostka handlowa” oznacza najmniejszą jednostkę handlową lub inną jednostkę użytkową mającą zastosowanie na danym etapie wprowadzania do obrotu, która może stanowić część lub całość partii;

- 9) „podmiot profesjonalny” oznacza każdą osobę prawa publicznego lub prywatnego, zaangażowaną profesjonalnie w jedną lub większą liczbę następujących czynności w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, oraz ponoszącą za nie odpowiedzialność prawną:
 - a) sadzenie;
 - b) hodowla;
 - c) produkcja, w tym uprawa, mnożenie i utrzymywanie;
 - d) wprowadzanie, przemieszczanie na terytorium Unii oraz wyprowadzanie poza terytorium Unii;
 - e) udostępnianie na rynku;
 - f) przechowywanie, gromadzenie, wysyłanie i przetwarzanie;
- 10) „zarejestrowany podmiot” oznacza podmiot profesjonalny zarejestrowany zgodnie z art. 65;
- 11) „upoważniony podmiot” oznacza zarejestrowany podmiot upoważniony przez właściwy organ do wydawania paszportów roślin zgodnie z art. 89, stosowania oznaczenia zgodnie z art. 98 lub wydawania poświadczeń zgodnie z art. 99;
- 12) „użytkownik ostateczny” oznacza każdą osobę działającą w celach niemieszczących się w ramach działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej tej osoby, która nabywa rośliny lub produkty roślinne na własny użytek;
- 13) „test” oznacza ocenę urzędową, inną niż ocenę wizualną, mającą na celu ustalenie występowania lub zidentyfikowanie agrofagów;
- 14) „zabieg” oznacza procedurę – niezależnie od tego, czy jest ona urzędowa, czy nieurzędowa – zabijania, inaktywacji lub usunięcia agrofagów, lub spowodowania, że agrofagi te będą bezpłodne, lub wywołania dewitalizacji roślin lub produktów roślinnych;
- 15) „stopień porażenia” oznacza proporcję lub liczbę jednostek, w których agrofag występuje w próbce, przesyłce, w uprawie lub w innej określonej populacji;
- 16) „zadomowienie się” oznacza utrwalenie się, w dającej się przewidzieć przyszłości, występowania agrofaga na danym obszarze po zawleczeniu;
- 17) „zwalczanie” oznacza stosowanie środków fitosanitarnych w celu wyeliminowania agrofaga z danego obszaru;
- 18) „ograniczanie rozprzestrzeniania” oznacza stosowanie środków fitosanitarnych na porażonym obszarze i wokół niego w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się agrofaga;
- 19) „stacja kwarantanny” oznacza każdą urzędową stację służącą przetrzymywaniu agrofagów, roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w warunkach kwarantanny;
- 20) „obiekt zapewniający izolację” oznacza każdy obiekt, inny niż stacja kwarantanny, w którym agrofagi, rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są trzymane w warunkach izolacji;
- 21) „kod identyfikacyjny” oznacza kod literowy, liczbowy lub alfanumeryczny, który identyfikuje przesyłkę, partię lub jednostkę handlową, wykorzystywany do celów identyfikacji, w tym kody odnoszące się do danej partii, części zamówienia, serii, daty produkcji lub dokumentów podmiotu profesjonalnego;
- 22) „środek fitosanitarny” oznacza każdy urzędowy środek mający na celu zapobieganie wprowadzeniu lub rozprzestrzenianiu się agrofagów kwarantannowych lub ograniczenie skutków gospodarczych występowania regulowanych agrofagów niekwarantannowych.

ROZDZIAŁ II

Agrofagi kwarantannowe

Sekcja 1

Agrofagi kwarantannowe

Artykuł 3

Definicja agrofagów kwarantannowych

Agrofag jest „agrofagiem kwarantannowym” w odniesieniu do danego terytorium, jeżeli spełnia wszystkie poniższe warunki:

- a) ustalono jego tożsamość, w rozumieniu załącznika I sekcja 1 pkt 1;

- b) nie występuje na terytorium, w rozumieniu załącznika I sekcja 1 pkt 2 lit. a), lub jeżeli występuje, nie jest szeroko rozpowszechniony na tym terytorium, w rozumieniu załącznika I sekcja 1 pkt 2 lit. b) i c);
- c) może zostać zawleczony, zadomowić się i rozprzestrzeniać się na terytorium, lub jeżeli występuje na terytorium, lecz nie jest szeroko rozpowszechniony, może zostać zawleczony, zadomowić się i rozprzestrzeniać się na tych częściach tego terytorium, na których nie występuje, w rozumieniu załącznika I sekcja 1 pkt 3;
- d) jego zawleczenie, zadomowienie i rozprzestrzenianie się powodowałoby, w rozumieniu załącznika I sekcja 1 pkt 4, niedopuszczalne skutki gospodarcze, środowiskowe lub społeczne na tym terytorium, lub, jeżeli występuje na terytorium, lecz nie jest szeroko rozpowszechniony, dla tych części terytorium, na których nie występuje; oraz
- e) dostępne są wykonalne i skuteczne środki pozwalające zapobiec zawleczeniu, zadomowieniu lub rozprzestrzenianiu się tego agrofaga na tym terytorium oraz zmniejszyć stwarzane przez niego zagrożenia i skutki.

Sekcja 2

Agrofagi kwarantannowe dla Unii

Artykuł 4

Definicja agrofagów kwarantannowych dla Unii

Agrofag kwarantannowy jest „agrofagiem kwarantannowym dla Unii”, jeżeli określonym terytorium, o którym mowa w części wprowadzającej art. 3, jest terytorium Unii, a dany agrofag jest włączony do wykazu, o którym mowa w art. 5 ust. 2.

Artykuł 5

Zakaz wprowadzania, przemieszczania, utrzymywania, rozmnażania lub uwalniania agrofagów kwarantannowych dla Unii

1. Agrofag kwarantannowy dla Unii nie może być wprowadzany, przemieszczany ani utrzymywany, rozmnażany lub uwalniany na terytorium Unii.
2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz agrofagów spełniających warunki wymienione w art. 3 w odniesieniu do terytorium Unii (zwany dalej „wykazem agrofagów kwarantannowych dla Unii”).

Wykaz agrofagów kwarantannowych dla Unii obejmuje agrofagi wymienione w załączniku I część A do dyrektywy 2000/29/WE oraz załączniku II część A sekcja I do tej dyrektywy.

Agrofagi, które są rodzime lub zadomowione na jakiegokolwiek części terytorium Unii, z przyczyn naturalnych lub z powodu ich wprowadzenia spoza terytorium Unii, oznacza się w wykazie agrofagów kwarantannowych dla Unii jako agrofagi, których występowanie stwierdzono na terytorium Unii.

Agrofagi, które nie są rodzime lub zadomowione na jakiegokolwiek części terytorium Unii, oznacza się w wykazie agrofagów kwarantannowych dla Unii jako agrofagi, których występowania nie stwierdzono na terytorium Unii.

3. W przypadku gdy z oceny wynika, że agrofag, który nie jest włączony do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii, spełnia warunki wymienione w art. 3 w odniesieniu do terytorium Unii, lub że agrofag, który jest włączony do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii, nie spełnia już jednego lub większej liczby tych warunków, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, odpowiednio zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, poprzez dodanie danego agrofaga do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii lub skreślenie go z tego wykazu.

Komisja udostępnia tę ocenę państwom członkowskim.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zastąpić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w celu konsolidacji zmian.

4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 i 3, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Artykuł 6

Agrofagi priorytetowe

1. Agrofagi kwarantannowe dla Unii są „agrofagami priorytetowymi”, jeżeli spełniają wszystkie poniższe warunki:
 - a) spełniają, w odniesieniu do terytorium Unii, jeden lub większą liczbę warunków określonych w załączniku I sekcja 1 pkt 2;
 - b) potencjalne skutki gospodarcze, środowiskowe lub społeczne ich występowania są najbardziej dotkliwe dla terytorium Unii jak określono w załączniku I sekcja 2;
 - c) wymieniono je w wykazie zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie wykazu agrofagów priorytetowych (zwanego dalej „wykazem agrofagów priorytetowych”).

W przypadku gdy z oceny wynika, że agrofag kwarantanny dla Unii spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub że agrofag nie spełnia już jednego lub większej liczby tych warunków, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, odpowiednio zmieniających wykaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, poprzez dodanie do wykazu lub usunięcie z niego danego agrofaga.

Komisja niezwłocznie udostępnia tę ocenę państwom członkowskim.

W przypadku gdy, w sytuacji poważnego zagrożenia agrofagami, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 106.

Artykuł 7

Zmiana załącznika I sekcja 1

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających załącznik I sekcja 1, aby dostosować go do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz właściwych standardów międzynarodowych.

Artykuł 8

Agrofagi kwarantannowe dla Unii wykorzystywane do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 państwa członkowskie mogą, na wniosek, tymczasowo zezwolić na wprowadzanie, przemieszczanie oraz utrzymywanie i rozmnażanie na ich terytorium agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli.

Zezwolenie na dane działanie udzielane jest jedynie wtedy, gdy zostaną nałożone odpowiednie ograniczenia w celu zapewnienia, aby wprowadzanie, przemieszczanie, utrzymywanie, rozmnażanie lub wykorzystywanie danego agrofaga nie spowodowało jego zadomowienia się ani rozprzestrzenienia się na terytorium Unii, biorąc pod uwagę tożsamość, biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofaga, przewidywane działanie, oddziaływanie na środowisko oraz inne istotne czynniki odnoszące się do zagrożenia, jakie stwarza ten agrofag.

2. Zezwolenia wydane na podstawie ust. 1 obejmują wszystkie poniższe warunki:
 - a) agrofag ma być przetrzymywany w miejscu i w warunkach:
 - (i) które właściwe organy uznały za odpowiednie; oraz
 - (ii) o których mowa w zezwoleniu;
 - b) działania dotyczące agrofaga muszą być prowadzone w stacji kwarantanny lub w obiekcie zapewniającym izolację wyznaczonym przez właściwy organ zgodnie z art. 60 i o których mowa w zezwoleniu;

- c) działania dotyczące agrofaga mają być prowadzone przez personel:
 - (i) którego kompetencje naukowe i techniczne zostały uznane za odpowiednie przez właściwy organ; oraz
 - (ii) o którym mowa w zezwoleniu;
- d) przy wprowadzaniu, przemieszczaniu, lub utrzymywaniu lub rozmnażaniu na terytorium Unii agrofagowi ma towarzyszyć zezwolenie.

3. Zezwolenia wydane na podstawie ust. 1 musi być ograniczone w odniesieniu do ilości agrofagów, które mogą być wprowadzone, przemieszczane, utrzymywane, rozmnażane lub wykorzystywane oraz okresu, który jest odpowiedni dla danego działania. Zezwolenia nie mogą wykraczać poza możliwości wyznaczonej stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację.

Zezwolenia obejmują ograniczenia niezbędne do odpowiedniego wyeliminowania ryzyka zadomowienia i rozprzestrzeniania się odnośnego agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1.

4. Właściwy organ monitoruje przestrzeganie warunków, o których mowa w ust. 2, oraz wymagań i ograniczeń, o których mowa w ust. 3, oraz podejmuje niezbędne działanie w przypadku nieprzestrzegania tych warunków. W stosownych przypadkach działanie to polega na cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie szczegółowych przepisów dotyczących:

- a) wymiany między państwami członkowskimi a Komisją informacji dotyczących wprowadzania, przemieszczania oraz utrzymywania, rozmnażania i wykorzystywania danych agrofagów na terytorium Unii;
- b) procedury i warunków wydawania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1; oraz
- c) monitorowania przestrzegania warunków oraz działań, które należy podjąć w przypadku nieprzestrzegania warunków, o których mowa w ust. 4.

Artykuł 9

Powiadamianie o bezpośrednim niebezpieczeństwie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody, że istnieje bezpośrednie niebezpieczeństwo zawleczenia agrofaga kwarantannowego dla Unii na terytorium Unii lub część tego terytorium, na której agrofag ten jeszcze nie występuje, to państwo członkowskie natychmiast powiadamia na piśmie Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tych dowodach.

2. Ust. 1 ma zastosowanie również do agrofaga, który nie jest włączony do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii, w przypadku gdy:

- a) agrofag jest objęty środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1; lub
 - b) dane państwo członkowskie uważa, że agrofag może spełniać warunki włączenia do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii.
3. Podmioty profesjonalne natychmiast powiadamiają właściwe organy o wszelkich dowodach, które mogą posiadać, dotyczących bezpośredniego niebezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 1, wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 10

Urzędowe potwierdzenie przez właściwy organ występowania agrofaga kwarantannowego dla Unii

W przypadku gdy właściwy organ podejrzewa występowanie agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 na części terytorium swojego państwa członkowskiego, na której wcześniej nie odnotowano występowania tego agrofaga, lub w przesyłce roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzonych, przeznaczonych do wprowadzenia lub przemieszczanych na terytorium Unii, lub otrzymał dowód dotyczący takiego występowania, natychmiast wprowadza niezbędne środki w celu potwierdzenia, czy ten agrofag tam występuje („w celu urzędowego potwierdzenia”).

To urzędowe potwierdzenie opiera się na diagnozie laboratorium urzędowego, wyznaczonego przez właściwy organ zgodnie z warunkami i wymogami określonymi w prawodawstwie Unii dotyczącym kontroli urzędowych.

Dane państwa członkowskie – w oczekiwaniu na urzędowe potwierdzenie występowania agrofaga – wprowadzają w stosownych przypadkach środki fitosanitarne w celu wyeliminowania ryzyka rozprzestrzenienia się agrofaga.

Podejrzenie lub dowód, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, mogą opierać się na wszelkich informacjach otrzymanych zgodnie z art. 14 i 15 lub na jakimkolwiek innym źródle.

Artykuł 11

Powiadamianie przez państwa członkowskie Komisji i pozostałych państw członkowskich o agrofagach kwarantannowych dla Unii

Państwo członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie w przypadku, gdy jego właściwy organ urzędowo potwierdził wystąpienie którejkolwiek z poniższych sytuacji:

- a) występowanie na jego terytorium agrofaga kwarantannowego dla Unii, którego występowania dotychczas tam nie odnotowywano;
- b) występowanie agrofaga kwarantannowego dla Unii na części terytorium tego państwa członkowskiego, na której agrofag ten wcześniej nie występował;
- c) występowanie na jego terytorium agrofaga kwarantannowego dla Unii w przesyłce roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzonych, przeznaczonych do wprowadzenia lub przemieszczanych na terytorium Unii.

Powiadomienia na podstawie akapitu pierwszego dokonuje pojedynczy organ danego państwa członkowskiego, o którym to organie mowa w prawodawstwie Unii dotyczącym kontroli urzędowych, za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103.

Artykuł 12

Informacje o agrofagach kwarantannowych dla Unii udzielane podmiotom profesjonalnym przez właściwe organy

1. W przypadku gdy jedna z sytuacji, o których mowa w art. 11, została urzędowo potwierdzona, właściwy organ zapewnia bezzwłoczne przekazanie podmiotom profesjonalnym, których rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą zostać zaatakowane, informacji o występowaniu agrofaga kwarantannowego dla Unii.

2. Komisja ustanawia i aktualizuje publicznie dostępny wykaz wszystkich powiadomień, które otrzymała, dotyczących pojawiających się w państwach trzecich agrofagów, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia roślin na terytorium Unii.

Ten wykaz może być częścią systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 103.

Artykuł 13

Informacje o agrofagach priorytetowych udzielane opinii publicznej przez właściwe organy

W przypadku gdy jedna z sytuacji, o których mowa w art. 11 akapit pierwszy lit. a) i b), została urzędowo potwierdzona w odniesieniu do agrofaga priorytetowego, właściwy organ informuje opinię publiczną o środkach, które wprowadził lub zamierza wprowadzić, oraz o wszelkich środkach, jakie mają zostać wprowadzone przez odpowiednie kategorie podmiotów profesjonalnych lub inne osoby.

Artykuł 14

Środki natychmiast wprowadzane przez podmioty profesjonalne

1. W przypadku gdy podmiot profesjonalny podejrzewa lub dowie się o wystąpieniu agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 w roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach, które są pod kontrolą tego podmiotu, natychmiast powiadamia o tym właściwy organ, aby ten właściwy organ podjął działania zgodnie z art. 10. W stosownych przypadkach podmiot profesjonalny natychmiast wprowadza również środki zabezpieczające, aby zapobiec zadomowieniu się i rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

2. Właściwy organ może zdecydować, że powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadku gdy odnotowano występowanie konkretnego agrofaga na danym obszarze. W takim przypadku informuje on dane podmioty profesjonalne o tej decyzji.

3. W przypadku gdy podmiot profesjonalny otrzyma urzędowe potwierdzenie dotyczące występowania agrofaga kwarantannowego dla Unii w roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach, które są pod kontrolą tego podmiotu, konsultuje się z właściwym organem odnośnie do działania, jakie należy podjąć, oraz, w stosownych przypadkach, przystępuje do działań, o których mowa w ust. 4–7.

4. Podmiot profesjonalny natychmiast wprowadza niezbędne środki, aby zapobiec rozprzestrzenieniu się tego agrofaga. W przypadku gdy właściwy organ dostarczył instrukcje dotyczące tych środków, podmiot profesjonalny postępuje zgodnie z tymi instrukcjami.

5. W przypadku gdy takie są instrukcje właściwego organu, podmiot profesjonalny wprowadza niezbędne środki, aby wyeliminować agrofaga z odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz z nieruchomości, gruntów, gleby, wody lub innych porażonych elementów tego podmiotu, które są pod jego kontrolą.

6. O ile właściwy organ nie wyda innych instrukcji, podmiot profesjonalny niezwłocznie wycofuje z obrotu rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, które są pod kontrolą tego podmiotu i na których mogłyby występować agrofagi.

W przypadku gdy te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie znajdują się już pod kontrolą podmiotu profesjonalnego, podmiot profesjonalny – o ile właściwy organ nie wyda innych instrukcji – natychmiast:

- a) informuje osoby w łańcuchu handlu, do których dostarczono te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, o występowaniu agrofaga;
- b) udziela tym osobom wskazówek dotyczących niezbędnych środków, jakie należy wprowadzić podczas przesyłania odnośnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, aby zmniejszyć ryzyko rozprzestrzenienia się lub ucieczki danych agrofagów; oraz
- c) wycofuje te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty od użytkowników.

7. W przypadku gdy zastosowanie mają ust. 1, 3, 4, 5 lub 6 niniejszego artykułu, podmiot profesjonalny udziela właściwemu organowi, na wniosek, wszelkich informacji, które są istotne dla opinii publicznej. Bez uszczerbku dla art. 13, jeżeli niezbędne jest podjęcie działania w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, w których może być obecny odnośny agrofag, właściwy organ informuje o tym fakcie opinię publiczną najszybciej, jak to możliwe.

Artykuł 15

Środki wprowadzane przez osoby niebędące podmiotami profesjonalnymi

1. Każda osoba niebędąca podmiotem profesjonalnym, która dowie się o występowaniu agrofaga kwarantannowego dla Unii lub ma powody, by podejrzewać takie występowanie, natychmiast powiadamia o tym właściwy organ. W przypadku gdy powiadomienie to nie zostało dokonane na piśmie, jest ono urzędowo odnotowywane przez właściwy organ. Na wniosek właściwego organu osoba ta przekazuje mu posiadane przez siebie informacje dotyczące występowania agrofaga.

2. Właściwy organ może zdecydować, że powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane, w przypadku gdy odnotowano występowanie konkretnego agrofaga na danym obszarze.

3. Osoba, która dokonała powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, konsultuje się z właściwym organem odnośnie do działań, jakie należy podjąć, oraz – zgodnie z instrukcjami właściwego organu – wprowadza niezbędne środki, aby zapobiec rozprzestrzenieniu się tego agrofaga i wyeliminować go z odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz, w stosownych przypadkach, ze swoich nieruchomości.

Artykuł 16

Odstępstwa od obowiązku powiadomienia

Obowiązek powiadomienia, o którym mowa w art. 14 i 15, nie ma zastosowania w przypadku gdy:

- a) stwierdzono występowanie agrofaga kwarantannowego dla Unii w strefie porażonej wyznaczonego obszaru ustalonego w celu ograniczenia rozprzestrzeniania tego agrofaga, o której to strefie mowa w art. 18 ust. 2;
- b) stwierdzono występowanie agrofaga kwarantannowego dla Unii w strefie porażonej wyznaczonego obszaru i podlegającego środkom zwalczania wymagającym co najmniej ośmiu lat, w okresie tych pierwszych ośmiu lat.

Artykuł 17

Zwalczanie agrofagów kwarantannowych dla Unii

1. W przypadku gdy jedna z sytuacji, o których mowa w art. 11 akapit pierwszy lit. a) i b), została urzędowo potwierdzona, właściwy organ natychmiast wprowadza wszelkie niezbędne środki fitosanitarne w celu zwalczania odnośnego agrofaga kwarantannowego dla Unii na danym obszarze. Środki te wprowadza się zgodnie z załącznikiem II.

Ten obowiązek zwalczania nie ma zastosowania w przypadku, gdy akt wykonawczy dotyczący tego agrofaga, przyjęty zgodnie z art. 28 ust. 2, przewiduje inaczej.

2. Właściwy organ niezwłocznie ustala źródło występowania danego agrofaga kwarantannowego dla Unii, w szczególności w przypadku, gdy to występowanie może być związane z przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, oraz ustala, czy jest możliwe, że przemieszczanie to spowodowało rozprzestrzenienie się agrofaga na dalsze rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty.

3. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, dane państwo członkowskie natychmiast powiadamia o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

4. Środki, o których mowa w ust. 1, oraz ustalenia, o których mowa w ust. 2, wprowadza się niezależnie od tego, czy dany agrofag występuje na nieruchomościach publicznych czy prywatnych.

Artykuł 18

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. W przypadku gdy jedna z sytuacji, o których mowa w art. 11 akapit pierwszy lit. a) i b), została urzędowo potwierdzona, właściwy organ natychmiast ustala jeden lub większą liczbę obszarów, na których należy wprowadzić środki zwalczania, o których mowa w art. 17 ust. 1.

Obszar wyznaczony składa się ze strefy porażenia oraz strefy buforowej.

2. Strefa porażenia w stosownych przypadkach obejmuje:

- a) wszystkie rośliny, o których wiadomo, że są porażone przez odnośnego agrofaga;
- b) wszystkie rośliny wykazujące oznaki lub objawy wskazujące na ewentualne porażenie przez tego agrofaga;
- c) wszystkie pozostałe rośliny, które mogły lub mogą być skażone lub porażone przez tego agrofaga, w tym rośliny, które mogą zostać porażone ze względu na podatność na tego agrofaga oraz znajdowanie się w pobliżu roślin porażonych lub wspólne pochodzenie, jeśli jest znane, z roślinami porażonymi, lub roślinami z nich uprawianymi;
- d) grunty, glebę, ciekły wodne lub inne elementy porażone, lub mogące zostać porażone, przez odnośnego agrofaga.

3. Strefa buforowa sąsiaduje ze strefą porażenia i otacza ją.

Wielkość strefy buforowej musi być odpowiednia ze względu na ryzyko rozprzestrzenienia się danego agrofaga poza strefę porażenia, w sposób naturalny lub w wyniku działalności człowieka w strefie porażenia i w jej otoczeniu, oraz jest ustalana zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2.

Jednakże w przypadku gdy jakiegokolwiek ryzyko rozprzestrzenienia się agrofaga poza strefę porażenia jest wyeliminowane lub zmniejszone do dopuszczalnego poziomu poprzez zastosowanie naturalnych lub sztucznych barier, ustanowienie strefy buforowej nie jest wymagane.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy po wstępnej ocenie właściwy organ uzna, mając na uwadze charakter danego agrofaga, rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu, oraz miejsce, gdzie stwierdzono jego występowanie, że danego agrofaga można wyeliminować natychmiast, właściwy organ może zdecydować o nieustanowieniu obszaru wyznaczonego.

W takim przypadku organ ten przeprowadza kontrolę występowania w celu określenia, czy doszło do porażenia jakiegokolwiek dalszych roślin lub produktów roślinnych. Na podstawie tej kontroli występowania właściwy organ określa, czy istnieje potrzeba ustanowienia obszaru wyznaczonego.

5. W przypadku gdy zgodnie z ust. 2 i 3 wyznaczony obszar ma obejmować część terytorium innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, na którego terytorium stwierdzono występowanie danego agrofaga, natychmiast kontaktuje się z państwem członkowskim, którego część terytorium ma być objęta obszarem wyznaczonym, aby umożliwić temu państwu członkowskiemu podjęcie wszelkich odpowiednich działań, o których mowa w ust. 1–4.

6. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje dotyczące liczby i lokalizacji obszarów wyznaczonych, odnośnych agrofagów oraz odpowiednich środków wprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym.

Niniejszy ustęp stosuje się bez uszczerbku dla obowiązku powiadamiania o obszarach wyznaczonych określonego w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 104.

Artykuł 19

Kontrole występowania oraz modyfikacje obszarów wyznaczonych i znoszenie ograniczeń

1. Właściwe organy przynajmniej corocznie przeprowadzają w odpowiednim czasie kontrolę występowania każdego obszaru wyznaczonego w odniesieniu do zmian występowania danego agrofaga.

Te kontrole występowania przeprowadzane są zgodnie z art. 22 ust. 2.

2. W przypadku gdy w wyniku kontroli występowania, o której mowa w ust. 1, lub niezależnie od niej, właściwy organ stwierdzi występowanie odnośnego agrofaga w strefie buforowej, dane państwo członkowskie natychmiast powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

3. W stosownych przypadkach, w świetle wyników kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, właściwe organy modyfikują granice stref porażenia, stref buforowych i obszarów wyznaczonych.

4. Właściwe organy mogą znieść obszar wyznaczony i zakończyć stosowanie odpowiednich środków zwalczania w przypadku gdy status tego obszaru jako wolnego od agrofaga został zweryfikowany. Nastąpi to w przypadku, gdy spełnione zostaną poniższe dwa warunki:

a) w wyniku kontroli występowania, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że obszar jest wolny od danego agrofaga; oraz

b) nie stwierdzono występowania danego agrofaga na tym obszarze wyznaczonym przez wystarczająco długi okres.

5. Przy podejmowaniu decyzji o modyfikacjach, o których mowa w ust. 3, lub zniesieniu obszaru wyznaczonego, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ uwzględnia przynajmniej następujące czynniki:

a) biologię danego agrofaga i jego wektora;

b) obecność roślin żywicielskich;

c) warunki ekoklimatyczne; oraz

d) prawdopodobieństwo, że środki zwalczania przyniosły pożądaný efekt.

6. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu nie trzeba przeprowadzać corocznych kontroli występowania w strefie porażonej wyznaczonych obszarów ustanowionych dla:

a) agrofagów podlegających środkom zwalczania wymagającym co najmniej ośmiu lat;

b) agrofagów podlegających środkom ograniczającym rozprzestrzenianie, o których mowa w art. 28 ust. 2.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez dalsze określenie agrofagów, o których mowa w ust. 6 lit. a) niniejszego artykułu i w art. 16 lit. b), oraz warunków stosowania tych odstępstw.

*Artykuł 20***Sprawozdania na temat środków wprowadzonych zgodnie z art. 17, 18 i 19**

1. W przypadku gdy państwo członkowskie wprowadza środki na obszarze przylegającym do granicy z innym państwem członkowskim, sprawozdanie na temat środków wprowadzonych zgodnie z art. 17, 18 i 19 przedstawia się temu drugiemu państwu członkowskiemu.
2. W przypadku gdy zwróci się o to Komisja lub jakiegokolwiek inne państwo członkowskie, dane państwo członkowskie przedstawia sprawozdanie na temat szczególnych środków wprowadzonych zgodnie z art. 17, 18 i 19.

*Artykuł 21***Zmiana załącznika II**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105 zmieniających załącznik II, aby dostosować go do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej lub właściwych standardów międzynarodowych.

*Artykuł 22***Kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii**

1. Państwa członkowskie prowadzą przez właściwy czas kontrole występowania w oparciu o ryzyko, w celu sprawdzenia co najmniej:
 - a) występowania jakichkolwiek agrofagów kwarantannowych dla Unii; oraz
 - b) oznak lub objawów jakichkolwiek agrofagów objętych środkami, o których mowa w art. 29, lub środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1.

Te kontrole występowania odbywają się na wszystkich obszarach, na których nie odnotowano występowania danego agrofaga.

Nie jest wymagane przeprowadzanie tych kontroli występowania w odniesieniu do agrofagów, co do których jednoznacznie stwierdzono, że nie mogą się zadomowić lub rozprzestrzenić w danym państwie członkowskim z uwagi na jego warunki ekoklimatyczne lub brak gatunków żywicielskich.

2. Kontrole występowania, o których mowa w ust. 1, planowane są na podstawie ryzyka wystąpienia agrofaga na obszarze objętym każdą kontrolą występowania. Obejmują one co najmniej oceny wizualne przez właściwy organ oraz, w stosownych przypadkach, pobranie próbek i przeprowadzenie testów. Te kontrole występowania przeprowadzane są we wszystkich odpowiednich miejscach i obejmują w stosownych przypadkach nieruchomości, pojazdy, maszyny i opakowania wykorzystywane przez podmioty profesjonalne i inne osoby. Opierają się one na rzetelnych podstawach naukowych i technicznych i są prowadzone w odpowiednim czasie w odniesieniu do możliwości wykrycia danego agrofaga.

Te kontrole występowania uwzględniają dowody naukowe i techniczne oraz wszelkie inne odpowiednie informacje dotyczące występowania danych agrofagów.

3. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym. Sprawozdania te zawierają informacje na temat miejsca, w którym przeprowadzono kontrole występowania, terminów kontroli występowania, agrofagów oraz odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, liczby kontroli i pobranych próbek oraz ustaleń dotyczących każdego odnośnego agrofaga.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić format tych sprawozdań, jak również instrukcje dotyczące sposobu ich sporządzania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

*Artykuł 23***Wieloletnie programy kontroli występowania i gromadzenie informacji**

1. Państwa członkowskie ustanawiają wieloletnie programy kontroli występowania określające zakres kontroli występowania, które mają być prowadzone zgodnie z art. 22. Programy te przewidują gromadzenie i rejestrowanie dowodów naukowych i technicznych oraz innych informacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 akapit drugi.

Wieloletnie programy kontroli występowania obejmują następujące elementy zgodnie z art. 22 ust. 2:

- a) szczegółowy cel każdej kontroli występowania;
- b) zakres każdej kontroli występowania w odniesieniu do danego obszaru i przewidywanej perspektywy czasowej, jak również agrofagów, roślin i towarów będących jej przedmiotem;
- c) metodologię kontroli występowania i zarządzanie jakością, w tym opis procedur oceny wizualnej, pobierania próbek i przeprowadzania testów oraz ich uzasadnienie techniczne;
- d) harmonogram, częstotliwość i liczbę zaplanowanych ocen wizualnych, próbek i testów; oraz
- e) metody rejestrowania zgromadzonych informacji oraz sprawozdawczość w tym zakresie.

Wieloletnie programy kontroli występowania obejmują okres od pięciu do siedmiu lat.

2. Po ustanowieniu wieloletnich programów kontroli występowania państwa członkowskie powiadamiają o nich na wniosek Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

3. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające format wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów określonych w ust. 1 w przypadku konkretnych zagrożeń agrofagami.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Artykuł 24

Kontrole występowania agrofagów priorytetowych

1. Państwa członkowskie corocznie przeprowadzają w odniesieniu do każdego agrofaga priorytetowego kontrole występowania zgodnie z art. 22 ust. 1 i 2. Te kontrole występowania obejmują wystarczająco dużą liczbę ocen wizualnych, pobierania próbek i przeprowadzania testów, stosownie do każdego z agrofagów priorytetowych, w celu zapewnienia – w zakresie, w jakim jest to możliwe z uwagi na biologię danego agrofaga lub warunki ekoklimatyczne, z dużym stopniem pewności – szybkiego wykrycia tych agrofagów.

Nie jest wymagane przeprowadzanie tych kontroli występowania w odniesieniu do agrofagów, co do których jednoznacznie stwierdzono, że nie mogą się zdomowić lub rozprzestrzenić w danym państwie członkowskim z uwagi na jego warunki ekoklimatyczne lub brak gatunków żywicielskich.

2. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 25

Plany awaryjne dla agrofagów priorytetowych

1. Każde państwo członkowskie opracowuje i uaktualnia, dla każdego agrofaga priorytetowego, który może zostać zawleczony i zdomowić się na jego terytorium, lub jego części, odrębny plan zawierający informacje na temat procesów decyzyjnych, procedur i protokołów, które mają być stosowane, oraz minimalnych zasobów, które mają być udostępnione i procedur w celu udostępnienia dalszych zasobów, w przypadku urzędowego potwierdzenia lub podejrzenia wystąpienia tego agrofaga (zwany dalej „planem awaryjnym”).

Na odpowiednim etapie państwa członkowskie konsultują się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami podczas sporządzania i aktualizowania planów awaryjnych.

Nie jest wymagane sporządzanie planów awaryjnych w odniesieniu do tych agrofagów, co do których jednoznacznie stwierdzono, że nie mogą się zdomowić lub rozprzestrzenić w danym państwie członkowskim z uwagi na jego warunki ekoklimatyczne lub brak gatunków żywicielskich.

2. Każdy plan awaryjny obejmuje:

- a) rolę i obowiązki organów zaangażowanych w realizację planu w przypadku urzędowego potwierdzenia lub podejrzenia wystąpienia danego agrofaga priorytetowego, jak również strukturę dowodzenia i procedury koordynacji działań, jakie mają być podejmowane przez właściwe organy, inne organy publiczne, organy delegowane lub zaangażowane osoby fizyczne, laboratoria i podmioty profesjonalne, w tym, w stosownych przypadkach, koordynacji z sąsiednimi państwami członkowskimi i sąsiednimi państwami trzecimi;
- b) dostęp właściwych organów do nieruchomości należących do podmiotów profesjonalnych, innych odnośnych podmiotów i osób fizycznych;

- c) dostęp właściwych organów, w razie konieczności, do laboratoriów, wyposażenia, personelu, zewnętrznej wiedzy specjalistycznej i zasobów niezbędnych do szybkiego i skutecznego zwalczania lub, w stosownych przypadkach, ograniczenia rozprzestrzeniania się danego agrofaga priorytetowego;
- d) środki, które należy wprowadzić, dotyczące przekazywania Komisji, pozostałym państwom członkowskim, odnośnym podmiotom profesjonalnym i opinii publicznej informacji o wystąpieniu danego agrofaga priorytetowego i wprowadzonych przeciw niemu środków, w przypadku podejrzenia lub urzędowego potwierdzenia wystąpienia danego agrofaga;
- e) mechanizmy rejestrowania ustaleń dotyczących wystąpienia danego agrofaga priorytetowego;
- f) dostępne oceny, określone w art. 6 ust. 2, oraz wszelkie oceny państwa członkowskiego w odniesieniu do zagrożenia danym agrofagiem priorytetowym dla jego terytorium;
- g) środki zarządzania ryzykiem, które mają zostać wprowadzone w odniesieniu do danego agrofaga priorytetowego, zgodnie z załącznikiem II sekcja 1, oraz procedury, których należy przestrzegać;
- h) zasady wytyczania granic obszarów wyznaczonych;
- i) protokoły opisujące metody ocen wizualnych, pobierania próbek i przeprowadzania testów laboratoryjnych; oraz
- j) zasady dotyczące szkolenia personelu właściwych organów oraz, w stosownych przypadkach, organów, organów publicznych, laboratoriów, podmiotów profesjonalnych i innych osób, o których mowa w lit. a).

W stosownych przypadkach elementy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d)–j), przybierają formę instrukcji.

3. Plany awaryjne można łączyć w przypadku większej liczby agrofagów priorytetowych podobnych pod względem biologii i mających podobny zakres gatunków żywicielskich. W takich przypadkach plan awaryjny składa się z części ogólnej wspólnej dla wszystkich objętych nim agrofagów priorytetowych, które obejmuje, oraz z osobnych części dla każdego z tych agrofagów priorytetowych.

4. W terminie czterech lat od daty ustanowienia wykazu agrofagów priorytetowych państwa członkowskie ustanawiają plan awaryjny dotyczący agrofagów priorytetowych włączonych do tego wykazu.

W ciągu roku od włączenia jakiegokolwiek kolejnego odnośnego agrofaga do wykazu agrofagów priorytetowych państwo członkowskie ustanawia plan awaryjny dla tego agrofaga priorytetowego.

Państwa członkowskie dokonują regularnych przeglądów oraz, w stosownych przypadkach, aktualizacji swoich planów awaryjnych.

5. Państwa członkowskie, na wniosek, przekazują swoje plany awaryjne Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz informują wszystkie zainteresowane podmioty profesjonalne poprzez ogłoszenie na stronie internetowej.

Artykuł 26

Ćwiczenia symulacyjne dotyczące agrofagów priorytetowych

1. Państwa członkowskie przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne dotyczące wdrożenia planów awaryjnych w odstępach czasu wynikających z biologii danego agrofaga priorytetowego lub agrofagów priorytetowych i związanego z tym agrofagiem lub z tymi agrofagami zagrożenia.

Ćwiczenia te odbywają się w odniesieniu do wszystkich odnośnych agrofagów priorytetowych w rozsądnym terminie oraz przy zaangażowaniu zainteresowanych stron.

Nie jest wymagane przeprowadzanie tych ćwiczeń w przypadku, gdy dane państwo członkowskie w niedawnym czasie wprowadziło środki zwalczania odnośnego agrofaga lub odnośnych agrofagów.

2. Ćwiczenia symulacyjne dotyczące agrofagów priorytetowych, których występowanie w jednym państwie członkowskim mogłoby mieć skutki dla sąsiednich państw członkowskich, mogą być przeprowadzane wspólnie przez te państwa członkowskie w oparciu o ich odpowiednie plany awaryjne.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą przeprowadzać te ćwiczenia symulacyjne z sąsiednimi państwami trzecimi.

3. Państwa członkowskie, na wniosek, udostępniają sprawozdanie dotyczące wyników każdego z ćwiczeń symulacyjnych Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 27

Plany działania dotyczące agrofagów priorytetowych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania agrofaga priorytetowego na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z art. 10, właściwy organ natychmiast przyjmuje plan (zwany dalej „planem działania”) określający środki zwalczania tego agrofaga, jak przewidziano w art. 17, 18 i 19, lub ograniczania jego rozprzestrzeniania, jak przewidziano w art. 28 ust. 2, a także harmonogram stosowania tych środków.

Plan działania obejmuje opis projektu oraz organizacji kontroli występowania, które mają zostać przeprowadzone, a także określa liczbę ocen wizualnych, próbek, które mają zostać pobrane, oraz testów laboratoryjnych, które mają być przeprowadzone, a także metodę, którą należy stosować do oceny wizualnej, pobierania próbek i przeprowadzania testów.

Podstawą planu działania jest odpowiedni plan awaryjny, który jest natychmiast przekazywany przez właściwy organ odnośnemu podmiotowi profesjonalnemu.

2. Każde państwo członkowskie, na wniosek, przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim plany działania, które przyjęło.

Artykuł 28

Środki unijne dotyczące określonych agrofagów kwarantannowych dla Unii

1. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić środki przeciwko określonym agrofagom kwarantannowym dla Unii. Środki te wykonują, konkretnie dla każdego z odnośnych agrofagów, jeden lub większą liczbę poniższych przepisów:

- a) art. 10 dotyczący środków, jakie mają być wprowadzone w przypadku podejrzenia i urzędowego potwierdzenia przez właściwe organy występowania tego agrofaga kwarantannowego dla Unii;
- b) art. 14 dotyczący środków, jakie mają być wprowadzone natychmiast przez podmioty profesjonalne;
- c) art. 15 dotyczący środków, jakie mają być wprowadzone przez osoby inne niż podmioty profesjonalne;
- d) art. 17 dotyczący zwalczania agrofagów kwarantannowych dla Unii;
- e) art. 18 dotyczący ustanawiania obszarów wyznaczonych;
- f) art. 19 dotyczący kontroli występowania oraz modyfikacji obszarów wyznaczonych i znoszenia ograniczeń;
- g) art. 22 dotyczący kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii;
- h) art. 24 dotyczący kontroli występowania agrofagów priorytetowych, w odniesieniu do liczby ocen wizualnych, próbek i testów pod kątem poszczególnych agrofagów priorytetowych;
- i) art. 25 dotyczący planów awaryjnych dotyczących agrofagów priorytetowych;
- j) art. 26 dotyczący ćwiczeń symulacyjnych dotyczących agrofagów priorytetowych;
- k) art. 27 dotyczący planów działania dotyczących agrofagów priorytetowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

2. W drodze odstępstwa od art. 17, w przypadku gdy na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 19, lub innych dowodów, zostanie uznane, że zwalczanie danego agrofaga kwarantannowego dla Unii na obszarze wyznaczonym nie jest możliwe, Komisja przyjmuje akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określające środki mające na celu ograniczenie rozprzestrzeniania.

W celu dojścia do takiego wniosku Komisja bezzwłocznie podejmuje niezbędne działania po przedłożeniu odpowiednich dowodów przez dane państwo członkowskie lub jakiegokolwiek inne źródło.

3. W przypadku gdy Komisja uzna, że środki zapobiegawcze na obszarach poza obszarami wyznaczonymi są niezbędne, aby chronić część terytorium Unii, na której dany agrofag kwarantannowy dla Unii nie występuje, może ona przyjąć akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, określające takie środki.
4. Środki, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, wprowadza się zgodnie z załącznikiem II, z uwzględnieniem określonego zagrożenia agrofagami kwarantannowymi dla Unii, konkretnych warunków ekoklimatycznych i zagrożeń dla odnośnych państw członkowskich oraz potrzeby wdrożenia niezbędnych środków zmniejszających ryzyko w sposób zharmonizowany na poziomie Unii.
5. Do czasu przyjęcia środka przez Komisję państwo członkowskie może utrzymać wszelkie środki, które wprowadziło.
6. W przypadku należytej uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z reagowaniem na poważne zagrożenie agrofagami Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3. Akty te przyjmuje się zgodnie z załącznikiem II, z uwzględnieniem określonych zagrożeń wystąpieniem danych agrofagów kwarantannowych dla Unii, konkretnych warunków ekoklimatycznych i zagrożeń dla odnośnych państw członkowskich oraz potrzeby wdrożenia niezbędnych środków zmniejszających ryzyko w sposób zharmonizowany na poziomie Unii.
7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania środków przyjętych na podstawie niniejszego artykułu, które stwarzają ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla Unii.

Artykuł 29

Środki wprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do agrofagów niewymienionych jako agrofagi kwarantannowe dla Unii

1. W przypadku gdy na terytorium państwa członkowskiego zostanie urzędowo potwierdzone występowanie agrofaga, który nie jest włączony do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii, a państwo członkowskie uzna, że agrofag ten może spełniać warunki włączenia do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii, natychmiast ocenia ono, czy agrofag spełnia kryteria określone w załączniku I sekcja 3 podsekcja 1. Jeżeli uzna, że kryteria te są spełnione, natychmiast wprowadza środki zwalczania zgodnie z załącznikiem II. Zastosowanie mają art. 17–20.

W przypadku gdy na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 19, lub innych dowodów, zostanie uznane, że zwalczenie agrofaga na obszarze wyznaczonym nie jest możliwe, art. 28 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

W przypadku gdy zostanie urzędowo potwierdzone występowanie agrofaga spełniającego kryteria, o których mowa w akapicie pierwszym, w przesyłce roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzonych lub przemieszczanych na terytorium państwa członkowskiego, to państwo członkowskie wprowadza niezbędne środki w celu zapobieżenia zawleczeniu tego agrofaga oraz jego zdomowieniu się i rozprzestrzenieniu na terytorium Unii.

W przypadku gdy państwo członkowskie podejrzewa występowanie na swoim terytorium agrofaga spełniającego kryteria, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się odpowiednio art. 10.

W oczekiwaniu na urzędowe potwierdzenie występowania agrofaga dane państwo członkowskie wprowadza, w stosownych przypadkach, środki fitosanitarne w celu zmniejszenia ryzyka jego rozprzestrzenienia.

2. Po wprowadzeniu środków, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie ocenia, czy dany agrofag spełnia kryteria dla agrofagów kwarantannowych określone w załączniku I sekcja 1.

3. Dane państwo członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wystąpieniu agrofaga, o którym mowa w ust. 1. Informuje również Komisję i pozostałe państwa członkowskie o ocenie, o której mowa w tym ustępie, wprowadzonych środkach oraz dowodach uzasadniających takie środki.

Powiadamia ono Komisję o wynikach oceny, o której mowa w ust. 2, w terminie dwóch lat od urzędowego potwierdzenia wystąpienia tego agrofaga.

Powiadomienia o wystąpieniu tego agrofaga przedkłada się za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103.

Artykuł 30

Środki unijne w odniesieniu do agrofagów niewymienionych jako agrofagi kwarantannowe dla Unii

1. W przypadku gdy Komisja otrzymuje powiadomienie, o którym mowa w art. 29 ust. 3 akapit pierwszy, lub posiada inne dowody występowania lub bezpośredniego niebezpieczeństwa zawleczenia lub rozprzestrzenienia na terytorium Unii agrofaga, który nie jest włączony do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii, oraz uznaje, że agrofag ten może spełniać warunki włączenia do tego wykazu, natychmiast ocenia, czy w odniesieniu do terytorium Unii agrofag ten spełnia kryteria określone w załączniku I sekcja 3 podsekcja 2.

W przypadku gdy Komisja uzna, że kryteria są spełnione, natychmiast, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje na ograniczony okres środki w odniesieniu do zagrożenia stwarzanego przez tego agrofaga. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Środki te wykonują, konkretnie dla każdego z odnośnych agrofagów, jeden lub większą liczbę przepisów, o których mowa w art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–g).

2. Po przyjęciu środków, o których mowa w ust. 1, Komisja ocenia, czy dany agrofag spełnia, w odniesieniu do terytorium Unii, kryteria dla agrofagów kwarantannowych określone w załączniku I sekcja 1.

3. W przypadku gdy na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 19 i 22, lub innych dowodów, zostanie uznane, że zwalczenie danego agrofaga na obszarze wyznaczonym nie jest możliwe, akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, mogą określać środki mające na celu ograniczenie rozprzestrzeniania.

4. W przypadku gdy zostanie uznane, że środki zapobiegawcze na obszarach poza obszarami wyznaczonymi są niezbędne, aby chronić część terytorium Unii, na której dany agrofag nie występuje, akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, mogą określać takie środki.

5. Środki, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, przyjmuje się zgodnie z załącznikiem II, z uwzględnieniem określonego zagrożenia związanego z danymi agrofagami i potrzeby wdrożenia niezbędnych środków zmniejszających ryzyko w sposób zharmonizowany na poziomie Unii.

6. Do czasu przyjęcia środków przez Komisję dane państwo członkowskie może utrzymać środki wprowadzone na podstawie art. 29.

7. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z reagowaniem na poważne zagrożenie agrofagami, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3. Akty te przyjmuje się zgodnie z załącznikiem II, z uwzględnieniem określonego zagrożenia danymi agrofagami i potrzeby wdrożenia niezbędnych środków zmniejszających ryzyko w sposób zharmonizowany na poziomie Unii.

8. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania środków przyjętych na podstawie niniejszego artykułu, które stwarzają ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 31

Bardziej rygorystyczne wymogi przyjmowane przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie mogą stosować na swoim terytorium bardziej rygorystyczne środki niż te przyjęte na podstawie art. 28 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 30 ust. 1, 3 i 4, jeżeli jest to uzasadnione celem ochrony fitosanitarnej oraz zgodne z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2.

Te bardziej rygorystyczne środki nie mogą nakładać ani powodować zakazów lub ograniczeń we wprowadzaniu lub przemieszczaniu na terytorium Unii oraz przez to terytorium roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, innych niż zakazy lub ograniczenia nałożone na mocy art. 40–58 i art. 71–102.

2. Państwa członkowskie natychmiast powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach wprowadzonych przez siebie zgodnie z ust. 1.

Państwa członkowskie, na wniosek, przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim roczne sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych przez siebie zgodnie z ust. 1.

Sekcja 3

Agrofagi kwarantannowe dla stref chronionych

Artykuł 32

Uznawanie stref chronionych

1. W przypadku gdy agrofag kwarantannowy występuje na terytorium Unii, lecz nie na terytorium danego państwa członkowskiego lub jego części i nie jest agrofagiem kwarantannowym dla Unii, Komisja może, na wniosek tego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 4, uznać takie terytorium lub jego część za strefę chronioną zgodnie z ust. 3 w odniesieniu do tego agrofaga kwarantannowego (zwanego dalej „agrofagiem kwarantannowym dla strefy chronionej”).

2. Zakazane jest wprowadzanie do danej strefy chronionej, przemieszczanie lub utrzymywanie, rozmnażanie lub uwalnianie w niej agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej.

Art. 8 stosuje się odpowiednio do wprowadzania, przemieszczania oraz utrzymywania i rozmnażania w strefach chronionych agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych.

3. Komisja ustanawia, w drodze aktu wykonawczego, wykaz stref chronionych i odnośnych agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych. Wykaz ten obejmuje strefy chronione uznane zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. h) akapit pierwszy dyrektywy 2000/29/WE, odnośne agrofagi wymienione w załączniku I część B i załączniku II część B do dyrektywy 2000/29/WE oraz kody konkretnie przypisane tym agrofagom.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych zmieniających akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, uznać dodatkowe strefy chronione, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zastąpić akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu w celu konsolidacji zmian.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie przedkłada:

- a) opis granic zaproponowanej strefy chronionej, w tym mapy;
- b) wyniki kontroli występowania wskazujące, że w ciągu przynajmniej trzech lat poprzedzających złożenie wniosku dany agrofag kwarantannowy nie występował na danym terytorium; oraz
- c) dowody, że dany agrofag kwarantannowy spełnia warunki określone w art. 3 w odniesieniu do zaproponowanej strefy chronionej.

5. Kontrole występowania, o których mowa w ust. 4 lit. b), przeprowadza się w odpowiednim czasie i z odpowiednią intensywnością pozwalającymi na wykrycie występowania danego agrofaga kwarantannowego. Muszą one opierać się na solidnych podstawach technicznych i naukowych oraz uwzględniać właściwe standardy międzynarodowe.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie szczegółowych zasad dotyczących tych kontroli występowania. Akty te przyjmuje się zgodnie z rozwojem wiedzy naukowej i technicznej oraz z mającymi zastosowanie standardami międzynarodowymi.

6. Komisja może uznać tymczasowe strefy chronione. W tym celu warunki określone w ust. 1 i 4 oraz w ust. 5 akapit pierwszy stosuje się odpowiednio. W drodze odstępstwa od wymogu, o którym mowa w ust. 4 lit. b), przeprowadza się kontrolę występowania co najmniej w ciągu okresu jednego roku poprzedzającego złożenie wniosku.

Uznanie tymczasowej strefy chronionej nie może trwać dłużej niż trzy lata po uznaniu, a po trzech latach automatycznie wygasa.

7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie oraz informują podmioty profesjonalne – poprzez opublikowanie na urzędowej stronie internetowej właściwego organu – o granicach stref chronionych na ich terytorium, łącznie z mapami.

*Artykuł 33***Ogólne obowiązki dotyczące stref chronionych**

1. W odniesieniu do strefy chronionej do agrofagów kwarantannowych dla odpowiednich stref chronionych obowiązki określone w art. 9–19 stosuje się odpowiednio.
2. Rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzące z obszaru wyznaczonego, ustanowionego w strefie chronionej dla danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej, nie mogą być przemieszczane z tego obszaru wyznaczonego do pozostałej części strefy chronionej ani do jakiegokolwiek innej strefy chronionej ustanowionej dla danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą być wyprowadzane z tego obszaru wyznaczonego poprzez daną strefę chronioną i z tej strefy tylko, jeśli są pakowane i przemieszczane w taki sposób, aby nie występowało ryzyko rozprzestrzenienia się w ramach tej strefy chronionej agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej.

3. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są natychmiast powiadamiane o obszarach wyznaczonych ustanowionych w strefie chronionej oraz środkach zwalczania wprowadzanych na tych obszarach na podstawie art. 17, 18 i 19.

*Artykuł 34***Kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych**

1. Właściwy organ przeprowadza w każdej strefie chronionej coroczną kontrolę występowania danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej. Do tych kontroli występowania stosuje się odpowiednio art. 22 ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących przygotowywania i zakresu tych kontroli występowania.

2. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wynikach kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym.

*Artykuł 35***Zmiana wielkości i cofnięcie uznania stref chronionych**

1. Komisja może zmienić wielkość strefy chronionej na wniosek państwa członkowskiego, którego terytorium to dotyczy.

W przypadku gdy zmiana dotyczy rozszerzenia strefy chronionej, art. 32 stosuje się odpowiednio.

2. Na wniosek państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, Komisja cofa uznanie strefy chronionej lub zmniejsza jej wielkość.

3. Komisja cofa uznanie strefy chronionej, jeżeli kontrole występowania, o których mowa w art. 34, nie zostały przeprowadzone zgodnie z tym artykułem.

4. Komisja cofa uznanie strefy chronionej, jeżeli w strefie tej stwierdzono występowanie danego agrofaga kwarantannowego dla tej strefy i spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- a) w ciągu trzech miesięcy od urzędowego potwierdzenia występowania tego agrofaga nie ustanowiono obszaru wyznaczonego, zgodnie z art. 33 ust. 1;
- b) środki zwalczania wprowadzone na obszarze wyznaczonym na podstawie art. 33 ust. 1 nie przyniosły pożądanego efektu w ciągu 24 miesięcy od urzędowego potwierdzenia występowania tego agrofaga lub w terminie dłuższym niż 24 miesiące, w przypadku gdy uzasadnia to biologia danego agrofaga, a termin ten jest określony w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 32 ust. 3;
- c) informacje dostępne Komisji w odniesieniu do stosowania środków na podstawie art. 17, 18 i 19, na mocy art. 33 ust. 1 wskazują na rażące zaniedbania w reakcji na wystąpienie tego agrofaga w danej strefie chronionej.

5. Komisja cofa uznanie strefy chronionej lub zmniejsza jej wielkość, na podstawie ust. 2, 3 lub 4 niniejszego artykułu, w drodze aktu wykonawczego zmieniającego akt wykonawczy, o którym mowa w art. 32 ust. 3. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

Regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii

Artykuł 36

Definicja regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii

Agrofag jest „regulowanym agrofagiem niekwarantannowym dla Unii”, jeśli jest włączony do wykazu, o którym mowa w art. 37, oraz spełnia wszystkie poniższe kryteria:

- a) ustalono jego tożsamość zgodnie z załącznikiem I sekcja 4 pkt 1;
- b) występuje na terytorium Unii;
- c) nie jest agrofagiem kwarantannowym dla Unii lub agrofagiem objętym środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1;
- d) jest przenoszony głównie przez określone rośliny przeznaczone do sadzenia, zgodnie z załącznikiem I sekcja 4 pkt 2;
- e) jego występowanie na tych roślinach przeznaczonych do sadzenia powoduje niedopuszczalne skutki gospodarcze w odniesieniu do planowanego wykorzystania tych roślin przeznaczonych do sadzenia, zgodnie z załącznikiem I sekcja 4 pkt 3;
- f) dostępne są wykonalne i skuteczne środki pozwalające zapobiec jego występowaniu na danych roślinach przeznaczonych do sadzenia.

Artykuł 37

Zakaz wprowadzania i przemieszczania regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii na roślinach przeznaczonych do sadzenia

1. Podmioty profesjonalne nie mogą wprowadzać lub przemieszczać na terytorium Unii regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii na roślinach przeznaczonych do sadzenia, za pośrednictwem których są one przenoszone, jak określono w wykazie, o którym mowa w ust. 2.

Zakaz określony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania w poniższych przypadkach:

- a) przemieszczanie roślin przeznaczonych do sadzenia w obrębie nieruchomości lub pomiędzy nieruchomościami danego podmiotu profesjonalnego;
- b) przemieszczanie roślin przeznaczonych do sadzenia niezbędne dla ich dezynfekcji.

2. Komisja ustanawia, w drodze aktu wykonawczego, wykaz określający regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii oraz określone rośliny przeznaczone do sadzenia, o których mowa w art. 36 lit. d), w stosownych przypadkach wraz z kategoriami, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, i progami, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, obejmuje agrofagi i odpowiednie rośliny przeznaczone do sadzenia, określone w następujących przepisach:

- a) załącznik II część A sekcja II do dyrektywy 2000/29/WE;
- b) załącznik I pkt 3 i 6 oraz załącznik II pkt 3 do dyrektywy 66/402/EWG;
- c) załącznik I do dyrektywy 68/193/EWG;
- d) akty przyjęte zgodnie z art. 5 ust. 5 dyrektywy Rady 98/56/WE ⁽¹⁾;
- e) załącznik II do dyrektywy 2002/55/WE;
- f) załącznik I i załącznik II pkt B do dyrektywy 2002/56/WE oraz akty przyjęte zgodnie z art. 18 lit. c) tej dyrektywy;
- g) załącznik I pkt 4 i załącznik II pkt 5 do dyrektywy 2002/57/WE;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych (Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 16).

h) akty przyjęte zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/72/WE; oraz

i) akty przyjęte zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/90/WE.

Wykaz ten nie obejmuje agrofagów wymienionych w załączniku I oraz w załączniku II część A sekcja I i część B do dyrektywy 2000/29/WE i wymienionych jako agrofagi kwarantannowe dla Unii na podstawie art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jak również agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

4. W stosownych przypadkach Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa środki w celu zapobiegania występowaniu regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii na odnośnych roślinach przeznaczonych do sadzenia, o których mowa w art. 36 lit. f) niniejszego rozporządzenia. Środki te dotyczą, w stosownych przypadkach, wprowadzania tych roślin i ich przemieszczania w Unii. Środki te przyjmuje się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2 do niniejszego rozporządzenia. Środki te stosuje się bez uszczerbku dla środków przyjętych zgodnie z dyrektywami 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 98/56/WE, dyrektywą Rady 1999/105/WE⁽¹⁾ oraz dyrektywami 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE.

5. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, zmienia akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy z oceny wynika, że:

- a) agrofag niewymieniony w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, spełnia warunki, o których mowa w art. 36;
- b) agrofag wymieniony w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, nie spełnia już jednego lub większej liczby warunków, o których mowa w art. 36;
- c) niezbędne są zmiany tego wykazu w odniesieniu do kategorii, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, lub progów, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu; lub
- d) niezbędne są zmiany środków przyjętych na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu.

Komisja bezzwłocznie udostępnia tę ocenę państwom członkowskim.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zastąpić akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu, w celu konsolidacji zmian.

6. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, 4 i 5, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

7. W przypadku gdy art. 36 lit. e) jest spełniony tylko dla jednej lub większej liczby materiału kategorii: przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, materiał siewny lub sadzeniaki ziemniaka kategorii przedbazowe, bazowe lub kwalifikowane lub materiał rozmnożeniowy lub siewny kategorii standard lub CAC, o których mowa w dyrektywach 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE oraz 2008/90/WE, wykaz, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, określa te kategorie, z zaznaczeniem, że zakaz wprowadzania i przemieszczania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu ma zastosowanie tylko do tych kategorii.

8. W przypadku gdy art. 36 lit. e) jest spełniony tylko wówczas, gdy częstość występowania danego agrofaga przekracza określony próg, wyższy niż zero, wykaz, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, określa ten próg, z zaznaczeniem, że zakaz wprowadzania i przemieszczania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu ma zastosowanie tylko powyżej tego progu.

Taki próg wyższy niż zero ustanawia się tylko wówczas, gdy spełnione są oba poniższe warunki:

- a) możliwe jest zapewnienie przez podmioty profesjonalne, aby częstość występowania tego regulowanego agrofaga niekwarantannowego dla Unii na tych roślinach przeznaczonych do sadzenia nie przekraczała tego progu;
- b) możliwe jest zweryfikowanie, czy w partiach tych roślin przeznaczonych do sadzenia próg ten nie został przekroczony.

Zastosowanie mają zasady zarządzania zagrożeniem agrofagami określone w załączniku II sekcja 2.

9. Art. 31 stosuje się odpowiednio do środków, które mają zostać wprowadzone przez państwa członkowskie w odniesieniu do regulowanych agrofagów niekwarantannowych oraz odpowiednich roślin przeznaczonych do sadzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. L 11 z 15.1.2000, s. 17).

Artykuł 38

Zmiana załącznika I sekcja 4

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających załącznik I sekcja 4, aby dostosować go do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz właściwych standardów międzynarodowych.

Artykuł 39

Regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii wykorzystywane do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej, hodowli lub wystaw

Zakazu przewidzianego w art. 37 nie stosuje się do regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii występujących na roślinach przeznaczonych do sadzenia, wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej, hodowli lub wystaw.

ROZDZIAŁ IV

Środki dotyczące roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

Sekcja 1

Środki odnoszące się do całego terytorium Unii

Artykuł 40

Zakaz wprowadzania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii

1. Określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie mogą być wprowadzane na terytorium Unii, jeśli pochodzą ze wszystkich lub niektórych państw lub terytoriów trzecich.
2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje wykaz zawierający rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, o których mowa w ust. 1, które objęte są zakazem wprowadzania na terytorium Unii, łącznie z państwami trzecimi, grupami państw trzecich lub konkretnymi obszarami państw trzecich, do których zastosowanie ma zakaz.

Pierwszy z tych aktów wykonawczych obejmuje rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty oraz państwa ich pochodzenia, wymienione w załączniku III część A do dyrektywy 2000/29/WE.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym na mocy tych aktów wykonawczych rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są również identyfikowane za pomocą odpowiedniego kodu zgodnie z klasyfikacją w Nomenklaturze scalonej określonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ (zwanego dalej „kodem CN”), jeśli ten kod jest dostępny. Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

3. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzące lub wysyłane z państwa trzeciego stwarzają niedopuszczalny poziom zagrożenia agrofagami z uwagi na prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla Unii, a zagrożenia agrofagami nie można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja odpowiednio zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, w celu włączenia do niego tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz państw trzecich, grup państw trzecich lub konkretnych obszarów danych państw trzecich.

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają niedopuszczalnego poziomu zagrożenia agrofagami lub gdy stwarzają takie zagrożenie, lecz można je ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja odpowiednio zmienia ten akt wykonawczy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Ocena dopuszczalność poziomu tego zagrożenia agrofagami odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2, w stosownych przypadkach w odniesieniu do jednego lub większej liczby konkretnych państw trzecich.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z reagowaniem na poważne zagrożenie agrofagami Komisja przyjmuje te zmiany w drodze aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o przypadkach wprowadzenia na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z naruszeniem ust. 1.

Powiadomienia tego dokonuje się również wobec państwa trzeciego, z którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Artykuł 41

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty podlegające wymogom szczególnym i równoważnym

1. Określone rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty mogą być wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Unii tylko wówczas, gdy spełnione są wymogi szczególne lub równoważne. Te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą pochodzić z państw trzecich lub z terytorium Unii.

2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje wykaz zawierający rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty oraz odpowiednie wymogi szczególne, o których mowa w ust. 1. Wykaz ten, w stosownych przypadkach, zawiera państwa trzecie, grupy państw trzecich lub konkretne obszary w danych państwach trzecich.

Pierwszy z tych aktów wykonawczych obejmuje rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, wymogi szczególne oraz, w stosownych przypadkach, państwo trzecie ich pochodzenia, wymienione w załączniku IV część A do dyrektywy 2000/29/WE.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym na mocy tych aktów wykonawczych te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są również identyfikowane za pomocą odpowiedniego kodu CN, jeśli ten kod jest dostępny. Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

3. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty stwarzają niedopuszczalny poziom zagrożenia agrofagami z uwagi na prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla Unii, a zagrożenie agrofagami można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, w celu włączenia do niego tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz środków, które mają być do nich zastosowane. Środki te oraz wymogi, o których mowa w ust. 2, stanowią „wymogi szczególne”.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą przyjąć formę szczegółowych wymogów, przyjętych zgodnie z art. 44 ust. 1, w odniesieniu do wprowadzania na terytorium Unii określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, równoważnych wymogom szczególnym w odniesieniu do wprowadzania i przemieszczania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na terytorium Unii (zwanym dalej „wymogami równoważnymi”).

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają niedopuszczalnego poziomu zagrożenia agrofagami lub gdy stwarzają takie zagrożenie, lecz nie można go ograniczyć do dopuszczalnego poziomu poprzez zastosowanie wymogów szczególnych, Komisja odpowiednio zmienia ten akt wykonawczy przez usunięcie tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z wykazu lub przez włączenie ich do wykazu, o którym mowa w art. 40 ust. 2.

Ocena dopuszczalności poziomu tego zagrożenia agrofagami oraz przyjmowanie środków mających na celu ograniczenie tego zagrożenia do dopuszczalnego poziomu odbywają się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2, w stosownych przypadkach w odniesieniu do jednego lub większej liczby konkretnych państw trzecich lub ich części.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z reagowaniem na poważne zagrożenie agrofagami, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3.

4. W sytuacji wprowadzenia lub przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z naruszeniem ust. 1, państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, o których mowa w prawodawstwie Unii dotyczącym kontroli urzędowych, oraz powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103.

W stosownych przypadkach powiadomienia tego dokonuje się również wobec państwa trzeciego, z którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Artykuł 42

Ograniczenia na podstawie wstępnej oceny do celów wprowadzania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wysokiego ryzyka

1. Roślinę, produkt roślinny lub inny przedmiot, które pochodzą z państwa trzeciego i nie zostały włączone do wykazu zgodnie z art. 40 lub są niewystarczająco objęte wymogami, o których mowa w art. 41, lub nieobjęte środkami tymczasowymi określonymi w art. 49, a które, w oparciu o wstępną ocenę, powodują niedopuszczalny poziom zagrożenia agrofagami dla terytorium Unii, określa się jako „roślinę wysokiego ryzyka”, „produkt roślinny wysokiego ryzyka” lub „inny przedmiot wysokiego ryzyka” (zwane dalej „roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami wysokiego ryzyka”).

Ta wstępna ocena uwzględnia, stosownie do danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu, kryteria określone w załączniku III.

2. Roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wysokiego ryzyka wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 3, nie można wprowadzać na terytorium Unii z państw trzecich, grup państw trzecich lub konkretnych obszarów państw trzecich pochodzenia, które zostały umieszczone w wykazie.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, tymczasowo umieszczając na właściwym poziomie taksonomicznym – w oczekiwaniu na ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 4 – rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wysokiego ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, odnośne państwa trzecie, grupy państw trzecich lub konkretne obszary państwa trzeciego.

Pierwszy z tych aktów wykonawczych przyjmuje się do dnia 14 grudnia 2018 r.

W wykazie ustanowionym na mocy tych aktów wykonawczych te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, w stosownych przypadkach, są również identyfikowane za pomocą odpowiedniego kodu CN, jeśli ten kod jest dostępny. Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

4. Jeżeli na podstawie oceny ryzyka zostanie uznane, że roślina, produkt roślinny lub inny przedmiot pochodzący z danego państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub konkretnych obszarów państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 2, na poziomie taksonomicznym wymienionym w aktach wykonawczych przewidzianych w ust. 3 lub poniżej tego poziomu, nie stwarza niedopuszczalnego poziomu ryzyka ze względu na prawdopodobieństwo, że jest żywicielem agrofaga kwarantannowego dla Unii, Komisja przyjmuje akt wykonawczy usuwający tą roślinę, produkt roślinny lub inny przedmiot z wykazu, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do danych państw trzecich.

Jeżeli na podstawie oceny ryzyka zostanie uznane, że roślina, produkt roślinny lub inny przedmiot pochodzący z danego państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub konkretnych obszarów państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 2, stwarza niedopuszczalne ryzyko z uwagi na prawdopodobieństwo, że jest żywicielem agrofaga kwarantannowego dla Unii, a to zagrożenie agrofagami nie może zostać zmniejszone do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja przyjmuje akt wykonawczy usuwający tą roślinę, produkt roślinny lub inny przedmiot oraz dane państwa trzecie z wykazu, o którym mowa w ust. 2, i dodaje je do wykazu, o którym mowa w art. 40.

Jeżeli na podstawie oceny ryzyka zostanie uznane, że roślina, produkt roślinny lub inny przedmiot pochodzący z danego państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub konkretnych obszarów państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 2, stwarza niedopuszczalne ryzyko, lecz ryzyko to może zostać zmniejszone do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja przyjmuje akt wykonawczy usuwający tą roślinę, produkt roślinny lub inny przedmiot oraz dane państwo trzecie, grupę państw trzecich lub konkretne obszary państwa trzeciego z wykazu, o którym mowa w ust. 2, oraz dodaje je do wykazu, o którym mowa w art. 41.

5. O ile zostanie stwierdzony popyt na przywóz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w aktach wykonawczych przewidzianych w ust. 3, w odpowiednim i rozsądnym terminie przeprowadza się ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 4.

W stosownych przypadkach ocena ta może zostać ograniczona do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z określonego państwa trzeciego pochodzenia lub wysyłki, lub z grupy państw trzecich pochodzenia lub wysyłki.

6. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić konkretne przepisy dotyczące procedury, którą należy stosować, aby przeprowadzić ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 4.

7. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 3, 4 i 6, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Artykuł 43

Szczególne warunki przywozu w odniesieniu do wprowadzania na terytorium Unii drewnianego materiału opakowaniowego

1. Drewniany materiał opakowaniowy, niezależnie od tego, czy jest faktycznie wykorzystywany w transporcie wszelkiego rodzaju przedmiotów, wprowadza się na terytorium Unii tylko wówczas, gdy spełnia wszystkie następujące wymogi:

- a) został poddany jednemu lub większej liczbie zatwierdzonych zabiegów oraz spełnia mające zastosowanie wymogi określone w załączniku 1 do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych nr 15 – *przepisy w sprawie drewnianego materiału opakowaniowego w handlu międzynarodowym* (ISPM 15);
- b) jest oznakowany znakiem, o którym mowa w załączniku 2 do ISPM15, poświadczającym, że został poddany zabiegom, o których mowa w lit. a).

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do drewnianego materiału opakowaniowego, który podlega wyłączeniom przewidzianym w ISPM15.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu, aby uwzględnić rozwój standardów międzynarodowych, w szczególności ISPM15.

Te akty delegowane mogą również określać, że drewniany materiał opakowaniowy, który nie jest objęty wyłączeniami przewidzianymi w ISPM15, jest zwolniony z wymogów ust. 1 niniejszego artykułu lub podlega mniej rygorystycznym wymogom.

Artykuł 44

Ustanawianie wymogów równoważnych

1. Komisja ustanawia wymogi równoważne w drodze aktów wykonawczych na wniosek określonego państwa trzeciego, o ile spełnione są oba poniższe warunki:

- a) dane państwo trzecie zapewnia, poprzez zastosowanie w ramach kontroli urzędowej jednego lub większej liczby określonych środków, poziom ochrony fitosanitarnej równoważny wymogom szczególnym w odniesieniu do przemieszczania na terytorium Unii danych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów;
- b) dane państwo trzecie wykaże Komisji, że określone środki, o których mowa w lit. a), pozwalają osiągnąć poziom ochrony fitosanitarnej, o którym mowa w tej literze.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

2. W stosownych przypadkach Komisja przeprowadza w danym państwie trzecim postępowanie, aby sprawdzić, czy spełnione są warunki, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b). Te postępowania muszą spełniać wymogi postępowań prowadzonych przez Komisję, o których mowa w prawodawstwie Unii dotyczącym kontroli urzędowych.

Artykuł 45

Informacje udzielane podróżnym i klientom usług pocztowych

1. Państwa członkowskie, porty morskie, porty lotnicze i przewoźnicy międzynarodowi udostępniają pasażerom informacje dotyczące zakazów, o których mowa w art. 40 ust. 2, wymogów, o których mowa w art. 41 ust. 2 i art. 42 ust. 3 oraz zwolnień, o których mowa w art. 75 ust. 2, w odniesieniu do wprowadzania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii.

Państwa członkowskie przekazują te informacje za pomocą plakatów lub broszur, oraz, w stosownych przypadkach, na swoich stronach internetowych.

Podmioty świadczące usługi pocztowe i podmioty profesjonalne uczestniczące w sprzedaży poprzez umowy zawierane na odległość udostępniają również swoim klientom te informacje dotyczące roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym, przynajmniej przez internet.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić sposób prezentacji i wykorzystywania tych plakatów i broszur. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji, na wniosek, sprawozdanie zawierające podsumowanie informacji przekazanych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 46

Wyjątki od zakazów i wymogi dotyczące stref przygranicznych

1. W drodze odstępstwa od art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) są uprawiane lub produkowane na obszarach państw trzecich w pobliżu ich granicy lądowej z państwami członkowskimi („strefy przygraniczne państw trzecich”);
- b) są wprowadzane na obszary państw członkowskich bezpośrednio przez tę granicę („strefy przygraniczne państw członkowskich”);
- c) mają być objęte przetwarzaniem w tych strefach przygranicznych państw członkowskich w sposób eliminujący wszelkie zagrożenie agrofagami;
- d) nie stwarzają jakiegokolwiek ryzyka dotyczącego rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 spowodowanego przemieszczaniem w strefie przygranicznej.

Te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są przemieszczane wyłącznie do stref przygranicznych państw członkowskich i w tych strefach oraz tylko pod urzędową kontrolą właściwego organu.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie:

- a) maksymalnej szerokości stref przygranicznych państw trzecich i stref przygranicznych państw członkowskich odpowiedniej dla określonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów;
- b) maksymalnej odległości, na którą mogą być przemieszczane rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty w strefach przygranicznych państw trzecich i strefach przygranicznych państw członkowskich; oraz
- c) procedur dotyczących zezwalania na wprowadzanie do stref przygranicznych państw członkowskich i przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Szerokość tych stref musi pozwalać na zapewnienie, aby wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów nie stwarzało zagrożenia agrofagami dla terytorium Unii lub jego części.

3. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić szczególne warunki lub środki dotyczące wprowadzania do stref przygranicznych państw członkowskich określonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz określić konkretne państwa trzecie, które są objęte niniejszym artykułem.

Akty te przyjmuje się zgodnie z załącznikiem II oraz, w stosownych przypadkach, z uwzględnieniem rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz standardów międzynarodowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o przypadkach wprowadzenia, do stref przygranicznych państw członkowskich lub stref przygranicznych państw trzecich, lub przemieszczania w nich, roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z naruszeniem ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

Powiadomienia tego dokonuje się również wobec państwa trzeciego, z którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone do danej strefy przygranicznej.

Artykuł 47

Wymogi dotyczące tranzytu fitosanitarnego

1. W drodze odstępstwa od art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 2, art. 72 ust. 1 i art. 73 rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Unii i przewożone przez to terytorium do państwa trzeciego w formie tranzytu albo przeładunku (zwanego dalej „tranzytem fitosanitarnym”), jeżeli spełniają oba poniższe warunki:

- a) jest do nich dołączone podpisane oświadczenie podmiotu profesjonalnego, pod którego kontrolą znajdują się te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, stwierdzające, że te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty znajdują się w tranzycie fitosanitarnym;
- b) są zapakowane i przemieszczane w sposób eliminujący ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla Unii podczas ich wprowadzania na i przewożenia przez terytorium Unii.

2. Właściwe organy zakazują tranzytu fitosanitarnego, jeśli dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie są zgodne lub istnieją uzasadnione dowody, że nie będą zgodne z ust. 1.

Artykuł 48

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wykorzystywane do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej lub hodowli

1. W drodze odstępstwa od art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 2 państwa członkowskie mogą, na wniosek, zezwolić tymczasowo na wprowadzanie i przemieszczanie na swoim terytorium roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wykorzystywanych do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej lub hodowli.

To zezwolenie na dane działanie wydaje się tylko wówczas, gdy zostaną nałożone odpowiednie ograniczenia w celu zapewnienia, aby występowanie danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów nie powodowało niedopuszczalnego ryzyka rozprzestrzeniania się agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1, biorąc pod uwagę tożsamość, biologię i sposoby rozprzestrzeniania się danych agrofagów, przewidywane działanie, oddziaływanie na środowisko oraz inne istotne czynniki odnoszące się do zagrożenia agrofagami, jakie stwarzają te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty.

2. W przypadku wydania zezwolenia zgodnie z ust. 1, musi ono obejmować wszystkie poniższe warunki:

- a) dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są przechowywane w miejscu i w warunkach uznanych za odpowiednie przez właściwe organy i określonych w zezwoleniu;

- b) działania dotyczące tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów są prowadzone w stacji kwarantanny lub w obiekcie zapewniającym izolację wyznaczonych zgodnie z art. 60 przez właściwy organ i określonych w zezwoleniu;
 - c) działania dotyczące tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów są prowadzone przez personel, którego kompetencje naukowe i techniczne zostały uznane za odpowiednie przez właściwy organ i określone w zezwoleniu;
 - d) do tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów dołączone jest zezwolenie przy ich wprowadzaniu lub przemieszczaniu na terytorium Unii.
3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, ogranicza się do ilości i czasu trwania odpowiednich do danych działań i nie może ono przekraczać pojemności wyznaczonej stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację.

Zawiera ono ograniczenia niezbędne do odpowiedniego wyeliminowania ryzyka rozprzestrzeniania się odnośnych agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1.

4. Właściwy organ monitoruje przestrzeganie warunków, o których mowa w ust. 2, oraz wymagań i ograniczeń, o których mowa w ust. 3, oraz podejmuje niezbędne działania w przypadku nieprzestrzegania tych warunków, wymagań lub ograniczeń.

W stosownych przypadkach działanie to polega na cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie szczegółowych przepisów odnoszących się do:

- a) wymiany między państwami członkowskimi a Komisją informacji dotyczących wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii danych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów;
- b) procedur i warunków wydawania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; oraz
- c) wymogów monitorowania zgodności oraz działań, które należy podjąć w przypadku niezgodności, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 49

Środki tymczasowe dotyczące roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które mogą stanowić nowo rozpoznane zagrożenie agrofagami lub inne podejrzewane zagrożenie fitosanitarne

1. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przyjąć środki tymczasowe dotyczące wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów z państw trzecich, w przypadku gdy spełnione są poniższe warunki:
- a) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą stanowić nowo rozpoznane zagrożenie agrofagami, które nie jest wystarczająco objęte jakimikolwiek środkami unijnymi i które nie jest powiązane lub którego nie można jeszcze powiązać z agrofagami kwarantannowymi dla Unii lub agrofagami objętymi środkami przyjętymi zgodnie z art. 30. ust. 1;
 - b) brak jest wystarczającego doświadczenia fitosanitarnego, na przykład w odniesieniu do nowych gatunków roślin uprawnych lub dróg przenoszenia, w odniesieniu do handlu danymi roślinami, produktami roślinnymi i innymi przedmiotami pochodzącymi lub wysyłanymi z danych państw trzecich;
 - c) nie przeprowadzono oceny dotyczącej nowo rozpoznanego zagrożenia agrofagami dla terytorium Unii w odniesieniu do tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z danych państw trzecich.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

2. Środki tymczasowe, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się z uwzględnieniem załącznika II sekcja 2 i załącznika IV.

Środki te przewidują, zależnie od potrzeb w danym przypadku, jeden lub większą liczbę poniższych elementów:

- a) systematyczne i intensywne kontrole i pobieranie próbek, w miejscu wprowadzenia, z każdej partii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych na terytorium Unii oraz przeprowadzanie testów tych próbek;
- b) okres kwarantanny w stacji kwarantanny lub w obiekcie zapewniającym izolację, o której mowa w art. 60, w celu sprawdzenia, czy dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie stanowią nowo rozpoznanego zagrożenia agrofagami;
- c) zakaz wprowadzania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na terytorium Unii.

W przypadkach, o których mowa w akapicie drugim lit. a) i b), akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, może również określić konkretne środki, które należy wprowadzić przed wprowadzeniem na terytorium Unii tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

3. Środki tymczasowe, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przez odpowiedni i rozsądny okres do czasu określenia charakteru agrofagów, które mogą być związane z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami z tych państw trzecich, oraz przeprowadzenia pełnej oceny zagrożenia stwarzanego przez te agrofagi zgodnie z załącznikiem I sekcja 1.

4. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z reagowaniem na poważne zagrożenie nowo rozpoznanymi agrofagami, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3. Akty te przyjmuje się zgodnie z załącznikiem II sekcja 2.

5. W drodze odstępstwa od środków przyjętych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wykorzystywanych do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej lub hodowli stosuje się art. 48.

6. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdanie na temat stosowania środków, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a) lub b), w poprzednim roku kalendarzowym.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie, w przypadku gdy po zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a) lub b), stwierdzono występowanie agrofaga, który może stwarzać nowo rozpoznane zagrożenie agrofagami.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o wszelkich przypadkach, w których udzielono odmowy wprowadzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub zakazano ich przemieszczania na terytorium Unii, ponieważ dane państwo członkowskie uznało, że naruszono zakaz, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi lit. c). W stosownych przypadkach powiadomienia te obejmują środki wprowadzone przez to państwo członkowskie w odniesieniu do danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, jak określono w prawodawstwie Unii dotyczącym kontroli urzędowych.

W stosownych przypadkach powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wysłane w celu wprowadzenia na terytorium Unii.

Artykuł 50

Sprawozdanie Komisji na temat egzekwowania i skuteczności środków związanych z importem na terytorium Unii

Do dnia 14 grudnia 2021 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat egzekwowania i skuteczności środków związanych z importem na terytorium Unii, łącznie z analizą kosztów i korzyści, a w stosownych przypadkach przedstawia również wniosek ustawodawczy.

Artykuł 51

Zmiana załączników III i IV

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających załączniki III i IV, aby dostosować je do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz właściwych standardów międzynarodowych.

Artykuł 52

Środki tymczasowe wprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do bezpośredniego niebezpieczeństwa

1. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że wprowadzanie lub przemieszczanie na jego terytorium roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z niektórych państw trzecich lub niektórych innych państw członkowskich stwarza niedopuszczalny poziom zagrożenia agrofagami dotyczącego zawleczenia oraz zdomowienia się i rozprzestrzenienia na jego terytorium agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga uznanego za spełniającego warunki włączenia go do wykazu agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz że zagrożenie to nie jest odpowiednio zmniejszane przez środki, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 28 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 i 3, art. 40 ust. 2 i 3, art. 41 ust. 2 i 3, art. 42 ust. 3, art. 49 ust. 1 i art. 53, powiadamia na piśmie Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach unijnych, których wprowadzenie postuluje, wraz z technicznym lub naukowym uzasadnieniem tych środków.
2. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że środki unijne, o których mowa w ust. 1, nie są lub nie mogą być wprowadzone w czasie wystarczającym na zmniejszenie zagrożenia, o którym mowa w tym ustępie, może wprowadzić środki tymczasowe w celu ochrony swojego terytorium przed bezpośrednim niebezpieczeństwem. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są natychmiast powiadamiane o tych środkach tymczasowych i o technicznym uzasadnieniu tych środków.
3. W przypadku gdy Komisja otrzyma powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, natychmiast ocenia, czy zagrożenie, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiednio zmniejszane przez środki, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 28 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 i 3, art. 40 ust. 2 i 3, art. 41 ust. 2 i 3, art. 42 ust. 3, art. 49 ust. 1 i art. 53, czy też należy przyjąć jakikolwiek nowy środek na podstawie tych artykułów.
4. W przypadku gdy na podstawie oceny, o której mowa w ust. 3, Komisja stwierdzi, że zagrożenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest odpowiednio zmniejszane przez środki tymczasowe, wprowadzone przez dane państwo członkowskie na podstawie ust. 2, lub jeśli te środki są nieproporcjonalne lub nie są odpowiednio uzasadnione, może postanowić, w drodze aktów wykonawczych, że środki te mają zostać uchylone lub zmienione. Do czasu przyjęcia takiego aktu wykonawczego przez Komisję państwo członkowskie może utrzymać wprowadzone przez siebie środki.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Sekcja 2

Środki mające zastosowanie do stref chronionych

Artykuł 53

Zakaz wprowadzania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów do stref chronionych

1. Określone rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty pochodzące z państw trzecich lub z terytorium Unii nie mogą być wprowadzane do niektórych stref chronionych.
2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje wykaz zawierający rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, o których mowa w ust. 1, które objęte są zakazem wprowadzania do niektórych stref chronionych. Pierwszy z tych aktów wykonawczych obejmuje rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty oraz odpowiadające im strefy chronione, a także, w stosownych przypadkach, państwo trzecie ich pochodzenia, wymienione w załączniku III część B do dyrektywy 2000/29/WE.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym na mocy tych aktów wykonawczych rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są również identyfikowane odpowiednim kodem CN, jeśli ten kod jest dostępny. Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

3. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzące spoza strefy chronionej stwarzają niedopuszczalny poziom zagrożenia agrofagami ze względu na prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla odnośnej strefy chronionej, a zagrożenia tego nie można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja odpowiednio zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, w celu włączenia do niego tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz odnośnej strefy lub stref chronionych.

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają niedopuszczalnego poziomu zagrożenia agrofagami lub gdy stwarzają takie zagrożenie, ale można je ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja odpowiednio zmienia ten akt wykonawczy.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Ocena dopuszczalności poziomu tego zagrożenia agrofagami odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2.

W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z reagowaniem na poważne zagrożenie agrofagami, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o wszelkich przypadkach wprowadzenia do danej strefy chronionej lub przemieszczania w niej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z naruszeniem zakazów przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie lub Komisja powiadamiają państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone do danej strefy chronionej.

Artykuł 54

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty podlegające wymogom szczególnym dla stref chronionych

1. Określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą być wprowadzane do niektórych stref chronionych lub przemieszczane w takich strefach chronionych tylko wówczas, gdy spełnione są wymogi szczególne dla tych stref chronionych.

2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje wykaz zawierający rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, ich odpowiednie strefy chronione i odpowiednie wymogi szczególne dla stref chronionych. Pierwszy z tych aktów wykonawczych obejmuje rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, ich odpowiednie strefy chronione oraz wymogi szczególne wymienione w załączniku IV część B do dyrektywy 2000/29/WE.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym na mocy tych aktów wykonawczych te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są również identyfikowane odpowiednim kodem CN, jeśli ten kod jest dostępny. Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

3. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty przywożone spoza danej strefy chronionej stwarzają niedopuszczalny poziom zagrożenia agrofagami dla tej strefy chronionej ze względu na prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej, a zagrożenie to można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku II sekcja 1 pkt 2 i 3, Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, w celu włączenia do niego tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz środków, które mają być do nich zastosowane. Środki te oraz wymogi, o których mowa w ust. 2, stanowią „wymogi szczególne dla stref chronionych”.

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają niedopuszczalnego poziomu zagrożenia agrofagami dla danej strefy chronionej lub gdy stwarzają takie zagrożenie, lecz nie można go ograniczyć do dopuszczalnego poziomu poprzez zastosowanie wymogów szczególnych dla stref chronionych, Komisja odpowiednio zmienia ten akt wykonawczy.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Ocena dopuszczalności poziomu tego zagrożenia agrofagami oraz przyjmowanie środków mających na celu ograniczenie tego zagrożenia do dopuszczalnego poziomu odbywają się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2.

W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z reagowaniem na poważne zagrożenie agrofagami Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o przypadkach wprowadzenia do danej strefy chronionej lub przemieszczania w niej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z naruszeniem środków przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie lub Komisja powiadamiają państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Artykuł 55

Informacje w odniesieniu do stref chronionych udzielane podróżnym i klientom usług pocztowych

Art. 45 stosuje się odpowiednio do wprowadzania do stref chronionych lub przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.

Artykuł 56

Wyjątki od zakazów i wymogów dotyczących stref przygranicznych w odniesieniu do stref chronionych

Art. 46 stosuje się odpowiednio do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wymienionych w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 i 3 oraz art. 54 ust. 2 i 3, wprowadzanych ze strefy przygranicznej państwa trzeciego do odnośnych stref chronionych graniczących z tą strefą przygraniczną.

Artykuł 57

Wymogi dotyczące tranzytu fitosanitarnego w odniesieniu do stref chronionych

Art. 47 stosuje się odpowiednio do tranzytu fitosanitarnego roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wymienionych w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 i 3 oraz art. 54 ust. 2 i 3, przez strefy chronione.

Artykuł 58

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wykorzystywane do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej lub hodowli w odniesieniu do stref chronionych

W drodze odstępstwa od zakazów i wymogów przewidzianych w art. 53 ust. 1 i art. 54 ust. 1, art. 48 stosuje się odpowiednio do wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, wymienionych w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 i 3 oraz art. 54 ust. 2 i 3 i wykorzystywanych do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej lub hodowli.

Sekcja 3

Inne środki dotyczące roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

Artykuł 59

Ogólne wymogi dotyczące pojazdów, maszyn i materiałów opakowaniowych

1. Pojazdy, maszyny i materiały opakowaniowe wykorzystywane w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 2, art. 30 ust. 1 i 3, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 2 i 3, art. 42 ust. 3 i art. 49 ust. 1, wprowadzanych lub przemieszczanych na terytorium Unii, lub przez terytorium Unii zgodnie z art. 47, muszą być wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1.

2. Ust. 1 stosuje się do stref chronionych również w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych.

*Artykuł 60***Wyznaczenie stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację**

1. Do celów, o których mowa w art. 8, 48, 49 i 58, państwa członkowskie podejmują jedno lub większą liczbę poniższych działań, biorąc pod uwagę odnośne zagrożenie agrofagami:
 - a) wyznaczają na swoim terytorium stacje kwarantanny lub obiekty zapewniające izolację;
 - b) zezwalają na korzystanie z wyznaczonych stacji kwarantanny lub obiektów zapewniających izolację w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że, w stosownych przypadkach, to inne państwo członkowskie wyraziło zgodę na takie zezwolenie;
 - c) wyznaczają tymczasowo nieruchomości podmiotów profesjonalnych lub innych osób jako obiekty zapewniające izolację dla agrofagów, roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów i ich odnośnych zastosowań określonych w art. 8, 48 i 49.
2. Państwa członkowskie, na wniosek, przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim wykaz stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację wyznaczonych na swoim terytorium.

*Artykuł 61***Wymogi dotyczące stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację**

1. Stacje kwarantanny i obiekty zapewniające izolację, o których mowa w art. 60, muszą spełniać poniższe wymogi, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się agrofagów kwarantannowych dla Unii:
 - a) zapewniają fizyczne odizolowanie agrofagów, roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które mają być poddane kwarantannie lub izolacji, oraz zapewniają, aby nie był możliwy dostęp do nich lub ich usunięcie z tych stacji lub obiektów bez zgody właściwego organu;
 - b) posiadają systemy lub dostęp do systemów sterylizacji, dekontaminacji lub niszczenia porażonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz odpadów i sprzętu przed ich usunięciem ze stacji lub obiektów;
 - c) posiadają identyfikację i opis zadań tych stacji i placówek, osób odpowiedzialnych za wykonywanie tych zadań i warunków, w których wykonują one te zadania;
 - d) posiadają wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanego, wyszkolonego i doświadczonego personelu; oraz
 - e) posiadają plan awaryjny do celów skutecznego wyeliminowania wszelkiego nieplanowanego występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 oraz zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się.
2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić szczegółowe przepisy w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania wymogów określonych w ust. 1 w odniesieniu do rodzaju roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz faktycznego lub możliwego zagrożenia, w tym szczegółowe wymogi w odniesieniu do badań urzędowych, do celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowej lub hodowli.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

*Artykuł 62***Funkcjonowanie stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację**

1. Osoba odpowiedzialna za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację monitoruje tę stację lub ten obiekt i ich bezpośrednie otoczenie pod kątem nieplanowanego występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1.
2. W przypadku gdy stwierdzono nieplanowane występowanie takiego, o którym mowa w ust. 1, lub w przypadku podejrzenia nieplanowanego występowania takiego agrofaga, osoba odpowiedzialna za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację podejmuje odpowiednie działania w oparciu o plan awaryjny, o którym mowa w art. 61 ust. 1 lit. e). Obowiązki określone w odniesieniu do podmiotów profesjonalnych w art. 14 stosuje się odpowiednio do osoby odpowiedzialnej za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację.

3. Osoba odpowiedzialna za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację prowadzi rejestr obejmujący poniższe elementy:

- a) zatrudniony personel;
- b) osoby odwiedzające stację lub obiekt;
- c) agrofagi, rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wprowadzane na teren stacji lub obiektu i je opuszczające;
- d) miejsce pochodzenia takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów; oraz
- e) obserwacje dotyczące występowania agrofagów na takich roślinach, produktach roślinnych i innych przedmiotach wewnątrz stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację oraz w ich bezpośrednim otoczeniu.

Rejestr ten przechowywany jest przez trzy lata.

Artykuł 63

Nadzór nad stacjami kwarantanny i obiektami zapewniającymi izolację oraz cofnięcie wyznaczenia

1. Właściwy organ regularnie przeprowadza kontrole stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację, aby sprawdzić czy spełniają one wymogi określone w art. 61 oraz warunki funkcjonowania określone w art. 62.

Właściwy organ określa częstotliwość tych kontroli według stopnia zagrożenia agrofagami związanego z funkcjonowaniem stacji kwarantanny lub obiektów zapewniających izolację.

2. Na podstawie kontroli, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może wymagać od osoby odpowiedzialnej za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, aby wdrożyła natychmiast albo w określonym czasie działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności z art. 61 i 62.

W przypadku gdy właściwy organ uzna, że stacja kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację lub osoba za nie odpowiedzialna nie przestrzega art. 61 i 62, organ ten bezzwłocznie wprowadza niezbędne środki w celu zapewnienia, aby nie dopuścić do dalszego utrzymywania się niezgodności z tymi przepisami. Środki te mogą obejmować cofnięcie lub zawieszenie wyznaczenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1.

3. W przypadku gdy właściwy organ wprowadził środki zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, inne niż cofnięcie wyznaczenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, a niezgodność z art. 61 i 62 utrzymuje się, organ ten bezzwłocznie cofa to wyznaczenie.

Artykuł 64

Zwolnienie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów ze stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację

1. Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty opuszczają stacje kwarantanny lub obiekty zapewniające izolację, po udzieleniu zezwolenia przez właściwe organy, tylko wówczas, gdy potwierdzono, że są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1, lub, w stosownych przypadkach, agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych.

2. Właściwe organy mogą zezwolić na przemieszczanie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych przez agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację do innej stacji kwarantanny lub innego obiektu zapewniającego izolację, jeżeli to przemieszczanie jest uzasadnione badaniami urzędowymi lub przyczynami naukowymi i odbywa się w warunkach określonych przez właściwy organ.

3. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić przepisy szczegółowe dotyczące zwalniania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów ze stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację oraz, w stosownych przypadkach, wymogi dotyczące etykietowania związane z tym zwalnianiem lub przemieszczaniem, o którym mowa w ust. 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

Rejestracja podmiotów profesjonalnych oraz identyfikowalność

Artykuł 65

Urzędowy rejestr podmiotów profesjonalnych

1. Właściwy organ prowadzi i aktualizuje rejestr zawierający następujące podmioty profesjonalne, które działają na terytorium danego państwa członkowskiego:

- a) podmioty profesjonalne wprowadzające do Unii lub przemieszczające w Unii rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, dla których wymagane jest świadectwo fitosanitarne lub paszport roślin na podstawie aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 72 ust. 1, art. 73, art. 74 ust. 1, art. 79 ust. 1 i art. 80 ust. 1;
- b) podmioty profesjonalne upoważnione do wydawania paszportów roślin zgodnie z art. 89;
- c) podmioty profesjonalne, które zwracają się do właściwego organu o wydanie świadectw, o których mowa w art. 100, 101 i 102;
- d) podmioty profesjonalne upoważnione do stosowania oznaczeń, o których mowa w art. 98, upoważnione do wydawania poświadczeń, o których mowa w art. 99, przekazujące informacje zgodnie z art. 45 lub 55, wprowadzające rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty do stref przygranicznych zgodnie z art. 46 ust. 1 lub art. 56, lub prowadzące działalność dotyczącą odnośnych roślin w wyznaczonych obszarach, chyba że podmioty te są wymienione w innym urzędowym rejestrze, który jest dostępny właściwym organom; oraz
- e) podmioty profesjonalne inne niż te, o których mowa w lit. a)–d) niniejszego akapitu, jeśli jest to wymagane na mocy aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 41 ust. 2, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 2 lub art. 54 ust. 2.

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że rejestrowane są dalsze kategorie producentów lub innych podmiotów profesjonalnych, jeśli jest to uzasadnione zagrożeniem agrofagami powodowanym przez uprawiane przez nich rośliny lub jakąkolwiek inną ich działalność.

2. Podmiot profesjonalny może zostać zarejestrowany w rejestrze właściwego organu tylko raz. W stosownych przypadkach rejestracja ta jest prowadzona z wyraźnym zaznaczeniem każdej z poszczególnych nieruchomości, o których mowa w art. 66 ust. 2 lit. d).

3. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do podmiotu profesjonalnego, który spełnia jedno lub większą ilość poniższych kryteriów:

- a) dostarcza wyłącznie i bezpośrednio użytkownikom ostatecznym małe ilości roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w sposób inny niż w ramach sprzedaży poprzez umowy zawierane na odległość;
- b) dostarcza wyłącznie i bezpośrednio użytkownikom ostatecznym małe ilości nasion, innych niż nasiona objęte art. 72;
- c) jego działalność zawodowa dotycząca roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów ogranicza się do ich transportu dla innego podmiotu profesjonalnego;
- d) jego działalność zawodowa dotyczy wyłącznie transportu wszelkiego rodzaju przedmiotów z wykorzystaniem drewnianych materiałów opakowaniowych.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu wyłączenia, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), do niektórych producentów lub innych podmiotów profesjonalnych, jeśli jest to uzasadnione zagrożeniem agrofagami powodowanym przez uprawiane przez nich rośliny lub jakąkolwiek inną ich działalność.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, dotyczących jednego lub większej liczby poniższych elementów:

- a) zmieniających niniejsze rozporządzenie poprzez dodanie dalszych kategorii podmiotów profesjonalnych zwolnionych ze stosowania ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy rejestracja stanowiłaby dla nich nieproporcjonalne obciążenie administracyjne w stosunku do niskiego zagrożenia agrofagami związanego z ich działalnością zawodową;

- b) uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie konkretnych wymogów do celów rejestracji niektórych kategorii podmiotów profesjonalnych, z uwzględnieniem charakteru danej działalności lub danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu;
- c) uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie maksymalnych wartości liczbowych dla niewielkich ilości poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy lit. a). Te wartości liczbowe określa się odpowiednio dla danych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz odnośnych zagrożeń agrofagami.

Artykuł 66

Procedura rejestracji

1. Podmioty profesjonalne objęte zakresem art. 65 ust. 1 przedkładają właściwym organom wnioski o rejestrację.
2. Wniosek o rejestrację obejmuje następujące elementy:
 - a) nazwisko i imię lub nazwę, adres w państwie członkowskim rejestracji oraz dane kontaktowe podmiotu profesjonalnego;
 - b) oświadczenie dotyczące zamiaru prowadzenia przez podmiot profesjonalny jednego lub większej liczby rodzajów działalności, o których mowa w art. 65 ust. 1, dotyczących roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów;
 - c) oświadczenie dotyczące zamiaru prowadzenia przez podmiot profesjonalny, w stosownych przypadkach, jednego lub większej liczby poniższych rodzajów działalności:
 - (i) wydawanie paszportów roślin dla roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów zgodnie z art. 84 ust. 1;
 - (ii) umieszczanie na drewnianych materiałach opakowaniowych oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1;
 - (iii) wydawanie innych poświadczeń, o których mowa w art. 99 ust. 1;
 - d) adres nieruchomości oraz, w stosownych przypadkach, umiejscowienie działek wykorzystywanych przez podmiot profesjonalny w danym państwie członkowskim do prowadzenia działalności, o której mowa w art. 65 ust. 1, do celów rejestracji; oraz
 - e) typ towaru, rodziny, rodzaje lub gatunki roślin i produktów roślinnych oraz, w stosownych przypadkach, charakter innych przedmiotów, których dotyczy działalność podmiotu profesjonalnego, o którym mowa w art. 65 ust. 1.
3. Właściwe organy bezzwłocznie dokonują rejestracji podmiotu profesjonalnego, jeżeli wniosek o rejestrację zawiera elementy określone w ust. 2.
4. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu właściwy organ dokonuje rejestracji podmiotu profesjonalnego bez złożenia wniosku o rejestrację, jeśli podmiot ten jest zarejestrowany zgodnie z art. 6 ust. 5 akapit trzeci, art. 6 ust. 6 lub art. 13c ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/29/WE lub zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi zdrowia roślin oraz jeśli wszystkie elementy określone w ust. 2 niniejszego artykułu są dostępne temu właściwemu organowi. W stosownych przypadkach dany podmiot profesjonalny zgłasza aktualizację tych elementów do dnia 14 marca 2020 r.
5. Zarejestrowane podmioty, w stosownych przypadkach, zgłaszają co roku aktualizację dotyczącą wszelkich zmian danych, o których mowa w ust. 2 lit. d) i e), oraz oświadczeń, o których mowa w ust. 2 lit. b) i c). Zgłoszenie to następuje do dnia 30 kwietnia każdego roku i dotyczy aktualizacji danych z poprzedniego roku.

Wniosek o aktualizację danych, o których mowa w ust. 2 lit. a), składa się nie później niż 30 dni po zmianie tych danych.

6. W przypadku gdy właściwy organ dowie się, że zarejestrowany podmiot nie prowadzi już działalności, o której mowa w art. 65 ust. 1, lub że elementy zawarte we wniosku przedłożonym przez zarejestrowany podmiot zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu nie są już poprawne, zwraca się do tego podmiotu o poprawienie tych elementów natychmiast lub w określonym terminie.

W przypadku gdy zarejestrowany podmiot nie poprawi tych elementów w terminie wyznaczonym przez właściwy organ, organ ten, stosownie do przypadku, zmienia lub cofa rejestrację tego podmiotu.

Artykuł 67

Zawartość rejestru

Rejestr zawiera elementy określone w art. 66 ust. 2 lit. a), b), d) i e) oraz poniższe elementy:

- a) urzędowy numer rejestracyjny, który składa się z dwuliterowego kodu państwa członkowskiego, w którym podmiot profesjonalny jest zarejestrowany, określony w normie ISO 3166-1-alfa-2⁽¹⁾;
- b) w stosownych przypadkach, wskazanie rodzajów działalności, o których mowa w art. 66 ust. 2 lit. c), do prowadzenia których podmiot profesjonalny jest upoważniony oraz, w stosownych przypadkach, odnośnych konkretnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

Artykuł 68

Dostępność informacji z urzędowych rejestrów

1. Państwo członkowskie prowadzące rejestr udostępnia, na uzasadniony wniosek, zawarte w nim informacje pozostałym państwom członkowskim lub Komisji, na ich użytek.
2. Państwo członkowskie prowadzące rejestr udostępnia, na uzasadniony wniosek, informacje, o których mowa w art. 66 ust. 2 lit. a) i b) i art. 67 lit. b), dotyczące konkretnego zarejestrowanego podmiotu, każdemu podmiotowi profesjonalnemu mającemu siedzibę w Unii, na jego użytek.
3. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów krajowych i unijnych dotyczących zachowania poufności, dostępu do informacji i ochrony danych osobowych.

Artykuł 69

Identyfikowalność

1. Podmiot profesjonalny, któremu dostarczane są rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty podlegające wymogom lub warunkom zgodnie z art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), art. 28 ust. 2 i 3, art. 30 ust. 1, 3 i 4, art. 37 ust. 2, art. 41 ust. 2 i 3, art. 46 ust. 1 i 3, art. 48 ust. 1 i 2, art. 49 ust. 1, art. 54 ust. 2 i 3, art. 56, 57 i 58 oraz art. 79 ust. 1 prowadzi rejestr umożliwiający temu podmiotowi zidentyfikowanie, dla każdej jednostki handlowej dostarczonej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu, podmiotów profesjonalnych, które ją dostarczyły.
2. Podmiot profesjonalny dostarczający rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty podlegające wymogom lub warunkom zgodnie z art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), art. 28 ust. 2 i 3, art. 30 ust. 1, 3 i 4, art. 37 ust. 2, art. 41 ust. 2 i 3, art. 46 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 1, art. 48 ust. 1 i 2, art. 49 ust. 1, art. 54 ust. 2 i 3, art. 56, 57 i 58 oraz art. 79 ust. 1 prowadzi rejestr umożliwiający temu podmiotowi zidentyfikowanie, dla każdej jednostki handlowej dostarczonej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu, podmiotów profesjonalnych, którym ją dostarczono.
3. W przypadku gdy upoważniony podmiot wydaje paszport roślin zgodnie z art. 84 ust. 1 oraz w przypadku gdy właściwy organ wydaje paszport roślin zgodnie z art. 84 ust. 2 zarejestrowanemu podmiotowi, podmiot ten zapewnia – do celów zapewnienia identyfikowalności zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu – rejestrację poniższych informacji w odniesieniu do paszportu roślin:
 - a) w stosownych przypadkach – imię i nazwisko lub nazwę podmiotu profesjonalnego, który dostarczył daną jednostkę handlową;
 - b) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu profesjonalnego, do którego dana jednostka handlowa została dostarczona; oraz
 - c) stosowne informacje odnoszące się do paszportu roślin.
4. Podmioty profesjonalne prowadzą rejestr, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3, co najmniej przez trzy lata po dniu, w którym dostarczono im dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub po dniu, w którym je dostarczyły.
5. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, określić poniższe elementy:
 - a) minimalny okres krótszy lub dłuższy niż okres, o którym mowa w ust. 4, w odniesieniu do konkretnych roślin, w przypadku gdy jest to uzasadnione długością okresu uprawy tych roślin; oraz

⁽¹⁾ ISO 3166-1:2006, Kody nazw krajów i ich jednostek administracyjnych – część 1: Kody krajów. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, Genewa.

b) wymogi co do dostępności rejestrów prowadzonych przez podmioty profesjonalne, o których mowa w ust. 1 i 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

6. Na wniosek, podmioty profesjonalne, o których mowa w ust. 4, przekazują właściwemu organowi informacje zawarte w rejestrach, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

7. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do podmiotów profesjonalnych, o których mowa w art. 65 ust. 3 akapit pierwszy lit. c) i d).

Artykuł 70

Przemieszczanie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie nieruchomości użytkowanych przez podmiot profesjonalny i pomiędzy nimi

1. Podmioty profesjonalne, którym dostarcza się lub które dostarczają rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, o których mowa w art. 69 ust. 1 i 2, dysponują systemami lub procedurami identyfikowalności umożliwiającymi zidentyfikowanie przemieszczeń tych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie swoich nieruchomości i pomiędzy nimi.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do podmiotów profesjonalnych, o których mowa w art. 65 ust. 3 akapit pierwszy lit. c) i d).

2. Informacje uzyskane za pomocą systemów lub procedur, o których mowa w ust. 1, dotyczące przemieszczeń roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie nieruchomości podmiotów profesjonalnych, o których mowa w tym ustępie, i pomiędzy nimi, udostępnia się właściwemu organowi na wniosek.

ROZDZIAŁ VI

Certyfikacja roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

Sekcja 1

Świadectwa fitosanitarne wymagane do wprowadzania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii

Artykuł 71

Świadectwo fitosanitarne do celów wprowadzenia na terytorium Unii

1. Świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wprowadzanych na terytorium Unii jest wydanym przez państwo trzecie dokumentem, który spełnia warunki art. 76, posiada treść określoną w załączniku V część A lub, w stosownych przypadkach, w załączniku V część B, oraz poświadcza, że dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty spełniają wszystkie poniższe wymogi:

- są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1;
- są zgodne z przepisami art. 37 ust. 1 dotyczącymi występowania regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii na roślinach przeznaczonych do sadzenia;
- są zgodne z wymogami, o których mowa w art. 41 ust. 2 i 3 lub, w stosownych przypadkach, w art. 54 ust. 2 i 3;
- w stosownych przypadkach są zgodne z przepisami przyjętymi na podstawie art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. d), art. 28 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1.

2. Świadectwo fitosanitarne w rubryce „Deklaracja dodatkowa” określa, który szczegółowy wymóg jest spełniony, w przypadku gdy odpowiedni akt wykonawczy, przyjęty zgodnie z art. 28 ust. 1 i 2, art. 30 ust. 1 i 3, art. 37 ust. 2, art. 41 ust. 2 i 3 oraz art. 54 ust. 2 i 3, dopuszcza kilka różnych opcji takich wymogów. Określenie to obejmuje pełne brzmienie odnośnego wymogu.

3. W stosownych przypadkach świadectwo fitosanitarne stanowi, że dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są zgodne ze środkami fitosanitarnymi uznanymi za równoważne, zgodnie z art. 44, wymogom aktu wykonawczego przyjętego na podstawie art. 41 ust. 3.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających załącznik V części A i B w celu dostosowania ich do rozwoju właściwych standardów międzynarodowych.

Artykuł 72

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, dla których wymagane są świadectwa fitosanitarne

1. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz odnośnych państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, w przypadku których wprowadzanie na terytorium Unii wymaga świadectwa fitosanitarnego.

Wykaz ten obejmuje:

- a) wszystkie rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona;
- b) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w załączniku V część B pkt I do dyrektywy 2000/29/WE;
- c) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, dla których przyjęto wymogi na podstawie art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) i art. 30 ust. 1, dotyczące ich wprowadzania na terytorium Unii;
- d) nasiona lub, w stosownych przypadkach, sadzeniaki, wymienione w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 37 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i podlegające decyzjom dotyczącym równoważności przyjętym zgodnie z dyrektywami 66/401/EWG, 66/402/EWG, 98/56/WE, 1999/105/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE i 2002/57/WE;
- e) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 41 ust. 2 i 3; oraz
- f) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty objęte art. 49 ust. 2 akapit drugi lit. a) i b).

Akapit pierwszy lit. a)–e) nie ma zastosowania, a świadectwo fitosanitarne nie jest wymagane, w przypadku gdy akt wykonawczy przyjęty na podstawie art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. d), art. 30 ust. 1 lub art. 41 ust. 2 i 3 zawiera wymóg przedłożenia dowodu zgodności w postaci oznaczenia urzędowego, o którym mowa w art. 96 ust. 1, lub innego urzędowego poświadczenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1.

W wykazie ustanowionym na mocy tego aktu wykonawczego rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są również identyfikowane za pomocą odpowiedniego kodu CN, jeśli ten kod jest dostępny. Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w którymkolwiek z poniższych przypadków:

- a) gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie nie spełniają wymogów ust. 1 akapit pierwszy lit. c), d) lub e);
- b) gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie spełniają wymogi ust. 1 akapit pierwszy lit. c), d) lub e).

3. Oprócz przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2, w przypadku gdy zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty niewymienione w tym akcie, są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1, lub gdy ryzyko to w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w tym akcie już nie zachodzi.

4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 świadectwo fitosanitarne nie jest wymagane dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów objętych art. 46, 47, i 48 oraz art. 75 ust. 1.

Artykuł 73

Inne rośliny, dla których wymagane są świadectwa fitosanitarne

Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa, że dla roślin innych niż rośliny, włączone do wykazu, o którym mowa w art. 72 ust. 1, wymagane jest świadectwo fitosanitarne do celów wprowadzenia na terytorium Unii.

Te akty wykonawcze określają jednak, że świadectwo fitosanitarne nie jest wymagane dla tych roślin, w przypadku gdy ocena oparta na dowodach dotyczących zagrożenia agrofagami i doświadczenie handlowe wskazują, że takie świadectwo nie jest konieczne. Ocena ta uwzględnia kryteria określone w załączniku VI. W stosownych przypadkach ocena ta może dotyczyć jedynie roślin z określonego państwa trzeciego pochodzenia lub wysyłki lub grupy państw trzecich pochodzenia lub wysyłki.

W wykazie ustanowionym na mocy tych aktów wykonawczych rośliny są również identyfikowane za pomocą ich odpowiedniego kodu CN, jeśli ten kod jest dostępny.

Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2. Pierwszy z tych aktów przyjmuje się do dnia 14 grudnia 2018 r.

Artykuł 74

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, dla których wymagane są świadectwa fitosanitarne w celu wprowadzenia do strefy chronionej

1. Świadectwa fitosanitarne wymagane są, oprócz przypadków, o których mowa w art. 72 ust. 1, 2 i 3, do wprowadzania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów do określonych stref chronionych z określonych państw trzecich pochodzenia lub wysyłki.

Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia wykaz tych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz odnośnych państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, o których mowa w akapicie pierwszym.

Wykaz ten obejmuje:

- a) w pierwszym z tych aktów wykonawczych, rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w załączniku V część B pkt II do dyrektywy 2000/29/WE;
- b) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 54 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym na podstawie tych aktów wykonawczych rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są również identyfikowane za pomocą odpowiedniego kodu CN, jeśli ten kod jest dostępny. Ponadto stosowane są inne kody, określone przez prawodawstwo Unii, w przypadku gdy precyzują one kod CN mający zastosowanie dla konkretnej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu.

Świadectwo fitosanitarne nie jest wymagane dla roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, w przypadku gdy akt wykonawczy przyjęty na podstawie art. 54 ust. 2 lub 3 zawiera wymóg przedłożenia dowodu zgodności w postaci oznaczenia urzędowego, o którym mowa w art. 96 ust. 1, lub innego urzędowego poświadczenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1.

2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:

- a) gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie nie spełniają wymogów ust. 1 akapit trzeci lit. b);
- b) gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty niewymienione w tym akcie spełniają wymogi ust. 1 akapit trzeci lit. b).

3. Oprócz przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2, w przypadku gdy zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty niewymienione w tym akcie są żywicielami odnośnego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej lub gdy ryzyko to nie zachodzi już w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w tym akcie.

4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 świadectwo fitosanitarne nie jest wymagane dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów objętych art. 56, 57, i 58 oraz art. 75 ust. 1.

Artykuł 75

Wyjątki dotyczące bagażu podróznego

1. Niewielkie ilości konkretnych roślin, innych niż rośliny przeznaczone do sadzenia, oraz produktów roślinnych i innych przedmiotów z państwa trzeciego mogą być zwolnione z wymogu dotyczącego świadectwa fitosanitarnego określonego zgodnie z art. 72 ust. 1, art. 73 i art. 74 ust. 1, jeśli spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) są wprowadzane na terytorium Unii w bagażu osobistym podróżnych;
- b) nie mają być stosowane do celów zawodowych lub handlowych;
- c) są wymienione w akcie wykonawczym przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa wykaz roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz odnośnych państw trzecich, a także, w stosownych przypadkach, maksymalną ilość danych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które mają być przedmiotem zwolnienia na podstawie tego ustępu oraz, w stosownych przypadkach, jeden lub większą liczbę środków zarządzania ryzykiem ustanowionych w załączniku II sekcja 1.

Ten wykaz i określoną ilość maksymalną oraz, w stosownych przypadkach, środki zarządzania ryzykiem, ustala się na podstawie zagrożenia agrofagami stwarzanego przez małe ilości tych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku II sekcja 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Artykuł 76

Warunki, które ma spełniać świadectwo fitosanitarne

1. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (IPPC) oraz uwzględniając właściwe standardy międzynarodowe, właściwy organ przyjmuje świadectwa fitosanitarne dołączone do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które mają być wprowadzane z państwa trzeciego, tylko wówczas, gdy ich treść jest zgodna z załącznikiem V część A. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mają być wprowadzane z państwa trzeciego, z którego nie pochodzą, właściwy organ przyjmuje tylko świadectwa fitosanitarne zgodne z załącznikiem V część A lub część B.

Właściwy organ nie przyjmuje świadectwa fitosanitarnego, w przypadku gdy deklaracja dodatkowa, o której mowa w art. 71 ust. 2, w stosownych przypadkach, nie została złożona lub jest niepoprawna oraz w przypadku gdy, w stosownych przypadkach, nie złożono świadectwa, o którym mowa w art. 71 ust. 3.

Właściwy organ nie przyjmuje fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, jeśli temu świadectwu nie towarzyszy oryginalne fitosanitarne świadectwo eksportowe lub poświadczona kopia oryginalnego fitosanitarnego świadectwa eksportowego.

2. Właściwy organ przyjmuje świadectwo fitosanitarne tylko wówczas, gdy spełnia ono następujące wymogi:

- a) zostało wydane w przynajmniej jednym języku urzędowym Unii;
- b) jest skierowane do krajowego urzędu ochrony roślin jednego z państw członkowskich; oraz
- c) zostało wydane nie wcześniej niż na 14 dni przed datą opuszczenia przez rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nim objęte państwa trzeciego, w którym zostało wydane.

3. W przypadku państwa trzeciego będącego umawiającą się stroną IPPC właściwy organ przyjmuje jedynie świadectwa fitosanitarne wydane przez krajowy urząd ochrony roślin tego państwa trzeciego lub, na jego odpowiedzialność, przez urzędnika posiadającego kwalifikacje techniczne i należycie upoważnionego przez krajowy urząd ochrony roślin.

4. W przypadku państwa trzeciego niebędącego umawiającą się stroną IPPC właściwy organ przyjmuje jedynie świadectwa fitosanitarne wydane przez organy, które są właściwe zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa członkowskiego i zgłoszone Komisji. Komisja informuje państwa członkowskie i podmioty o otrzymanych powiadomieniach za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających warunki przyjęcia, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, aby zapewnić wiarygodność świadectw.

5. Elektroniczne świadectwa fitosanitarne są przyjmowane tylko wówczas, gdy są przekazywane poprzez komputerowy system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych na poziomie Unii lub w drodze wymiany elektronicznej z tym systemem.

Artykuł 77

Unieważnienie świadectwa fitosanitarnego

1. W przypadku gdy świadectwo fitosanitarne zostało wydane zgodnie z art. 71 ust. 1, 2 i 3, a dany właściwy organ uzna, że warunki, o których mowa w art. 76, nie zostały spełnione, unieważnia to świadectwo fitosanitarne i zapewnia, aby nie było ono już dołączane do danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów. W takim przypadku właściwy organ wprowadza w odniesieniu do danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów jeden ze środków, które należy wprowadzić w przypadku niezgodnych z przepisami przesyłek wprowadzanych do Unii z państw trzecich, o których mowa w prawodawstwie Unii dotyczącym kontroli urzędowych.

Po unieważnieniu danego świadectwa odpowiedni właściwy organ umieszcza na jego awersie, w widocznym miejscu, trójkątny czerwony stempel z napisem „Świadectwo unieważnione”, wraz z nazwą organu i datą unieważnienia. Napis ten wykonuje się drukowanymi literami w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o świadectwach fitosanitarnych unieważnionych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

Dane państwo członkowskie powiadamia również państwo trzecie, które wydało to świadectwo fitosanitarne.

3. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić rozwiązania techniczne dotyczące unieważniania elektronicznych świadectw fitosanitarnych, o których mowa w art. 76 ust. 5. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Sekcja 2

Paszporty roślin wymagane do przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii

Artykuł 78

Paszporty roślin

Paszport roślin jest urzędową etykietą stosowaną w przypadku przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii, oraz, w stosownych przypadkach, do stref chronionych i w ich obrębie, poświadczającą zgodność ze wszystkimi wymogami określonymi w art. 85 oraz, w przypadku przemieszczania do stref chronionych i w ich obrębie, w art. 86, której treść i format określono w art. 83.

Artykuł 79

Rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, których przemieszczanie na terytorium Unii wymaga paszportu roślin

1. Do przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów na terytorium Unii wymagane są paszporty roślin. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia wykaz tych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, których przemieszczanie na terytorium Unii wymaga paszportu roślin.

Wykaz ten obejmuje:

- a) wszystkie rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona;
- b) w pierwszym z tych aktów wykonawczych, rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w załączniku V część A pkt I do dyrektywy 2000/29/WE, o ile nie są już objęte lit. a) niniejszego akapitu;

- c) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, dla których przyjęto wymogi na podstawie art. 28 ust. 1, 2 lub 3, lub art. 30 ust. 1, 3 lub 4, dotyczące ich przemieszczania na terytorium Unii;
- d) nasiona wymienione w akcie wykonawczym przewidzianym w art. 37 ust. 2; oraz
- e) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 41 ust. 2 i 3 w odniesieniu do ich przemieszczania na terytorium Unii, z wyjątkiem roślin do sadzenia, produktów roślinnych i innych przedmiotów, dla których na mocy tego artykułu wymagana jest inna szczególna etykieta lub inny rodzaj poświadczenia.
2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:
- a) gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty niewymienione w tym akcie wykonawczym spełniają wymogi ust. 1 akapit drugi lit. c), d) lub e); lub
- b) gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie nie spełniają wymogów ust. 1 akapit drugi lit. c), d) lub e).
3. Oprócz przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2, w przypadku gdy zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty niewymienione w tym akcie są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla Unii lub gdy ryzyko to nie zachodzi już w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w tym akcie.
4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.
5. W drodze odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 paszport roślin nie jest wymagany dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów objętych art. 46, 47, 48 i 75.
6. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie nie później niż do dnia 14 grudnia 2021 r., wraz z przejrzystą analizą kosztów i korzyści dla podmiotów, sprawozdanie przedstawiające doświadczenia zgromadzone dzięki objęciu systemem paszportów roślin wszelkiego przemieszczania na terytorium Unii roślin przeznaczonych do sadzenia, a w stosownych przypadkach dołącza również wnioski ustawodawczy.

Artykuł 80

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie w nich wymaga paszportu roślin

1. Dla pewnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wprowadzanych do pewnych stref chronionych lub w nich przemieszczanych wymaga się paszportów roślin.

Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia wykaz tych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, których wprowadzanie do określonych stref chronionych i przemieszczanie w ich obrębie wymaga paszportu roślin.

Wykaz ten obejmuje:

- a) w pierwszym z tych aktów wykonawczych, rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w załączniku V część A pkt II do dyrektywy 2000/29/WE;
- b) inne rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty wymienione w aktach wykonawczych przewidzianych w art. 54 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:
- a) gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty niewymienione w tym akcie spełniają wymogi ust. 1 akapit trzeci lit. b); lub
- b) gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie nie spełniają wymogów ust. 1 akapit trzeci lit. b).

3. Oprócz przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2, w przypadku gdy zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty niewymienione w tym akcie są żywicielami odnośnego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej lub gdy ryzyko to w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w tym akcie już nie zachodzi.
4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.
5. W drodze odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 paszport roślin nie jest wymagany dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów objętych art. 56, 57 i 58.

Artykuł 81

Wyjątki dotyczące bezpośredniego dostarczania użytkownikom ostatecznym

1. Paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów dostarczanych bezpośrednio użytkownikom ostatecznym, w tym ogrodnikom amatorom.

Wyjątek ten nie ma zastosowania do:

- a) użytkowników ostatecznych otrzymujących te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty w ramach sprzedaży poprzez umowy zawierane na odległość; lub
- b) użytkowników ostatecznych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których zgodnie z art. 80 wymagany jest paszport roślin w strefach chronionych.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić, że wymogi zawarte w akapicie drugim lit. b) stosują się wyłącznie do agrofagów, roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w konkretnych strefach chronionych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przypadków, w których dla konkretnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyjątek zawarty w ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się wyłącznie do małych ilości. Te akty delegowane określają te ilości na dany okres czasu, stosownie do danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu i odnośnych zagrożeń agrofagami.

Artykuł 82

Wyjątki dotyczące przemieszczania w obrębie nieruchomości użytkowanych przez zarejestrowany podmiot i pomiędzy nimi

Paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie nieruchomości użytkowanych przez ten sam zarejestrowany podmiot i pomiędzy nimi, które to nieruchomości znajdują się w niewielkiej odległości od siebie.

Państwa członkowskie mogą sprecyzować, co oznacza niewielka odległość na ich odnośnych terytoriach i czy do celów przemieszczania muszą być wydawane jakiegokolwiek inne dokumenty zamiast paszportu roślin.

W przypadku gdy takie przemieszczanie odbywa się pomiędzy dwoma lub większą liczbą państw członkowskich, wyjątek od wymogu dotyczącego paszportu roślin wymaga zatwierdzenia przez właściwe organy danych państw członkowskich.

Artykuł 83

Treść i format paszportu roślin

1. Paszport roślin musi mieć formę wyraźnie widocznej etykiety, wykonanej na jakimkolwiek podłożu odpowiednim do wydrukowania elementów, o których mowa w ust. 2, pod warunkiem że paszport roślin jest wyraźnie wyodrębniony w stosunku do wszelkich innych informacji lub etykiet umieszczonych na tym podłożu.

Paszport roślin musi być wyraźnie widoczny i czytelny, zmiana umieszczonych na nim informacji musi być niemożliwa i muszą one być trwałe.

2. Paszport roślin służący przemieszczaniu na terytorium Unii zawiera elementy wymienione w załączniku VII część A.

W drodze odstępstwa od załącznika VII część A pkt 1 lit. e) kod identyfikacyjny nie jest wymagany w przypadku, gdy rośliny przeznaczone do sadzenia spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) są przygotowane w taki sposób, że są gotowe do sprzedaży użytkownikom ostatecznym bez jakichkolwiek dalszych przygotowań i nie zachodzi ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1;
 - b) nie należą do rodzajów lub gatunków wymienionych w akcie wykonawczym przewidzianym w ust. 3 niniejszego artykułu.
3. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa rodzaje i gatunki roślin przeznaczonych do sadzenia, do których nie ma zastosowania wyjątek, o którym mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.
4. Paszport roślin służący wprowadzaniu do strefy chronionej i przemieszczaniu w niej zawiera elementy określone w załączniku VII część B.

5. W przypadku roślin przeznaczonych do sadzenia produkowanych lub udostępnianych na rynku jako materiał kategorii: przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany lub materiał siewny lub sadzeniaki ziemiaka kategorii przedbazowe, bazowe lub kwalifikowane, o których mowa odpowiednio w dyrektywach 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE i 2008/90/WE paszport roślin jest włączany, w wyrażnie odrębnej formie, do etykiety urzędowej sporządzanej zgodnie z odpowiednimi przepisami tych dyrektyw.

W przypadku gdy zastosowanie ma niniejszy ustęp, paszport roślin służący przemieszczaniu na terytorium Unii zawiera elementy określone w załączniku VII część C do niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy zastosowanie ma niniejszy ustęp, paszport roślin służący wprowadzaniu do strefy chronionej i przemieszczaniu w niej zawiera elementy określone w załączniku VII część D do niniejszego rozporządzenia.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających załącznik VII części A, B, C i D w celu dostosowania określonych w nich elementów, w stosownych przypadkach, do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej.

7. Do dnia 14 grudnia 2017 r. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu paszportu roślin służącego przemieszczaniu na terytorium Unii oraz paszportu roślin służącego wprowadzaniu do strefy chronionej i przemieszczaniu w niej, w odniesieniu do paszportów roślin, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy i drugi oraz w ust. 5 akapit drugi i trzeci. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

W przypadku gdy wymaga tego charakter poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, mogą być dla nich określone szczegółowe specyfikacje dotyczące wielkości paszportu roślin.

8. Paszport roślin może być również wydany w formie elektronicznej (zwany dalej „elektronicznym paszportem roślin”) pod warunkiem, że zawiera on wszystkie elementy, o których mowa w ust. 2, i że w aktach wykonawczych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, określono rozwiązania techniczne.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić rozwiązania techniczne dotyczące wydawania elektronicznych paszportów roślin, aby zapewnić ich zgodność z przepisami niniejszego artykułu oraz odpowiedni, wiarygodny i skuteczny sposób wydawania tych paszportów roślin. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Artykuł 84

Wydawanie paszportów roślin przez upoważnione podmioty profesjonalne i właściwe organy

1. Paszporty roślin są wydawane przez podmioty upoważnione pod nadzorem właściwych organów.

Podmioty upoważnione wydają paszporty roślin tylko dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, za które odpowiadają.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy mogą również wydawać paszporty roślin.
3. Podmioty upoważnione wydają paszporty roślin tylko na nieruchomościach, w magazynach zbiorczych i centrach wysyłkowych, za które odpowiadają i które zgłosiły zgodnie z art. 66 ust. 2 lit. d) lub – gdy zastosowanie ma art. 94 ust. 1 – w innym miejscu za zgodą właściwego organu.

Artykuł 85

Wymogi materialne dotyczące paszportu roślin służącego przemieszczaniu na terytorium Unii

Paszport roślin służący do przemieszczania na terytorium Unii jest wydawany dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które spełniają następujące wymogi:

- a) są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii lub od agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1;
- b) są zgodne z przepisami art. 37 ust. 1 dotyczącymi występowania regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii na roślinach przeznaczonych do sadzenia i z przepisami art. 37 ust. 4 dotyczącymi środków, które należy wprowadzić;
- c) spełniają wymogi dotyczące ich przemieszczania na terytorium Unii, o których mowa w art. 41 ust. 2 i 3;
- d) w stosownych przypadkach są zgodne z przepisami przyjętymi na podstawie odnośnych środków przyjętych zgodnie z art. 17 ust. 3, art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), art. 28 ust. 2 i art. 30 ust. 1 i 3; oraz
- e) w stosownych przypadkach są zgodne ze środkami przyjętymi przez właściwe organy na podstawie art. 17 ust. 1 w celu zwalczania agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 1 oraz w celu zwalczania agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii na podstawie art. 29 ust. 1.

Artykuł 86

Wymogi materialne dotyczące paszportu roślin służącego przemieszczaniu do strefy chronionej i w tej strefie

1. Paszport roślin służący do wprowadzania do strefy chronionej i przemieszczania w tej strefie wydaje się dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które spełniają wszystkie wymogi określone w art. 85 oraz dodatkowo następujące wymogi:
 - a) są wolne od odnośnego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej; oraz
 - b) spełniają wymogi, o których mowa w art. 54 ust. 2 i 3.
2. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 33 ust. 2, paszportu roślin, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie wydaje się dla roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących z danych wyznaczonych obszarów i które mogą być żywicielami agrofagów z danej strefy chronionej.

Artykuł 87

Ocena do celów wydawania paszportów roślin

1. Paszport roślin może zostać wydany tylko dla roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, w przypadku których dokładna ocena zgodnie z ust. 2, 3, i 4 wykazała, że spełniają one wymogi art. 85 oraz, w stosownych przypadkach, art. 86.

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty mogą być oceniane pojedynczo albo z wykorzystaniem reprezentatywnych próbek. Ocena obejmuje również materiały opakowaniowe danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Ocenę przeprowadza upoważniony podmiot. W poniższych przypadkach ocenę przeprowadza jednak właściwy organ:
 - a) gdy ust. 3 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu ma zastosowanie do kontroli, pobierania próbek i przeprowadzania testów;

- b) gdy stosuje się art. 84 ust. 2; lub
- c) gdy ocena przeprowadzana jest w bezpośrednim sąsiedztwie, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu, a podmiot upoważniony nie ma dostępu do tego bezpośredniego sąsiedztwa.
3. Ocena musi spełniać wszystkie następujące warunki:
- a) jest przeprowadzana w odpowiednim czasie i z uwzględnieniem istniejącego ryzyka;
- b) jest przeprowadzana na nieruchomościach, o których mowa w art. 66 ust. 2 lit. d). W przypadku gdy jest to wymagane na mocy aktów wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 37 ust. 4, art. 41 ust. 2 lub art. 54 ust. 2, ocena jest również przeprowadzana w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca produkcji danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- c) jest przeprowadzona przynajmniej w ramach procedury oceny wizualnej, uzupełnionej przez:
- (i) kontrole, pobieranie próbek i przeprowadzanie testów przez właściwy organ w przypadku podejrzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 1 lub w przypadku podejrzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej w odnośnej strefie chronionej; lub
- (ii) pobieranie próbek i przeprowadzanie testów w przypadku podejrzenia występowania regulowanego agrofaga niekwarantannowego dla Unii, w stosownych przypadkach powyżej odnośnych progów;
- d) jej wyniki są rejestrowane i przechowywane co najmniej przez trzy lata.

Ocena ta odbywa się bez uszczerbku dla wszelkich szczególnych wymogów w zakresie oceny lub środków przyjętych zgodnie z art. 28 ust. 1, 2 lub 3, art. 30 ust. 1, 3 lub 4, art. 37 ust. 4 art. 41 ust. 2 lub 3 lub art. 54 ust. 2 lub 3. W przypadku gdy te wymogi w zakresie oceny lub te środki wymagają, aby ocena została przeprowadzona przez właściwy organ, oceny tej nie może przeprowadzić podmiot upoważniony, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie szczegółowych środków dotyczących oceny wizualnej, pobierania próbek i przeprowadzania testów oraz częstotliwości i terminów ocen, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, w odniesieniu do konkretnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, w oparciu o konkretne zagrożenia agrofagami, jakie mogą stwarzać. Oceny te dotyczą, w stosownych przypadkach, określonych roślin przeznaczonych do sadzenia należących do materiału kategorii: przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, materiał siewny lub sadzeniaki ziemniaka kategorii przedbazowe, bazowe lub kwalifikowane lub materiał rozmnożeniowy lub siewny kategorii standard lub CAC, o których mowa odpowiednio w dyrektywach 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE.

W przypadku gdy Komisja przyjmuje takie akty delegowane w odniesieniu do konkretnych roślin przeznaczonych do sadzenia, a rośliny te są objęte systemami certyfikacji na podstawie dyrektyw 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE i 2008/90/WE, określa ona wymogi w odniesieniu do ocen na okoliczność występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii oraz ocen na okoliczność innych cech roślin przeznaczonych do sadzenia na podstawie tych dyrektyw w jednym systemie certyfikacji.

Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględnia rozwój wiedzy naukowej i technicznej oraz standardy międzynarodowe.

Artykuł 88

Umieszczanie paszportów roślin

Paszporty roślin są umieszczane przez dane podmioty profesjonalne na jednostce handlowej danych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przed ich przemieszczeniem na terytorium Unii zgodnie z art. 79 lub do strefy chronionej lub w niej zgodnie z art. 80. W przypadku gdy takie rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są przemieszczane w opakowaniu, wiązce lub pojemniku, paszport roślin jest umieszczany na tym opakowaniu, wiązce lub pojemniku.

*Artykuł 89***Upoważnienie podmiotów profesjonalnych do wydawania paszportów roślin**

1. Właściwy organ udziela podmiotowi profesjonalnemu upoważnienia do wydawania paszportów roślin (zwanego dalej „upoważnieniem do wydawania paszportów roślin”) dla konkretnych rodzin, rodzajów lub gatunków oraz typów towarów dotyczących roślin produktów roślinnych i innych przedmiotów, w przypadku gdy ten podmiot profesjonalny spełnia oba następujące warunki:
 - a) posiada wiedzę niezbędną do przeprowadzania ocen, o których mowa w art. 87, dotyczących agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 1, agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej i regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii, które mogłyby atakować dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, oraz dotyczących oznak występowania tych agrofagów, powodowanych przez nie objawów oraz środków zapobiegania występowaniu i rozprzestrzenianiu się tych agrofagów;
 - b) dysponuje systemami i procedurami umożliwiającymi mu wypełnianie jego obowiązków dotyczących identyfikowalności zgodnie z art. 69 i 70.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie kryteriów, jakie mają spełniać podmioty profesjonalne, aby spełniały warunki określone w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, oraz procedur służących zapewnieniu, aby te kryteria zostały spełnione.

*Artykuł 90***Obowiązki podmiotów upoważnionych**

1. W przypadku gdy podmiot upoważniony zamierza wydać paszport roślin, identyfikuje i monitoruje punkty procesu produkcji oraz punkty dotyczące przemieszczania roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, krytyczne dla zgodności z art. 37 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 85 i 87 oraz, w stosownych przypadkach, art. 33 ust. 2, art. 54 ust. 1 i art. 86, oraz z przepisami przyjętymi na podstawie art. 28 ust. 1, 2 i 3, art. 30 ust. 1, 3 i 4, a także, w stosownych przypadkach, art. 37 ust. 4.

Prowadzi on co najmniej przez trzy lata dokumentację dotyczącą identyfikacji i monitorowania tych punktów.

2. Podmiot upoważniony, o którym mowa w ust. 1, zapewnia, aby w razie potrzeby odpowiednie szkolenia zostały zapewnione jego personelowi zaangażowanemu w oceny, o których mowa w art. 87, w celu zapewnienia, aby posiadał on wiedzę niezbędną do przeprowadzania tych ocen.

*Artykuł 91***Plany zarządzania zagrożeniem agrofagami**

1. Podmioty upoważnione mogą wprowadzać plany zarządzania zagrożeniem agrofagami. Właściwy organ zatwierdza te plany, jeśli spełniają one wszystkie następujące warunki:

- a) określają środki odpowiednie dla tych podmiotów w celu wypełniania obowiązków określonych w art. 90 ust. 1;
- b) spełniają wymogi określone w ust. 2 niniejszego artykułu.

Podmioty upoważnione wdrażające zatwierdzony plan zarządzania zagrożeniem agrofagami mogą podlegać kontrolom o zmniejszonej częstotliwości.

2. Plany zarządzania zagrożeniem agrofagami obejmują, w stosownych przypadkach w formie instrukcji dotyczących obowiązującej procedury działania, przynajmniej następujące informacje:

- a) informacje wymagane na mocy art. 66 ust. 2 dotyczące rejestracji podmiotu upoważnionego;
- b) informacje wymagane na mocy art. 69 ust. 4 i art. 70 ust. 1 dotyczące identyfikowalności roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów;
- c) opis procesów produkcji podmiotu upoważnionego i jego działań w odniesieniu do przemieszczania i sprzedaży roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów;

- d) analizę punktów krytycznych, o których mowa w art. 90 ust. 1, oraz środków wprowadzonych przez podmiot upoważniony w celu zmniejszenia zagrożenia agrofagami związanego z tymi punktami krytycznymi;
- e) obowiązujące procedury i działania przewidziane w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia występowania agrofagów kwarantannowych, lub stwierdzenia i odnotowywanie podjętych działań;
- f) role i obowiązki personelu zaangażowanego w powiadamianie, o którym mowa w art. 14, oceny, o których mowa w art. 87 ust. 1, wydawanie paszportów roślin zgodnie z art. 84 ust. 1, art. 93 ust. 1 i 2 i art. 94 oraz umieszczanie paszportów roślin zgodnie z art. 88; oraz
- g) szkolenie zapewniane personelowi, o którym mowa w lit. f) niniejszego ustępu.

3. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że dany podmiot profesjonalny nie stosuje środków, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), lub że plan zarządzania zagrożeniem agrofagami jest już nieaktualny w odniesieniu do któregośkolwiek z wymogów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), organ ten bezzwłocznie wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby nie dopuścić do utrzymywania się niezgodności z tymi warunkami. Środki te mogą obejmować cofnięcie zatwierdzenia tego planu.

W przypadku gdy właściwy organ wprowadził środki zgodnie z akapitem pierwszym, inne niż cofnięcie zatwierdzenia planu, a niezgodność się utrzymuje, organ ten niezwłocznie cofa to zatwierdzenie.

Artykuł 92

Kontrole i cofnięcie upoważnienia

1. Właściwy organ przeprowadza kontrole co najmniej raz do roku oraz w stosownych przypadkach pobiera próbki i przeprowadza testy, aby sprawdzić, czy podmioty upoważnione przestrzegają art. 83 ust. 1, 2 4 lub 5, art. 87, art. 88, art. 89 ust. 1, art. 90 lub art. 93 ust. 1, 2, 3 lub 5.

2. W przypadku gdy właściwy organ dowie się, że podmiot upoważniony nie przestrzega przepisów, o których mowa w ust. 1, lub że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, dla których ten podmiot profesjonalny wydał paszport roślin, nie są zgodne z art. 85 lub, w stosownych przypadkach, art. 86, organ ten bezzwłocznie wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby nie dopuścić do utrzymywania się niezgodności z tymi przepisami.

Środki te mogą obejmować cofnięcie upoważnienia do wydawania paszportów roślin dla odnośnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.

3. W przypadku gdy właściwy organ wprowadził środki zgodnie z ust. 2, inne niż cofnięcie upoważnienia do wydawania paszportów roślin dla odnośnych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, a niezgodność z art. 85 lub, w stosownych przypadkach, art. 86 utrzymuje się, organ ten bezzwłocznie cofa to upoważnienie.

Artykuł 93

Zastępowanie paszportu roślin

1. Podmiot upoważniony, który otrzymał jednostkę handlową roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których wydano paszport roślin, lub właściwy organ działający na wniosek podmiotu profesjonalnego, może wydać nowy paszport roślin dla tej jednostki handlowej, zastępujący paszport roślin wydany pierwotnie dla tej jednostki handlowej, pod warunkiem że spełnione są warunki zawarte w ust. 3.

2. W przypadku gdy jednostka handlowa roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których wydano paszport roślin, jest dzielona na co najmniej dwie nowe jednostki handlowe, podmiot upoważniony odpowiedzialny za te nowe jednostki handlowe lub właściwy organ działający na wniosek podmiotu profesjonalnego wydaje paszport roślin dla każdej nowej jednostki handlowej będącej skutkiem podziału, pod warunkiem że spełnione są warunki zawarte w ust. 3. Te paszporty roślin zastępują paszport roślin wydany dla pierwotnej jednostki handlowej.

3. Paszport roślin, jak przewidziano w ust. 1 i 2, może być wydany tylko wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) spełnione są wymogi identyfikacyjności, o których mowa w art. 69 ust. 3, dotyczące odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;

- b) jeśli ma to zastosowanie, odnośne rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nadal spełniają wymogi, o których mowa w art. 85 i 86; oraz
 - c) cechy odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów nie uległy zmianie.
4. W przypadku gdy paszport roślin wydawany jest na podstawie ust. 1 lub 2 nie jest wymagana ocena, o której mowa w art. 87 ust. 1.
5. Po zastąpieniu paszportu roślin zgodnie z ust. 1 lub 2 dany podmiot upoważniony zachowuje zastąpiony paszport roślin lub jego zawartość przez co najmniej trzy lata.

W przypadku gdy zastąpienia paszportu roślin zgodnie z ust. 1 lub 2 dokonuje właściwy organ, podmiot profesjonalny, na którego wniosek został on wydany, zachowuje zastąpiony paszport roślin lub jego zawartość przez co najmniej trzy lata.

Podmiot profesjonalny może to uczynić, przechowując informacje zawarte w paszporcie roślin w skomputeryzowanej bazie danych, pod warunkiem że obejmuje to informacje zawarte w każdym identyfikacyjnym kodzie kreskowym, hologramie, mikroprocesorze lub innym nośniku danych, które mogą stanowić uzupełnienie kodu identyfikacyjnego, o którym mowa w załączniku VII.

Artykuł 94

Paszporty roślin zastępujące świadectwa fitosanitarne

1. W drodze odstępstwa od art. 87, w przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wprowadzane są na terytorium Unii z państwa trzeciego, w przypadku którego do przemieszczania w Unii wymagany jest paszport roślin zgodnie z art. 79 ust. 1 i art. 80 ust. 1, paszport jest wydawany, jeżeli urzędowe kontrole wprowadzenia w punktach kontroli granicznej dotyczące ich wprowadzenia wypadły pomyślnie i potwierdziły, że dana roślina, produkt roślinny lub inny przedmiot spełnia zasadnicze wymogi niezbędne do wydania paszportu roślin zgodnie z art. 85 oraz, w stosownych przypadkach, art. 86.

Zastąpienia świadectwa fitosanitarnego paszportem roślin można dokonać w miejscu przeznaczenia danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu, zamiast w miejscu wprowadzenia, w przypadku gdy dozwolona jest kontrola w miejscu przeznaczenia, o której mowa w prawodawstwie Unii dotyczącym kontroli urzędowych.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy państwa członkowskie mogą zdecydować o zastąpieniu świadectwa fitosanitarnego w miejscu wprowadzenia danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu na terytorium Unii poświadczoną kopią oryginalnego świadectwa fitosanitarnego.

Poświadczoną kopią oryginalnego świadectwa fitosanitarnego wydaje właściwy organ i towarzyszy ona przemieszczaniu danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu jedynie do punktu, w którym wydawany jest paszport roślin, i jedynie na terytorium odnośnego państwa członkowskiego.

3. Właściwy organ zachowuje świadectwo fitosanitarne przez okres przynajmniej trzech lat. Właściwy organ może to uczynić, przechowując informacje zawarte w świadectwie fitosanitarnym w skomputeryzowanej bazie danych.

W przypadku gdy zastosowanie ma art. 101 ust. 2 lit. a), to świadectwo fitosanitarne zastępuje się jego poświadczoną kopią.

Artykuł 95

Unieważnienie i usunięcie paszportu roślin

1. Podmiot profesjonalny odpowiedzialny za jednostkę handlową roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów unieważnia paszport roślin oraz w miarę możliwości usuwa go z tej jednostki handlowej, w przypadku gdy dowie się, że którykolwiek z wymogów zawartych w art. 83–87, art. 89, 90, 93 lub 94 nie jest spełniony.

Bez uszczerbku dla obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 14, ten podmiot profesjonalny informuje właściwy organ, do którego kompetencji należy jego działalność.

2. W przypadku gdy podmiot profesjonalny nie spełnia wymogów ust. 1, właściwy organ unieważnia paszport roślin i w miarę możliwości usuwa go z danej jednostki handlowej.

3. W przypadku gdy zastosowanie mają ust. 1 i 2, dany podmiot profesjonalny zachowuje unieważniony paszport roślin lub jego zawartość przez co najmniej trzy lata.

Podmiot profesjonalny może to uczynić, przechowując informacje zawarte w unieważnionym paszporcie roślin w skomputeryzowanej bazie danych, pod warunkiem że obejmuje to informacje zawarte w każdym identyfikacyjnym kodzie kreskowym, hologramie, mikroprocesorze lub innym nośniku danych, które mogą uzupełnić kod identyfikacyjny, o którym mowa w załączniku VII, oraz oświadczenie dotyczące tego unieważnienia.

4. W przypadku gdy zastosowanie mają ust. 1 i 2, dany podmiot profesjonalny odpowiednio informuje podmiot upoważniony lub właściwy organ, który wydał unieważniony paszport roślin.

5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 103, o paszportach roślin, które zostały usunięte i unieważnione zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Sekcja 3

Inne poświadczenia

Artykuł 96

Znakowanie drewnianego materiału opakowaniowego, drewna lub innych przedmiotów

1. Oznaczenie stosowane na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach, poświadczające, że zastosowano zabiegi zgodnie z załącznikiem 1 do ISPM15, musi być zgodne z wymogami określonymi w załączniku 2 do ISPM15 we wszystkich poniższych przypadkach:

- a) drewniany materiał opakowaniowy wprowadzany na terytorium Unii z państwa trzeciego, o którym mowa w art. 43;
- b) drewniany materiał opakowaniowy oznakowany na terytorium Unii, wyprowadzany poza terytorium Unii;
- c) drewniany materiał opakowaniowy, drewno lub inne przedmioty przemieszczane na terytorium Unii, jeśli wymaga tego akt wykonawczy przyjęty na podstawie art. 28, 30, 41 lub 54;
- d) wszelki inny drewniany materiał opakowaniowy, drewno lub inny przedmiot oznakowany na terytorium Unii.

Oznaczenie jest stosowane tylko wówczas, gdy dany drewniany materiał opakowaniowy, drewno lub inne przedmioty zostały poddane jednemu lub większej liczbie zatwierdzonych zabiegów, o których mowa w załączniku 1 do ISPM15, bez uszczerbku dla rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 ⁽¹⁾, (WE) nr 1107/2009 ⁽²⁾ i (UE) nr 528/2012 ⁽³⁾.

W odniesieniu do drewnianego materiału opakowaniowego, drewna lub innych przedmiotów oznakowanych na terytorium Unii, oznaczenie może być stosowane wyłącznie przez zarejestrowany podmiot upoważniony zgodnie z art. 98.

Lit. a) i b) akapitu pierwszego nie mają zastosowania do drewnianego materiału opakowaniowego, który podlega wyłączeniom przewidzianym w ISPM15.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu, aby dostosować je do rozwoju standardów międzynarodowych, w szczególności do ISPM15.

Artykuł 97

Naprawianie drewnianego materiału opakowaniowego na terytorium Unii

1. Drewniany materiał opakowaniowy opatrzony oznaczeniem, o którym mowa w art. 96, naprawia się tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) osoba dokonująca tej naprawy jest zarejestrowanym podmiotem upoważnionym zgodnie z art. 98;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

- b) materiał i wykorzystywany zabieg kwalifikują się do naprawy;
- c) w stosownych przypadkach dane oznaczenie jest ponownie stosowane.

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określać szczegółowe uzgodnienia dotyczące danego materiału, zabiegu i znakowania, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2. Te akty wykonawcze uwzględniają właściwe standardy międzynarodowe, w szczególności ISPM15.

3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy podmiot profesjonalny jakimkolwiek sposobem na stałe usuwa z drewnianego materiału opakowaniowego wszelkie wcześniejsze zastosowania danego oznaczenia.

Artykuł 98

Upoważnienie zarejestrowanych podmiotów znakujących drewniane materiały opakowaniowe na terytorium Unii i nadzór nad tymi podmiotami

1. Upoważnienie do stosowania oznaczenia, o którym mowa w art. 96, oraz naprawiania drewnianego materiału opakowaniowego zgodnie z art. 97 jest udzielane zarejestrowanemu podmiotowi na wniosek przez właściwy organ, pod warunkiem że zarejestrowany podmiot spełnia oba poniższe warunki:

- a) posiada wiedzę niezbędną do przeprowadzania zabiegów na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie i innych przedmiotach, wymaganą na podstawie aktów, o których mowa w art. 96 i 97;
- b) prowadzi zakłady i stosuje sprzęt odpowiednie do przeprowadzania tych zabiegów (zwane dalej „zakładami, w których przeprowadzane są zabiegi”).

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie wymogów dotyczących upoważnień, jeżeli jest to właściwe z uwagi na rozwój wiedzy naukowej i technicznej oraz standardów międzynarodowych.

2. Upoważnienie do stosowania oznaczenia, o którym mowa w art. 96, oraz naprawiania drewnianego materiału opakowaniowego zgodnie z art. 97 jest udzielane przez właściwy organ na wniosek zarejestrowanemu podmiotowi wykorzystującemu drewno poddane zabiegom w zakładzie innego podmiotu, pod warunkiem że spełnia on wszystkie poniższe warunki w odniesieniu do drewnianych materiałów opakowaniowych oznakowanych tym oznaczeniem:

- a) używa wyłącznie drewna:
 - (i) które zostało poddane jednemu lub większej liczbie zatwierdzonych zabiegów, o których mowa w załączniku 1 do ISPM15, i zostało poddane zabiegom w zakładach prowadzonych przez zarejestrowany podmiot upoważniony na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu; lub
 - (ii) które zostało poddane jednemu lub większej liczbie zatwierdzonych zabiegów, o których mowa w załączniku 1 do ISPM15, w zakładzie, w którym przeprowadzane są zabiegi, w państwie trzecim, zatwierdzonym przez krajowy urząd ochrony roślin tego państwa trzeciego;
- b) zapewnia możliwość odtworzenia pochodzenia drewna użytego w tym celu z tych zakładów na terytorium Unii, w których przeprowadzane są zabiegi, lub z zakładów w państwach trzecich, w których przeprowadzane są zabiegi;
- c) w stosownych przypadkach, na podstawie art. 28 ust. 1 i 2, art. 30 ust. 1 i 3, art. 41 ust. 2 i 3 oraz art. 54 ust. 2 i 3, używa wyłącznie drewna, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu, do którego dołączony jest paszport roślin lub jakikolwiek inny dokument zapewniający gwarancje, że zostały spełnione wymogi dotyczące zabiegów, o których mowa w załączniku 1 do ISPM15.

3. Właściwy organ kontroluje co najmniej raz w roku zarejestrowane podmioty upoważnione na podstawie ust. 1 i 2 w celu weryfikacji i zapewnienia przeprowadzania przez nie, w stosownych przypadkach, zabiegów na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie i innych przedmiotach oraz znakowania ich zgodnie z art. 96 ust. 1 i art. 97, a także spełniania warunków określonych odpowiednio w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. W przypadku gdy właściwy organ dowie się, że podmiot profesjonalny nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1 lub 2, organ ten bezzwłocznie wprowadza niezbędne środki, aby nie dopuścić do utrzymywania się danej niezgodności z tymi przepisami.

W przypadku gdy właściwy organ wprowadził te środki, inne niż cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, a niezgodność się utrzymuje, organ ten bezzwłocznie cofa upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 2.

Artykuł 99

Poświadczenia inne niż oznakowanie drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie elementów, które muszą być zawarte w poświadczeniach urzędowych dotyczących roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, innych niż drewniane materiały opakowaniowe, wymaganych na mocy mających zastosowanie standardów międzynarodowych jako forma dowodu wdrożenia środków przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 2, art. 30 ust. 1 lub 3, art. 41 ust. 2 lub 3, art. 44 lub art. 54 ust. 2 lub 3.
2. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, mogą również określać wymogi dotyczące jednego lub większej liczby poniższych elementów:
 - a) upoważnienia podmiotów profesjonalnych do wydawania poświadczeń urzędowych, o których mowa w ust. 1;
 - b) nadzoru właściwego organu nad podmiotami profesjonalnymi upoważnionymi na podstawie lit. a) niniejszego ustępu;
 - c) cofnięcia upoważnienia, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu.
3. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu poświadczeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

Sekcja 4

Eksport roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów poza terytorium Unii

Artykuł 100

Świadectwo fitosanitarne do celów eksportu poza Unię

1. W przypadku gdy eksport roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów poza terytorium Unii do państwa trzeciego wymaga, na mocy importowych wymagań fitosanitarnych tego państwa trzeciego, świadectwa fitosanitarnego (zwanego dalej „fitosanitarnym świadectwem eksportowym”), świadectwo to jest wydawane przez właściwy organ na wniosek podmiotu profesjonalnego, gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) podmiot profesjonalny jest zarejestrowany przez właściwy organ zgodnie z art. 65;
 - b) podmiot profesjonalny jest odpowiedzialny za roślinę, produkt roślinny lub inny przedmiot, który ma być wyeksportowany;
 - c) zapewniono, że ta roślina, produkt roślinny lub inny przedmiot spełnia importowe wymagania fitosanitarne odnośnego państwa trzeciego.

Właściwy organ wydaje również fitosanitarne świadectwo eksportowe na wniosek osób innych niż podmioty profesjonalne, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w akapicie pierwszym lit. b) i c).

Do celów niniejszego ustępu właściwy organ nie przekazuje jakiegokolwiek innej osobie uprawnień do wydawania fitosanitarnego świadectwa eksportowego.

2. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z IPPC oraz uwzględniając właściwe standardy międzynarodowe, fitosanitarne świadectwo eksportowe wydaje się, w przypadku gdy dostępne informacje umożliwiają właściwemu organowi poświadczenie zgodności danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu z importowymi wymaganiami fitosanitarnymi danego państwa trzeciego. Informacje te mogą pochodzić, w stosownych przypadkach, z jednego lub większej liczby poniższych źródeł:
 - a) kontroli, pobierania próbek i przeprowadzania testów danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów lub miejsca ich produkcji i jego sąsiedztwa;
 - b) urzędowych informacji o obecności agrofagów na stanowisku produkcji, w miejscu produkcji, obszarze lub państwie pochodzenia danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
 - c) paszportu roślin, o którym mowa w art. 78, dołączonego do danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, jeśli w tym paszporcie roślin poświadczono są wyniki kontroli przeprowadzonych przez właściwy organ;
 - d) oznaczenia drewnianego materiału opakowaniowego, o którym mowa w art. 96 ust. 1, lub poświadczeń, o których mowa w art. 99 ust. 1;

- e) informacji zawartych w świadectwie przedeksportowym, o którym mowa w art. 102;
 - f) urzędowych informacji zawartych w świadectwie fitosanitarnym, o którym mowa w art. 71, w przypadku gdy dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii z państwa trzeciego.
3. Fitosanitarne świadectwo eksportowe musi być zgodne z opisem i formatem wzoru określonego w załączniku VIII część A.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających elementy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu oraz w załączniku VIII część A, w celu dostosowania ich do rozwoju właściwych standardów międzynarodowych.
5. Elektroniczne fitosanitarne świadectwa eksportowe są przekazywane poprzez komputerowy system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych na poziomie Unii lub w drodze wymiany elektronicznej z tym systemem.

Artykuł 101

Fitosanitarne świadectwo reeksportowe do celów reeksportu poza Unię

1. Do celów reeksportu rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu, który pochodzi z państwa trzeciego i został wprowadzony na terytorium Unii z tego lub innego państwa trzeciego, zamiast fitosanitarnego świadectwa eksportowego wydawane jest, gdy jest to możliwe, fitosanitarne świadectwo reeksportowe do celów reeksportu poza Unię (zwane dalej „fitosanitarnym świadectwem reeksportowym”).

Fitosanitarne świadectwo reeksportowe jest wydawane przez właściwy organ na wniosek podmiotu profesjonalnego, gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) ten podmiot profesjonalny jest zarejestrowany przez właściwy organ zgodnie z art. 65;
- b) podmiot profesjonalny jest odpowiedzialny za roślinę, produkt roślinny lub inny przedmiot, który ma być reeksportowany;
- c) zapewniono, aby ta roślina, produkt roślinny lub inny przedmiot spełniały importowe wymagania fitosanitarne danego państwa trzeciego.

Właściwy organ wydaje również fitosanitarne świadectwo reeksportowe na wniosek osób innych niż podmioty profesjonalne, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w akapicie drugim lit. b) i c).

Do celów niniejszego ustępu właściwy organ nie przekazuje jakiegokolwiek innej osobie uprawnień do wydawania fitosanitarnego świadectwa reeksportowego.

2. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z IPPC oraz uwzględniając właściwe standardy międzynarodowe, fitosanitarne świadectwo reeksportowe jest wydawane, w przypadku gdy dostępne informacje umożliwiają poświadczenie zgodności z importowymi wymaganiami fitosanitarnymi danego państwa trzeciego i że spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:

- a) do fitosanitarnego świadectwa reeksportowego dołączone jest oryginalne świadectwo fitosanitarne towarzyszące danym roślinom, produktom roślinnym lub innym przedmiotom z państwa trzeciego pochodzenia, lub jego poświadczona kopia;
- b) dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie były uprawiane, produkowane ani przetwarzane w celu zmiany ich charakteru od czasu ich wprowadzenia na terytorium Unii;
- c) dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty nie były narażone na jakiekolwiek ryzyko porażenia lub zanieczyszczenia agrofagami kwarantannowymi lub regulowanymi agrofagami niekwarantannowymi, zakwalifikowanymi jako takie przez państwo trzecie przeznaczenia, podczas składowania w państwie członkowskim, z którego mają być eksportowane do tego państwa trzeciego;
- d) tożsamość danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów została utrzymana.

3. Art. 100 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Fitosanitarne świadectwo reeksportowe musi być zgodne z opisem i formatem wzoru określonego w załączniku VIII część B.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających załącznik VIII część B w celu dostosowania do rozwoju właściwych standardów międzynarodowych.

6. Elektroniczne fitosanitarne świadectwa reeksportowe są przekazywane poprzez komputerowy system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych na poziomie Unii lub w drodze wymiany elektronicznej z tym systemem.

Artykuł 102

Świadectwa przedeksportowe

1. Właściwe organy państwa członkowskiego, z którego eksportowane są rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, o których mowa w art. 100 ust. 1, oraz właściwe organy państwa członkowskiego, w którym rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty były uprawiane, produkowane, przechowywane lub przetwarzane, wymieniają się niezbędnymi informacjami fitosanitarnymi będącymi podstawą do wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego.

2. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 1, odbywa się w formie zharmonizowanego dokumentu (zwanego dalej „świadectwem przedeksportowym”), w którym właściwe organy państwa członkowskiego, w którym rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty były uprawiane, produkowane, przechowywane lub przetwarzane, poświadczają zgodność tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów ze szczegółowymi wymogami fitosanitarnymi dotyczącymi jednego lub większej liczby poniższych elementów:

- a) nieobecności, lub obecności w ilościach poniżej określonego progu, konkretnych agrofagów w danych roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach;
- b) pochodzenia danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów obecnych na określonym polu, stanowisku produkcji, miejscu produkcji lub obszarze;
- c) statusu pod względem obecności agrofagów na danym polu, stanowisku produkcji, w miejscu produkcji, obszarze pochodzenia lub państwie pochodzenia odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- d) wyników kontroli, pobranych próbek i przeprowadzonych testów odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- e) procedur fitosanitarnych stosowanych do produkcji lub przetwarzania odnośnych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

3. Świadectwo przedeksportowe jest wydawane na wniosek podmiotu profesjonalnego przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty były uprawiane, produkowane, przechowywane lub przetwarzane, gdy te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty znajdują się na nieruchomościach danego podmiotu profesjonalnego.

4. Świadectwo przedeksportowe jest dołączone do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów podczas ich przemieszczania na terytorium Unii, chyba że dane państwa członkowskie wymieniają się zawartymi w świadectwie informacjami poprzez komputerowy system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych na poziomie Unii lub w drodze wymiany elektronicznej z tym systemem.

5. Bez uszczerbku dla wymogów określonych w ust. 3, świadectwo przedeksportowe może zostać wydane, gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty opuściły nieruchomość danego podmiotu profesjonalnego, pod warunkiem że zostały przeprowadzone kontrole oraz, w razie konieczności, pobrane próbki, potwierdzające zgodność tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z jednym lub większą liczbą szczegółowych wymogów fitosanitarnych, o których mowa w ust. 2.

6. Świadectwo przedeksportowe zawiera elementy określone w załączniku VIII część C i musi być zgodne z określonym tam formatem.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 105, zmieniających załącznik VIII część C w celu dostosowania go do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz właściwych standardów międzynarodowych.

7. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić procedury wydawania świadectwa przedeksportowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

ROZDZIAŁ VII

Środki wspomagające wprowadzane przez Komisję

Artykuł 103

Ustanowienie elektronicznego systemu powiadamiania

Komisja ustanawia elektroniczny system do celów składania powiadomień przez państwa członkowskie.

System ten jest połączony z komputerowym systemem zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych na poziomie Unii i musi być kompatybilny z tym systemem.

Artykuł 104

Elementy informacji, format i terminy powiadomień oraz powiadomienia w przypadku podejrzenia występowania agrofagów

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić przepisy szczegółowe dotyczące składania powiadomień, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2, art. 11, art. 17 ust. 3, art. 18 ust. 6, art. 19 ust. 2, art. 28 ust. 7, art. 29 ust. 3 akapit pierwszy, art. 30 ust. 8, art. 33 ust. 1, art. 40 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 46 ust. 4, art. 49 ust. 6, art. 53 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 62 ust. 1, art. 77 ust. 2 oraz art. 95 ust. 5. Przepisy te mogą dotyczyć jednego lub większej liczby poniższych elementów:

- a) elementy informacji, które mają być zawarte w tych powiadomieniach;
- b) format tych powiadomień oraz instrukcje dotyczące sposobu ich sporządzania zgodnie z tym formatem;
- c) terminy przedstawiania poszczególnych elementów informacji, o których mowa w lit. a);
- d) przypadki, w których należy powiadomić o podejrzeniu wystąpienia agrofaga ze względu na konieczność szybkiego podjęcia działań z uwagi na jego biologię oraz możliwość szybkiego i szerokiego rozprzestrzenienia;
- e) przypadki niezgodności, o których należy powiadomić, gdy ta niezgodność stwarza ryzyko rozprzestrzenienia się agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga tymczasowo kwalifikującego się jako agrofag kwarantannowy dla Unii.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 107 ust. 2.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 105

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 5, art. 19 ust. 7, art. 21, art. 32 ust. 5, art. 34 ust. 1, art. 38, art. 43 ust. 2, art. 46 ust. 2, art. 48 ust. 5, art. 51, art. 65 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 76 ust. 4, art. 81 ust. 2, art. 83 ust. 6, art. 87 ust. 4, art. 89 ust. 2, art. 96 ust. 2, art. 98 ust. 1, art. 99 ust. 1, art. 100 ust. 4, art. 101 ust. 5 oraz art. 102 ust. 6, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 13 grudnia 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż na dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed zakończeniem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 5, art. 19 ust. 7, art. 21, art. 32 ust. 5, art. 34 ust. 1, art. 38, art. 43 ust. 2, art. 46 ust. 2, art. 48 ust. 5, art. 51, art. 65 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 76 ust. 4, art. 81 ust. 2, art. 83 ust. 6, art. 87 ust. 4, art. 89 ust. 2, art. 96 ust. 2, art. 98 ust. 1, art. 99 ust. 1, art. 100 ust. 4, art. 101 ust. 5 oraz art. 102 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego, Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde z państw członkowskich zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 5, art. 19 ust. 7, art. 21, art. 32 ust. 5, art. 34 ust. 1, art. 38, art. 43 ust. 2, art. 46 ust. 2, art. 48 ust. 5, art. 51, art. 65 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 76 ust. 4, art. 81 ust. 2, art. 83 ust. 6, art. 87 ust. 4, art. 89 ust. 2, art. 96 ust. 2, art. 98 ust. 1, art. 99 ust. 1, art. 100 ust. 4, art. 101 ust. 5 oraz art. 102 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 106

Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte na mocy niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 105 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po doręczeniu przez Parlament Europejski lub Radę decyzji o sprzeciwie.

Artykuł 107

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 108

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz wprowadzają wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 14 grudnia 2019 r., a następnie niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich zmianach tych przepisów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

Artykuł 109

Przepisy uchylające

1. Dyrektywa 2000/29/WE traci moc, z wyjątkiem następujących przepisów:
 - a) art. 1 ust. 4;
 - b) art. 2 ust. 1 część wprowadzająca oraz lit. g), i), j), k), l), m), n), p), q) i r);
 - c) art. 11 ust. 3;
 - d) art. 12;
 - e) art. 13;
 - f) art. 13a;
 - g) art. 13b;
 - h) art. 13c;
 - i) art. 13d;
 - j) art. 21 ust. 1–5;
 - k) art. 27a;
 - l) załącznik VIIIa.
2. Następujące dyrektywy tracą moc:
 - a) dyrektywa 69/464/EWG;
 - b) dyrektywa 74/647/EWG;
 - c) dyrektywa 93/85/EWG;
 - d) dyrektywa 98/57/WE;
 - e) dyrektywa 2006/91/WE;
 - f) dyrektywa 2007/33/WE.
3. Odesłania do aktów uchylonych zgodnie z ust. 1 i 2 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IX.

Artykuł 110

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 228/2013

W art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowanie przez Unię programów służących kontroli agrofagów w najbardziej oddalonych regionach Unii wdrażane jest zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zmieniające dyrektywy Rady 98/56/WE, 2000/29/WE i 2008/90/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002, (WE) nr 882/2004 i (WE) nr 396/2005, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające decyzje Rady 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 1).”.

Artykuł 111

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 652/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 652/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin;”;

2) w art. 5 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) programów służących kontroli agrofagów w najbardziej oddalonych regionach Unii, o których mowa w art. 25;”;

3) w art. 16 ust. 1 lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:

„a) środki służące zwalczaniu agrofagów na porażonym obszarze, wprowadzane przez właściwe organy na podstawie art. 17 ust. 1, art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 (*);

b) środki mające na celu ograniczenie rozprzestrzeniania agrofaga priorytetowego, włączonego do wykazu na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031, przeciwko któremu przyjęto unijne środki ograniczające rozprzestrzenianie na podstawie art. 28 ust. 2 tego rozporządzenia, na obszarze porażonym, na którym ten agrofag priorytetowy nie może być zwalczony, w przypadku gdy środki te są niezbędne do ochrony terytorium Unii przed dalszym rozprzestrzenianiem się tego agrofaga priorytetowego. Środki te dotyczą zwalczania tego agrofaga w strefie buforowej otaczającej ten obszar porażony w przypadku wykrycia jego występowania w tej strefie buforowej; oraz

c) środki zapobiegawcze wprowadzone przeciwko rozprzestrzenianiu się agrofaga priorytetowego, włączonego do wykazu na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031, przeciwko któremu przyjęto środki unijne na podstawie art. 28 ust. 3 tego rozporządzenia, w przypadku gdy środki te są niezbędne do ochrony terytorium Unii przed dalszym rozprzestrzenianiem się tego agrofaga priorytetowego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).”;

4) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Warunki

Środki, o których mowa w art. 16, mogą kwalifikować się do dotacji, jeśli zostały one zastosowane niezwłocznie i zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustanowionymi w odpowiednim prawodawstwie Unii oraz pod warunkiem że spełniają jeden lub większą liczbę poniższych warunków:

a) dotyczą agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowania nie odnotowano na terytorium Unii, włączonych do wykazu na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031;

b) dotyczą agrofagów, niewłączonych do wykazu jako agrofagi kwarantannowe dla Unii, które są objęte środkiem przyjętym przez właściwy organ państwa członkowskiego na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;

c) dotyczą agrofagów, niewłączonych do wykazu jako agrofagi kwarantannowe dla Unii, które są objęte środkiem przyjętym przez Komisję na podstawie art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/[...];

d) dotyczą agrofagów priorytetowych włączonych do wykazu na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

W odniesieniu do środków spełniających warunek ustanowiony w akapicie pierwszym lit. b), dotacja nie obejmuje kosztów poniesionych później niż dwa lata po wejściu w życie środka przyjętego przez właściwy organ danego państwa członkowskiego na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) 2016/2031 lub poniesionych po wygaśnięciu tego środka. W odniesieniu do środków spełniających warunek ustanowiony w akapicie pierwszym lit. c), dotacja nie obejmuje kosztów poniesionych po wygaśnięciu środka przyjętego przez Komisję na podstawie art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.”;

5) w art. 18 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) koszty zrekompensowania zainteresowanym właścicielom strat odpowiadających wartości zniszczonych roślin, produktów roślinnych lub innych produktów objętych środkami, o których mowa w art. 16, do wysokości wartości rynkowej, jaką miałyby takie rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, gdyby nie zostały poddane takim środkom; ewentualna wartość końcowa jest odliczana od odszkodowania; oraz”;

6) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwom członkowskim mogą być udzielane dotacje na przeprowadzane przez nie roczne i wieloletnie programy dotyczące kontroli występowania agrofagów (zwane dalej »programami kontroli występowania«), pod warunkiem że programy te spełniają co najmniej jeden z trzech poniższych warunków:

- a) dotyczą agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowania nie odnotowano na terytorium Unii, włączonych do wykazu na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) dotyczą agrofagów priorytetowych włączonych do wykazu na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031; oraz
- c) dotyczą agrofagów niewłączonych do wykazu jako agrofagi kwarantannowe dla Unii, które są objęte środkiem przyjętym przez Komisję na podstawie art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.”;

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku środków spełniających warunek ustanowiony w akapicie pierwszym lit. c), dotacje nie obejmują kosztów poniesionych po wygaśnięciu środka przyjętego przez Komisję na podstawie art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.”;

7) w art. 20 przed lit. a) dodaje się literę w brzmieniu:

„-a) koszty oględzin;”;

8) w art. 47 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

»Artykuł 15a

Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi wszelkie osoby świadome występowania agrofagów wymienionych w załączniku I lub załączniku II lub agrofagów objętych jednym ze środków zgodnie z art. 16 ust. 2 lub art. 16 ust. 3, lub osoby, które mają powód, by podejrzewać występowanie takich agrofagów, natychmiast zgłaszają ten fakt właściwemu organowi, a na wniosek tego właściwego organu przekazują posiadane przez siebie informacje dotyczące występowania tych agrofagów. W przypadku gdy powiadomienie nie zostało przedłożone na piśmie, jest urzędowo odnotowywane przez właściwy organ.«”.

Artykuł 112

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1143/2014

W art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) agrofagów roślin włączonych do wykazu na podstawie art. 5 ust. 2 lub art. 32 ust. 3 lub objętych środkami przewidzianymi w art. 30 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 (*);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).”.

Artykuł 113

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r. Jednakże:

a) art. 111 pkt 8 stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.;

b) art. 100 ust. 3 oraz art. 101 ust. 4 stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

2. Akty prawne, o których mowa w art. 109 ust. 2 lit. a), c), d) i f), tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. W przypadku kolizji pomiędzy przepisami tych aktów i przepisami niniejszego rozporządzenia nadrzędne są przepisy niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 26 października 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. LESAY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA SŁUŻĄCE KWALIFIKOWANIU AGROFAGÓW WEDŁUG ZAGROŻENIA, JAKIE STANOWIĄ DLA TERYTORIUM UNII

SEKCJA 1

Kryteria identyfikacji agrofagów, które kwalifikują się jako agrofagi kwarantannowe, o których mowa w art. 3, art. 6 ust. 1, art. 7, art 29 ust. 2, art. 30 ust. 2 i art. 49 ust. 3

1) Tożsamość agrofaga

Tożsamość taksonomiczna agrofaga jest jasno określona lub, ewentualnie, wykazano, że agrofag wywołuje spójne objawy i może być przenoszony.

Tożsamość taksonomiczna agrofaga jest określona na poziomie gatunku lub, ewentualnie, na wyższym lub niższym poziomie taksonomicznym, jeżeli ten poziom taksonomiczny jest właściwy z naukowego punktu widzenia, w oparciu o jego wirulencję, zakres żywicieli lub związek z wektorem.

2) Występowanie agrofaga na danym terytorium

Zastosowanie ma jeden lub większa liczba poniższych warunków:

- a) nie odnotowano występowania agrofaga na danym terytorium;
- b) występowanie agrofaga odnotowano jedynie na ograniczonej części danego terytorium;
- c) na danym terytorium odnotowano jedynie ograniczoną liczbę rzadkich, nieregularnych i odosobnionych przypadków występowania agrofaga.

W przypadku gdy zastosowanie ma lit. b) lub c), uznaje się, że agrofag nie jest szeroko rozpowszechniony.

3) Możliwość zawleczenia, zdomowienia i rozprzestrzeniania się agrofaga na danym terytorium

a) Możliwość zawleczenia

Uznaje się, że agrofag może zostać zawleczony na dane terytorium lub, jeżeli na nim występuje, lecz nie jest szeroko rozpowszechniony, na część tego terytorium, na której nie występuje (zwaną dalej „odnośną częścią obszaru zagrożonego”), w wyniku naturalnego rozprzestrzeniania się lub jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- (i) jest powiązany, w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które są przemieszczane na dane terytorium, z tymi roślinami, produktami roślinnymi i innymi przedmiotami na terytorium, z którego pochodzą lub z którego są przemieszczane na dane terytorium;
- (ii) przeżywa podczas transportu lub składowania;
- (iii) może zostać przeniesiony na odpowiednią roślinę żywicielską, produkt roślinny lub inny przedmiot na danym terytorium.

b) Możliwość zdomowienia się

Uznaje się, że agrofag może „zdomowić się” na danym terytorium lub jeżeli na nim występuje, lecz nie jest szeroko rozpowszechniony, na części tego terytorium, na której nie występuje, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- (i) dostępni są żywiele oraz, w stosownych przypadkach, wektory przenoszenia agrofaga;
- (ii) decydujące czynniki środowiskowe są sprzyjające dla danego agrofaga i, w stosownych przypadkach, jego wektora, oraz umożliwiają mu przeżycie okresów stresu klimatycznego i ukończenie cyklu życia;

- (iii) metody prowadzenia upraw i środki kontroli stosowane na tym terytorium są sprzyjające;
- (iv) metody przeżycia, strategia reprodukcyjna, przystosowalność genetyczna agrofaga i minimalna wielkość jego populacji zdolnej do przeżycia sprzyjają jego zdomowieniu się.

c) Możliwość rozprzestrzeniania się

Uznaje się, że agrofag może rozprzestrzeniać się na danym terytorium lub jeżeli na nim występuje, lecz nie jest szeroko rozpowszechniony, na tej części tego terytorium, na której nie występuje, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- (i) środowisko jest odpowiednie do naturalnego rozprzestrzeniania się agrofaga;
- (ii) bariery dla naturalnego rozprzestrzeniania się agrofaga są niewystarczające;
- (iii) towary lub środki transportu umożliwiają przemieszczanie się agrofaga;
- (iv) obecni są żywicieli i, w stosownych przypadkach, wektory agrofaga;
- (v) metody prowadzenia upraw i środki kontroli stosowane na tym terytorium są sprzyjające;
- (vi) naturalni wrogowie i antagoniści agrofaga nie występują lub nie mogą w dostatecznym stopniu ograniczać agrofaga.

4) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe

Zawleczenie, zdomowienie i rozprzestrzenianie się agrofaga na danym terytorium lub, jeżeli na nim występuje, lecz nie jest szeroko rozpowszechniony, na tej części tego terytorium, na której nie występuje, ma niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe dla tego terytorium lub dla części tego terytorium, na której nie jest szeroko rozpowszechniony, w odniesieniu do jednego lub większej liczby poniższych punktów:

- a) straty w uprawach pod względem plonów i jakości;
- b) koszty środków kontroli;
- c) koszty przesadzania lub straty spowodowane koniecznością prowadzenia upraw roślin zastępczych;
- d) wpływ na istniejące praktyki produkcyjne;
- e) wpływ na drzewa uliczne, parki oraz obszary naturalne i obszary obsadzone;
- f) wpływ na rośliny rodzime, różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe;
- g) wpływ na zdomowienie, rozprzestrzenianie się i oddziaływanie innych agrofagów, na przykład spowodowany możliwością stanowienia przez danego agrofaga wektora dla innych agrofagów;
- h) zmiany w kosztach producentów lub zapotrzebowaniu na czynniki produkcji, w tym w kosztach kontroli, zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania;
- i) wpływ na zyski producentów wynikający ze zmian w jakości, kosztach produkcji, plonach lub poziomach cen;
- j) zmiany w popycie na produkt ze strony konsumentów krajowych i zagranicznych wynikające ze zmian jakości;
- k) wpływ na rynki krajowe i eksportowe oraz uzyskiwane ceny, w tym wpływ na dostęp do rynków eksportowych i prawdopodobieństwo nałożenia ograniczeń fitosanitarnych przez partnerów handlowych;
- l) zasoby potrzebne na dodatkowe badania naukowe i doradztwo;
- m) niepożądany wpływ środków kontroli na środowisko oraz inne niepożądane skutki;
- n) wpływ na obszary Natura 2000 lub inne obszary chronione;
- o) zmiany w procesach ekologicznych i strukturze ekologicznej, stabilności lub procesów ekosystemu, w tym dalszy wpływ na gatunki roślin, erozję, zmiany zwierciadła wody, zagrożenia pożarowe i obieg składników pokarmowych;

- p) koszty renaturalizacji i środki zapobiegawcze;
- q) wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe i bezpieczeństwo żywności;
- r) wpływ na zatrudnienie;
- s) wpływ na jakość wody, rekreację, turystykę, dziedzictwo krajobrazowe, wypas zwierząt, łowiectwo, połowy.

SEKCJA 2

Kryteria identyfikacji agrofagów kwarantannowych dla Unii, które kwalifikują się jako agrofagi priorytetowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2

Uznaje się, że agrofagi kwarantannowe dla Unii powodują najbardziej dotkliwe skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe w odniesieniu do terytorium Unii, jeżeli ich zawleczenie, zadomowienie i rozprzestrzenianie się spełnia jeden lub większą liczbę poniższych punktów:

- a) Skutki gospodarcze: agrofag może powodować poważne straty ze względu na wpływ bezpośredni i pośredni, o którym mowa w sekcji 1 pkt 4 w odniesieniu do roślin o istotnym znaczeniu gospodarczym na terytorium Unii.

Roślinami, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być drzewa, które nie są drzewami będącymi przedmiotem produkcji.

- b) Skutki społeczne: agrofag może powodować jeden lub większą liczbę poniższych skutków:

- (i) znaczący spadek zatrudnienia w danym sektorze rolnictwa, ogrodnictwa lub leśnictwa, lub w branżach pokrewnych z tymi sektorami, w tym turystyce i rekreacji;
- (ii) znaczące ryzyko dla bezpieczeństwa żywnościowego lub bezpieczeństwa żywności;
- (iii) zniknięcie lub długoterminowe szkody na dużą skalę dla ważnych gatunków drzew rosnących lub uprawianych na terytorium Unii lub gatunków drzew o dużym znaczeniu dla krajobrazu, a także dla dziedzictwa kulturowego lub historycznego Unii.

- c) Skutki środowiskowe: agrofag może powodować jeden lub większą liczbę poniższych skutków:

- (i) znaczące skutki dla różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych, w tym skutki dla gatunków i siedlisk włączonych do wykazu podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG ⁽¹⁾ i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ⁽²⁾;
- (ii) znaczące i długoterminowe zwiększenie ilości środków ochrony roślin stosowanych na danych roślinach;
- (iii) zniknięcie lub długoterminowe szkody na dużą skalę dla ważnych gatunków drzew rosnących lub uprawianych na terytorium Unii lub gatunków drzew o dużym znaczeniu dla krajobrazu, a także dla dziedzictwa kulturowego lub historycznego Unii.

SEKCJA 3

Kryteria wstępnej oceny w celu identyfikacji agrofagów, które tymczasowo kwalifikują się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii wymagające środków tymczasowych, o których mowa w art. 29 ust. 1 i art. 30 ust. 1

Podsekcja 1

Kryteria wstępnej oceny w celu identyfikacji agrofagów, które tymczasowo kwalifikują się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii wymagające środków tymczasowych, o których mowa w art. 29 ust. 1

- 1) Tożsamość agrofaga

Agrofag spełnia kryterium określone w sekcji 1 pkt 1.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

2) Występowanie agrofaga na terytorium państwa członkowskiego

Na terytorium państwa członkowskiego nie odnotowano wcześniej występowania agrofaga. W oparciu o informacje, którymi dysponuje to państwo członkowskie, wcześniej nie odnotowano również występowania tego agrofaga na terytorium Unii lub uznaje się, że spełnia on warunki określone w sekcji 1 pkt 2 lit. b) lub c) w odniesieniu do terytorium Unii.

3) Prawdopodobieństwo zadomowienia i rozprzestrzeniania się agrofaga na terytorium Unii lub na określonych częściach terytorium Unii, na których nie występuje

W oparciu o informacje, którymi dysponuje to państwo członkowskie, agrofag spełnia kryteria określone w sekcji 1 pkt 3 lit. b) i c) w odniesieniu do terytorium tego państwa oraz, w zakresie, w jakim państwo członkowskie może to ocenić, w odniesieniu do terytorium Unii.

4) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe związane z agrofagiem

W oparciu o informacje, którymi dysponuje państwo członkowskie, agrofag spowodowałby niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe na terytorium tego państwa oraz, w zakresie, w jakim państwo członkowskie może to ocenić, w odniesieniu do terytorium Unii, jeżeli zadomowiłby się on na tym terytorium i na nim rozprzestrzenił.

Skutki te obejmują co najmniej jeden z rodzajów wpływu bezpośredniego wymienionych w sekcji 1 pkt 4 lit. a)–g).

Podsekcja 2

Kryteria wstępnej oceny w celu identyfikacji agrofagów, które tymczasowo kwalifikują się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii wymagające środków tymczasowych, o których mowa w art. 30 ust. 1

1) Tożsamość agrofaga

Agrofag spełnia kryterium określone w sekcji 1 pkt 1.

2) Występowanie agrofaga na terytorium Unii

Nie odnotowano wcześniej występowania agrofaga na terytorium Unii lub uznaje się, że spełnia on warunki określone w sekcji 1 pkt 2 lit. b) lub c) w odniesieniu do terytorium Unii.

3) Prawdopodobieństwo zadomowienia i rozprzestrzeniania się agrofaga na terytorium Unii lub na określonych częściach terytorium Unii, na których nie występuje

W oparciu o informacje, którymi dysponuje Unia, agrofag spełnia kryteria określone w sekcji 1 pkt 3 lit. b) i c) w odniesieniu do terytorium Unii.

4) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe związane z agrofagiem

W oparciu o informacje, którymi dysponuje Unia, agrofag spowodowałby niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe na terytorium Unii, jeżeli zadomowiłby się on na tym terytorium i na nim rozprzestrzenił.

Skutki te obejmują co najmniej jeden z rodzajów wpływu bezpośredniego wymienionych w sekcji 1 pkt 4 lit. a)–g).

Sekcja 4

Kryteria identyfikacji agrofagów, które kwalifikują się jako regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii, o których mowa w art. 36 i 38

1) Tożsamość agrofaga

Agrofag spełnia kryterium określone w sekcji 1 pkt 1.

2) Prawdopodobieństwo rozprzestrzeniania się agrofaga na terytorium Unii

Ocenia się, że agrofag przenosi się głównie za pośrednictwem określonych roślin przeznaczonych do sadzenia, a nie w sposób naturalny ani poprzez przemieszczanie produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

Ocena ta obejmuje w stosownych przypadkach następujące aspekty:

- a) liczbę cykli życia agrofaga na danych żywicielach;
- b) biologię, epidemiologię i przeżywanie agrofaga;
- c) możliwe drogi przenoszenia agrofaga na danego żywiciela – naturalne, przy udziale człowieka lub inne – oraz skuteczność tych dróg, w tym mechanizmy i tempo rozprzestrzeniania;
- d) porażenie wtórne i przenoszenie agrofaga z danego żywiciela na inne rośliny i odwrotnie;
- e) czynniki klimatyczne;
- f) praktyki uprawy przed zbiorami i po nich;
- g) rodzaje gleby;
- h) podatność danego żywiciela i odpowiednie stadia roślin żywicielskich;
- i) występowanie wektorów agrofaga;
- j) występowanie naturalnych wrogów i antagonistów agrofaga;
- k) występowanie innych żywicieli podatnych na tego agrofaga;
- l) nasilenie agrofaga na terytorium Unii;
- m) planowane wykorzystanie roślin.

3) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe związane z agrofagiem

Porażenia agrofagiem roślin przeznaczonych do sadzenia, o których mowa w pkt 2, mają niedopuszczalne skutki gospodarcze dla planowanego wykorzystania tych roślin w odniesieniu do jednego lub większej liczby poniższych elementów:

- a) straty w uprawach pod względem plonów i jakości;
- b) dodatkowe koszty środków kontroli;
- c) dodatkowe koszty zbiorów i sortowania;
- d) koszty przesadzania;
- e) straty spowodowane koniecznością prowadzenia upraw roślin zastępczych;
- f) wpływ na istniejące praktyki produkcyjne;
- g) wpływ na inne rośliny żywicielskie w miejscu produkcji;
- h) wpływ na zadomowienie, rozprzestrzenianie się i oddziaływanie innych agrofagów, spowodowany możliwością stanowienia przez danego agrofaga wektora dla tych innych agrofagów;
- i) wpływ na koszty producentów lub zapotrzebowanie na czynniki produkcji, w tym na koszty kontroli, zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania;
- j) wpływ na zyski producentów wynikający ze zmian w kosztach produkcji, plonach lub poziomach cen;
- k) zmiany w popycie na produkt ze strony konsumentów krajowych i zagranicznych wynikające ze zmian jakości;
- l) wpływ na rynki krajowe i eksportowe oraz uzyskiwane ceny;
- m) wpływ na zatrudnienie.

ZAŁĄCZNIK II

ŚRODKI I ZASADY ZARZĄDZANIA ZAGROŻENIEM AGROFAGAMI

SEKCJA 1

Środki służące zarządzaniu zagrożeniem agrofagami kwarantannowymi, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 21, art. 25 ust. 2, art. 28 ust. 4 i 6, art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 5 i 7, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 4, art. 46 ust. 3, art. 53 ust. 3, art. 54 ust. 3 i art. 75 ust. 2

Zarządzanie zagrożeniem agrofagami kwarantannowymi obejmuje stosownie do sytuacji jednego lub większej liczby poniższych środków:

- 1) Środki ukierunkowane na zapobieganie porażeniu roślin uprawnych i rosnących w stanie naturalnym oraz eliminowanie go
 - a) Ograniczenia w odniesieniu do tożsamości, charakteru, źródła, rodowodu, pochodzenia i historii produkcji roślin uprawnych.
 - b) Ograniczenia w odniesieniu do uprawy, zbiorów i wykorzystania roślin.
 - c) Ograniczenia w odniesieniu do wykorzystania produktów roślinnych, nieruchomości, gruntów, wody, gleby, podłoży uprawowych, obiektów, maszyn, sprzętu i innych przedmiotów.
 - d) Nadzór, ocena wizualna, pobieranie próbek i badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych, nieruchomości, gruntów, wody, gleby, podłoży uprawowych, obiektów, maszyn, sprzętu i innych przedmiotów pod kątem występowania agrofagów kwarantannowych.
 - e) Nadzór pod kątem załamania się lub zmiany skuteczności odporności gatunku roślin lub odmiany roślin w związku ze zmianą w składzie agrofaga kwarantannowego lub jego biotypie, patotypie, rasie lub grupie wirulencji.
 - f) Zabiegi fizyczne, chemiczne i biologiczne w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych, nieruchomości, gruntów, wody, gleby, podłoży uprawowych, obiektów, maszyn, sprzętu i innych przedmiotów, porażonych lub potencjalnie porażonych agrofagami kwarantannowymi.
 - g) Zniszczenie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, porażonych lub potencjalnie porażonych agrofagami kwarantannowymi lub w celach zapobiegawczych.
 - h) Obowiązki w zakresie informowania, rejestrowania danych, komunikacji i sprawozdawczości.
 - i) Rejestracja odnośnych podmiotów profesjonalnych.

Do celów lit. b) środki te mogą obejmować wymogi w odniesieniu do badania gatunków i odmian roślin pod kątem odporności na danego agrofaga kwarantannowego oraz sporządzenia wykazu gatunków i odmian roślin, u których stwierdzono odporność na danego agrofaga kwarantannowego.

Do celów lit. f) środki te mogą obejmować wymogi w odniesieniu do:

- (i) rejestracji podmiotów profesjonalnych stosujących dany zabieg, udzielania im upoważnień i nadzoru urzędowego nad nimi;
 - (ii) wydania świadectwa fitosanitarnego, paszportu roślin, etykiety lub innego poświadczenia urzędowego dla poddanych zabiegom roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz umieszczenia oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1, po zastosowaniu danego zabiegu.
- 2) Środki ukierunkowane na przesyłki roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów
 - a) Ograniczenia w odniesieniu do tożsamości, charakteru, źródła, pochodzenia, rodowodu, metody i historii produkcji oraz identyfikowalności roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.
 - b) Ograniczenia w odniesieniu do wprowadzania, przemieszczania, wykorzystywania, przetwarzania, pakowania, składowania, dystrybucji i przeznaczenia roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz obchodzenia się z nimi.

- c) Nadzór, ocena wizualna, pobieranie próbek i badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pod kątem występowania agrofagów kwarantannowych, w tym poprzez poddanie procedurom kwarantanny i kontrolom przedeksportowym w państwach trzecich.
- d) Zabiegi fizyczne, chemiczne i biologiczne oraz, w stosownych przypadkach, zniszczenie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów porażonych lub potencjalnie porażonych agrofagami kwarantannowymi.
- e) Obowiązki w zakresie informowania, rejestrowania danych, komunikacji i sprawozdawczości.
- f) Rejestracja odnośnych podmiotów profesjonalnych.

Do celów lit. a)–d) środki te mogą obejmować wymogi w odniesieniu do:

- (i) wydania świadectwa fitosanitarnego, paszportu roślin, etykiety lub innego poświadczenia urzędowego, w tym umieszczenia oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1, w celu poświadczenia zgodności z lit. a)–d);
 - (ii) rejestracji podmiotów profesjonalnych stosujących zabieg, o którym mowa w lit. d), udzielania im upoważnień i nadzoru urzędowego nad nimi.
- 3) Środki ukierunkowane na drogi przenoszenia agrofagów kwarantannowych, inne niż przesyłki roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów
- a) Ograniczenia w odniesieniu do wprowadzania i przemieszczania agrofagów kwarantannowych jako towaru.
 - b) Nadzór, ocena wizualna, pobieranie próbek i badania laboratoryjne towarów będących agrofagami kwarantannowymi oraz w stosownych przypadkach ich zniszczenie.
 - c) Ograniczenia w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przewożonych przez podróżnych.
 - d) Nadzór, ocena wizualna, pobieranie próbek i badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przewożonych przez podróżnych oraz w stosownych przypadkach poddanie ich zabiegom lub zniszczenie.
 - e) Ograniczenia w odniesieniu do pojazdów, opakowań i innych przedmiotów wykorzystywanych w transporcie towarów.
 - f) Nadzór, ocena wizualna, pobieranie próbek i badania laboratoryjne pojazdów, opakowań i innych przedmiotów wykorzystywanych w transporcie towarów oraz w stosownych przypadkach poddanie ich zabiegom lub zniszczenie.
 - g) Obowiązki w zakresie informowania, rejestrowania danych, komunikacji i sprawozdawczości.
 - h) Rejestracja odnośnych podmiotów profesjonalnych.

SEKCJA 2

Zasady zarządzania zagrożeniem agrofagami, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 3, art. 21, art. 28 ust. 4 i 6, art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 5 i 7, art. 31 ust. 1, art. 37 ust. 4 i 8, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 46 ust. 3, art. 49 ust. 2 i 4, art. 53 ust. 3, art. 54 ust. 3, art. 72 ust. 3, art. 74 ust. 3, art. 75 ust. 2, art. 79 ust. 3 i art. 80 ust. 3

Zarządzanie zagrożeniem agrofagami kwarantannowymi dla Unii, agrofagami kwarantannowymi dla stref chronionych oraz regulowanymi agrofagami niekwarantannowymi dla Unii musi być zgodne z następującymi zasadami:

1) Konieczność

Środki służące zarządzaniu zagrożeniem agrofagiem są stosowane tylko wówczas, gdy są konieczne, aby zapobiec zawleczeniu, zadomowieniu i rozprzestrzenianiu się tego agrofaga.

2) Proporcjonalność

Środki wprowadzane w celu zarządzania zagrożeniem agrofagiem są proporcjonalne do zagrożenia, jakie stwarza dany agrofag, oraz wymaganego poziomu ochrony.

3) Minimalne skutki

Środki wprowadzane w celu zarządzania zagrożeniem agrofagiem stanowią najmniej restrykcyjne dostępne środki oraz powodują jak najmniejsze utrudnienia w międzynarodowym przepływie osób, towarów i środków transportu.

4) Niedyskryminacja

Środki wprowadzane w celu zarządzania zagrożeniem agrofagiem nie są stosowane w sposób stanowiący rodzaj arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia, zwłaszcza w handlu międzynarodowym. Środki względem państw trzecich nie są bardziej restrykcyjne niż środki dotyczące tego samego agrofaga w przypadku jego występowania na terytorium Unii, jeżeli państwa trzecie mogą wykazać, że posiadają ten sam status fitosanitarny i stosują identyczne lub równoważne środki fitosanitarne.

5) Uzasadnienie techniczne

Środki wprowadzane w celu zarządzania zagrożeniem agrofagiem są uzasadnione technicznie na podstawie wniosków wyciągniętych z zastosowaniem odpowiedniej analizy ryzyka lub, w stosownych przypadkach, innego porównywalnego badania i oceny dostępnych informacji naukowych. Środki te powinny odzwierciedlać nową lub zaktualizowaną analizę ryzyka lub odpowiednie informacje naukowe oraz, w stosownych przypadkach, powinny być zmieniane lub uchylane w celu odzwierciedlenia takiej nowej lub zaktualizowanej analizy lub informacji.

6) Wykonalność

Środki wprowadzane w celu zarządzania zagrożeniem agrofagiem powinny umożliwiać osiągnięcie ich celów.

ZAŁĄCZNIK III

KRYTERIA OCENY ROŚLIN, PRODUKTÓW ROŚLINNYCH LUB INNYCH PRZEDMIOTÓW WYSOKIEGO RYZYKA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 42

Do celów oceny, o której mowa w art. 42, należy uwzględnić następujące kryteria:

- 1) w odniesieniu do roślin przeznaczonych do sadzenia innych niż nasiona:
 - a) wprowadzane są one na terytorium Unii zazwyczaj w postaci krzewu lub drzewa lub występują na terytorium Unii w takiej postaci, lub są taksonomicznie związane z takimi roślinami;
 - b) są pozyskiwane ze stanu naturalnego lub są produkowane z roślin pozyskanych ze stanu naturalnego;
 - c) są uprawiane na wolnym powietrzu lub produkowane z roślin uprawianych na wolnym powietrzu w państwach trzecich pochodzenia, grupie państw trzecich lub na określonych obszarach danych państw trzecich;
 - d) odnotowano, że są częstymi żywicielami agrofagów, o których wiadomo, że wywierają duży wpływ na gatunki roślin mające duże znaczenie gospodarcze, społeczne lub środowiskowe dla terytorium Unii;
 - e) odnotowano, że są częstym siedliskiem agrofagów, bez oznak i objawów tych agrofagów lub z okresem utajenia poprzedzającym wystąpienie tych oznak lub objawów, co powoduje, że obecność agrofagów prawdopodobnie nie zostanie zauważona podczas kontroli przy wprowadzaniu na terytorium Unii;
 - f) są bylinami powszechnie wprowadzanymi do obrotu jako rośliny wiekowe;
 - 2) w odniesieniu do innych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów:
 - a) odnotowano, że są częstymi żywicielami agrofagów i stanowią istotną drogę przenikania dla agrofagów, o których wiadomo, że wywierają duży wpływ na gatunki roślin o istotnym znaczeniu gospodarczym, społecznym lub środowiskowym dla terytorium Unii;
 - b) odnotowano, że są częstym siedliskiem agrofagów i stanowią istotną drogę przenikania dla agrofagów, bez oznak i objawów tych agrofagów lub z okresem utajenia poprzedzającym wystąpienie tych oznak lub objawów, co powoduje, że obecność agrofagów prawdopodobnie nie zostanie zauważona podczas kontroli przy wprowadzaniu na terytorium Unii.
-

ZAŁĄCZNIK IV

ELEMENTY SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI ROŚLIN LUB PRODUKTÓW ROŚLINNYCH, KTÓRE MOGĄ STWORZYĆ ZAGROŻENIE NOWO ROZPOZNANYMI AGROFAGAMI LUB INNE PODEJRZEWANE ZAGROŻENIE FITOSANITARNE DLA TERYTORIUM UNII, O KTÓRYM TO ZAGROŻENIU MOWA W ART. 49

Uznaje się, że rośliny lub produkty roślinne z państw trzecich mogą stwarzać zagrożenie agrofagami dla terytorium Unii, o którym mowa w art. 49 ust. 1, jeżeli te rośliny lub produkty roślinne spełniają co najmniej trzy z poniższych warunków, w tym co najmniej jeden spośród warunków przewidzianych w pkt 1 lit. a), b) i c):

1) Cechy roślin lub produktów roślinnych:

- a) należą do lub są produkowane z rodzaju lub rodziny roślin, o których wiadomo, że są częstymi żywicielami agrofagów regulowanych jako agrofagi kwarantannowe na terytorium Unii lub w państwach trzecich;
- b) należą do lub są produkowane z rodzaju lub rodziny roślin, o których wiadomo, że są częstymi żywicielami agrofagów, w przypadku których odnotowano poważne skutki dla gatunków roślin uprawianych na terytorium Unii, które mają duże znaczenie gospodarcze, społeczne lub środowiskowe dla terytorium Unii;
- c) należą do lub są produkowane z rodzaju lub rodziny roślin, o których wiadomo, że są częstym siedliskiem agrofagów, bez oznak i objawów tych agrofagów lub z okresem utajenia poprzedzającym wystąpienie tych oznak lub objawów wynoszącym co najmniej trzy miesiące, co powoduje, że obecność agrofagów na tych roślinach lub produktach roślinnych prawdopodobnie nie zostanie zauważona podczas kontroli urzędowych przy wprowadzaniu na terytorium Unii, bez celowego pobierania próbek i badań lub poddawania procedurom kwarantanny;
- d) są uprawiane na wolnym powietrzu lub produkowane z roślin uprawianych na wolnym powietrzu w państwach trzecich pochodzenia;
- e) nie są wysyłane w zamkniętych pojemnikach lub opakowaniach lub, jeżeli są wysyłane w taki sposób, ze względu na wielkość przesyłki nie mogą być otwierane w zamkniętych nieruchomościach do celów kontroli urzędowych przy wprowadzaniu na terytorium Unii.

2) Pochodzenie roślin lub produktów roślinnych:

- a) pochodzą lub są przemieszczane z państwa trzeciego, które jest źródłem powtarzających się powiadomień o przechwyceniu agrofagów kwarantannowych niewłączonych do wykazu na podstawie art. 5 ust. 2;
 - b) pochodzą lub są przemieszczane z państwa trzeciego, które nie jest umawiającą się stroną IPPC.
-

ZAŁĄCZNIK V

TREŚĆ ŚWIADECTW FITOSANITARNYCH SŁUŻĄCYCH WPROWADZANIU NA TERYTORIUM UNII

CZĘŚĆ A

Fitosanitarnie świadectwa eksportowe, o których mowa w art. 76 ust. 1

Wzór świadectwa fitosanitarnego

Nr _____

Organizacja ochrony roślin _____

DO: Organizacja (Organizacje) ochrony roślin _____

I. Opis przesyłki

Nazwa/imię i nazwisko oraz adres eksportera: _____

Deklarowana nazwa/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy: _____

Liczba i opis opakowań: _____

Cechy towaru: _____

Miejsce pochodzenia: _____

Deklarowany środek transportu: _____

Deklarowane miejsce wwozu: _____

Nazwa produktu i deklarowana ilość: _____

Botaniczna nazwa roślin: _____

Zaświadcza się, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały poddane kontroli i/lub badaniom laboratoryjnym zgodnie z odpowiednimi procedurami urzędowymi i zostały uznane za wolne od agrofagów kwarantannowych określonych przez importującą umawiającą się stronę oraz spełniające obowiązujące wymogi fitosanitarne importującej umawiającej się strony, włącznie z wymogami dotyczącymi regulowanych agrofagów niekwarantannowych.

Zostały one uznane za praktycznie wolne od innych agrofagów (*).

II. Deklaracja dodatkowa

[Wpisać tekst]

III. Zabieg oczyszczania lub odkażania

Data _____ Zabieg _____ Substancja chemiczna (składnik aktywny) _____

Czas trwania i temperatura _____

Dawka _____

Informacje dodatkowe _____

Miejsce wystawienia _____

(Pieczęć organizacji) _____ Imię i nazwisko upoważnionego pracownika _____

Data _____

(Podpis)

_____ (nazwa organizacji ochrony roślin) ani żaden z jego/jej pracowników lub przedstawicieli nie ponosi jakiegokolwiek odpowiedzialności finansowej w związku z niniejszym świadectwem (*).

(*) Klauzula nieobowiązkowa

CZĘŚĆ B

Fitosanitarne świadectwa reeksportowe, o których mowa w art. 76 ust. 1**Wzór fitosanitarnego świadectwa reeksportowego**

Nr _____

Organizacja ochrony roślin _____ (reeksportująca umawiająca się strona)

DO: Organizacja ochrony roślin _____ (importująca umawiająca się strona lub strony)

I. Opis przesyłki

Nazwa/imię i nazwisko oraz adres eksportera: _____

Deklarowana nazwa/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy: _____

Liczba i opis opakowań: _____

Cechy towaru: _____

Miejsce pochodzenia: _____

Deklarowany środek transportu: _____

Deklarowane miejsce wwozu: _____

Nazwa produktu i deklarowana ilość: _____

Botaniczna nazwa roślin: _____

Zaświadcza się, że wyżej opisane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty _____ zostały importowane do _____ (reeksportująca umawiająca się strona) z _____ (umawiająca się strona pochodzenia) i są objęte świadectwem fitosanitarnym nr _____, którego

(*) oryginał (*) uwierzytelniony odpis

dołączony jest do niniejszego świadectwa; zostały

(*) zapakowane (*) przepakowane

do

(*) oryginalnych (*) nowych

opakowań, na podstawie

(*) oryginalnego świadectwa fitosanitarnego

i

(*) dodatkowej kontroli

zostały uznane za zgodne z obowiązującymi wymogami fitosanitarnymi importującej umawiającej się strony oraz podczas magazynowania w _____ (reeksportująca umawiająca się strona) przesyłka nie była narażona na ryzyko porażenia lub infekcji.

II. Deklaracja dodatkowa

[Wpisać tekst]

III. Zabieg oczyszczania lub odkażania

Data _____ Zabieg _____ Substancja chemiczna (składnik aktywny) _____

Czas trwania i temperatura _____

Dawka _____

Informacje dodatkowe _____

Miejsce wystawienia _____

(Pieczęć organizacji) _____ Imię i nazwisko upoważnionego pracownika _____

Data _____

(Podpis)

_____ (nazwa organizacji ochrony roślin) ani żaden z jego/jej pracowników lub przedstawicieli nie ponosi jakiegokolwiek odpowiedzialności finansowej w związku z niniejszym świadectwem (**).

_____ pola
 (*) Zaznaczyć właściwe
 (**) Klauzula nieobowiązkowa

ZAŁĄCZNIK VI

KRYTERIA IDENTYFIKOWANIA ROŚLIN, O KTÓRYCH MOWA W ART. 73, KTÓRE NIE WYMAGAJĄ ŚWIADECTWA FITOSANITARNEGO

Ocena, o której mowa w art. 73, uwzględnia następujące kryteria:

- 1) rośliny nie są żywicielami agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 lub często występujących na nich agrofagów, które mogą mieć wpływ na gatunki roślin uprawianych w Unii;
 - 2) rośliny od dawna spełniają wymogi wprowadzenia na terytorium Unii stosowne wobec państwa trzeciego lub państw trzecich pochodzenia;
 - 3) z wprowadzeniem danych roślin z jednego lub większej liczby państw trzecich nie łączy się pojawienie się agrofagów, a w odniesieniu do tych roślin nie występowało powtarzające się przechwycenie agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 podczas wprowadzania na terytorium Unii.
-

ZAŁĄCZNIK VII

PASZPORTY ROŚLIN

CZĘŚĆ A

Paszporty roślin do celów przemieszczania na terytorium Unii, o których mowa w art. 83 ust. 2 akapit pierwszy

- 1) Paszport roślin do celów przemieszczania na terytorium Unii zawiera następujące elementy:
 - a) wyrazy „Paszport roślin” w prawym górnym rogu w jednym z urzędowych języków Unii i w języku angielskim, jeśli nie jest językiem urzędowym, oddzielone ukośnikiem;
 - b) flagę Unii w lewym górnym rogu, kolorową lub czarno-białą;
 - c) literę „A.”, po której w przypadku roślin i produktów roślinnych podaje się nazwę botaniczną danego gatunku lub taksonu roślin, lub, w stosownych przypadkach, nazwę danego przedmiotu oraz, opcjonalnie, nazwę odmiany;
 - d) literę „B.”, po której podaje się dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 67 lit. a), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot profesjonalny wydający paszport roślin, łącznik i numer rejestracyjny danego podmiotu profesjonalnego, który wydaje paszport roślin lub dla którego paszport roślin jest wydawany przez właściwy organ;
 - e) literę „C.”, po której podaje się kod identyfikacyjny danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu;
 - f) literę „D.”, po której w stosownych przypadkach następuje:
 - (i) nazwa państwa trzeciego pochodzenia; lub
 - (ii) dwuliterowy kod państwa członkowskiego pochodzenia, o którym mowa w art. 67 lit. a).
- 2) Kod identyfikacyjny, o którym mowa w pkt 1 lit. e), może być również uzupełniony odniesieniem do niepowtarzalnego kodu kreskowego, hologramu, mikroprocesora lub innego nośnika danych, znajdującego się na jednostce handlowej.

CZĘŚĆ B

Paszporty roślin do celów wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich, o których mowa w art. 83 ust. 2 akapit drugi

- 1) Paszport roślin do celów wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich zawiera następujące elementy:
 - a) wyrazy „Paszport roślin – strefa chroniona” w prawym górnym rogu w jednym z urzędowych języków Unii i w języku angielskim, jeżeli nie jest językiem urzędowym, oddzielone ukośnikiem;
 - b) bezpośrednio pod tymi słowami nazwę naukową/nazwy naukowe lub kod/kody odpowiedniego agrofaga lub agrofagów kwarantannowych dla strefy lub stref chronionych, o których mowa w art. 32 ust. 3;
 - c) flagę Unii w lewym górnym rogu, kolorową lub czarno-białą;
 - d) literę „A.”, po której w przypadku roślin i produktów roślinnych podaje się nazwę botaniczną danego gatunku lub taksonu roślin, lub, w stosownych przypadkach, nazwę danego przedmiotu oraz, opcjonalnie, nazwę odmiany;
 - e) literę „B.”, po której podaje się dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 67 lit. a), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot profesjonalny wydający paszport roślin, łącznik i numer rejestracyjny danego podmiotu profesjonalnego, który wydaje paszport roślin lub dla którego paszport roślin jest wydawany przez właściwy organ;

- f) literę „C.”, po której podaje się kod identyfikacyjny danej rośliny, produktu roślinnego lub innego przedmiotu;
 - g) literę „D.”, po której w stosownych przypadkach następuje:
 - (i) nazwa państwa trzeciego pochodzenia; lub
 - (ii) dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 67 lit. a) państwa członkowskiego pochodzenia oraz, w przypadku wymiany paszportu roślin, numer rejestracyjny danego podmiotu profesjonalnego, który wydał oryginalny paszport roślin lub dla którego oryginalny paszport roślin był wydany przez właściwy organ, o którym mowa w art. 93 ust. 1 i 2.
- 2) Kod identyfikacyjny, o którym mowa w pkt 1 lit. f), może być również uzupełniony odniesieniem do niepowtarzalnego kodu kreskowego, hologramu, mikroprocesora lub innego nośnika danych, znajdującego się na jednostce handlowej.

CZĘŚĆ C

Paszporty roślin służące przemieszczaniu na terytorium Unii, połączone z etykietą kwalifikacji, o których mowa w art. 83 ust. 5 akapit drugi

- 1) Paszport roślin służący przemieszczaniu na terytorium Unii, połączony we wspólną etykietę z etykietą urzędową dla nasion i innego materiału rozmnożeniowego, o którym mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 dyrektywy 66/401/EWG, art. 10 ust. 1 dyrektywy 66/402/EWG, art. 10 ust. 1 dyrektywy 68/193/EWG, art. 12 dyrektywy 2002/54/WE, art. 28 ust. 1 dyrektywy 2002/55/WE, art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/56/WE i art. 12 ust. 1 dyrektywy 2002/57/WE oraz z etykietą dla materiału kategorii przedbazowy, materiału kategorii bazowy lub materiału kategorii kwalifikowany, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/90/WE, zawiera następujące elementy:
- a) wyrazy „Paszport roślin” w prawym górnym rogu wspólnej etykiety w jednym z urzędowych języków Unii i w języku angielskim, jeżeli nie jest językiem urzędowym, oddzielone ukośnikami;
 - b) flagę Unii w lewym górnym rogu wspólnej etykiety, kolorową lub czarno-białą.

W ramach wspólnej etykiety paszport roślin jest umieszczony bezpośrednio nad etykietą urzędową i ma taką samą szerokość.

- 2) Część A pkt 2 stosuje się odpowiednio.

CZĘŚĆ D

Paszporty roślin służące wprowadzaniu do stref chronionych i przemieszczaniu w nich, połączone z etykietą kwalifikacji, o których mowa w art. 83 ust. 5 akapit trzeci

- 1) Paszport roślin służący przemieszczaniu w strefach chronionych, połączony we wspólną etykietę z etykietą urzędową dla nasion i innego materiału rozmnożeniowego, o którym mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 dyrektywy 66/401/EWG, art. 10 ust. 1 dyrektywy 66/402/EWG, art. 10 ust. 1 dyrektywy 68/193/EWG, art. 12 dyrektywy 2002/54/WE, art. 28 ust. 1 dyrektywy 2002/55/WE, art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/56/WE i art. 12 ust. 1 dyrektywy 2002/57/WE oraz z etykietą dla materiału kategorii przedbazowy, materiału kategorii bazowy lub materiału kategorii kwalifikowany, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/90/WE, zawiera następujące elementy:
- a) wyrazy „Paszport roślin – strefa chroniona” w prawym górnym rogu wspólnej etykiety w jednym z urzędowych języków Unii i w języku angielskim, jeżeli nie jest językiem urzędowym, oddzielone ukośnikami;
 - b) bezpośrednio pod tymi słowami nazwę naukową/nazwy naukowe lub kod/kody danego agrofaga lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej;
 - c) flagę Unii w lewym górnym rogu wspólnej etykiety, kolorową lub czarno-białą.

W ramach wspólnej etykiety paszport roślin jest umieszczony bezpośrednio nad etykietą urzędową lub, w stosownych przypadkach, certyfikatem, i ma taką samą szerokość.

- 2) Część B pkt 2 stosuje się odpowiednio.

ZAŁĄCZNIK VIII

TREŚĆ FITOSANITARNYCH ŚWIADECTW EKSPORTOWYCH, REEKSPORTOWYCH I PRZEDEKSPORTOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 100 UST. 3, ART. 101 UST. 4 I ART. 102 UST. 6


CZĘŚĆ A

Fitosanitarnie świadectwa eksportowe, o których mowa w art. 100 ust. 3

1. Świadectwo fitosanitarne służące wyprowadzeniu poza terytorium Unii, do celów eksportu do państwa trzeciego, zawiera następujące elementy:
 - a) wyrazy „Świadectwo fitosanitarne”, po którym umieszczone są kolejno:
 - (i) litery „UE”;
 - (ii) dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 67 lit. a), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot profesjonalny występujący o wystawienie fitosanitarnego świadectwa eksportowego;
 - (iii) ukośnik;
 - (iv) niepowtarzalny kod identyfikacyjny świadectwa, składający się z cyfr lub kombinacji liter i cyfr, przy czym litery określają, w stosownych przypadkach, prowincję i okręg państwa członkowskiego, w którym zostało wystawione świadectwo;
 - b) wyrazy „Nazwa/imię i nazwisko oraz adres eksportera”, po których podaje się nazwę/imię i nazwisko oraz adres zarejestrowanego podmiotu lub osoby fizycznej występującej o wystawienie fitosanitarnego świadectwa eksportowego;
 - c) wyrazy „Deklarowana nazwa/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy”, po których podaje się deklarowaną nazwę/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy;
 - d) wyrazy „Organizacja ochrony roślin”, po których podaje się nazwę państwa członkowskiego, którego organizacja ochrony roślin wystawia świadectwo, a następnie wyrazy „do Organizacji ochrony roślin”, po których podaje się nazwę lub, w stosownych przypadkach, nazwy, państwa lub państw przeznaczenia;
 - e) wyrazy „Miejsce pochodzenia”, po których podaje się miejsce lub miejsca pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wchodzących w skład przesyłki, dla której wystawiane jest świadectwo. We wszystkich przypadkach należy podać nazwę państwa lub państw pochodzenia;
 - f) nienumerowane okienko przeznaczone na logo UE. Opcjonalnie można umieścić inne oficjalne logo;
 - g) wyrazy „Deklarowany środek transportu”, po których podaje się deklarowany środek transportu tej przesyłki;
 - h) wyrazy „Deklarowane miejsce wwozu”, po których podaje się deklarowane miejsce wprowadzenia tej przesyłki do państwa przeznaczenia;
 - i) wyrazy „Cechy towaru: liczba i opis opakowań; nazwa produktu; botaniczna nazwa roślin”, po których następuje opis przesyłki obejmujący botaniczną nazwę roślin lub nazwę produktu, cechy, liczbę i rodzaj opakowań zawartych w przesyłce;
 - j) wyrazy „Deklarowana ilość”, po których podaje się ilość roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wchodzących w skład tej przesyłki, wyrażoną liczbowo lub jako masa;
 - k) wyrazy „Zaświadcza się, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały poddane kontroli i/lub badaniom laboratoryjnym zgodnie z odpowiednimi procedurami urzędowymi, i zostały uznane za wolne od agrofagów kwarantannowych określonych przez importującą umawiającą się stronę oraz spełniające obowiązujące wymogi fitosanitarne importującej umawiającej się strony, włącznie z wymogami dotyczącymi regulowanych agrofagów niekwarantannowych.” Opcjonalnie można umieścić następujące zdanie: „Zostały one uznane za praktycznie wolne od innych agrofagów.”;

- l) wyrazy „Deklaracja dodatkowa”, po których umieszczana jest deklaracja dodatkowa, o której mowa w art. 71 ust. 2, i oświadczenie, o którym mowa w art. 71 ust. 3, oraz, nieobowiązkowo, dodatkowe informacje fitosanitarne dotyczące przesyłki. Jeśli nie ma wystarczająco dużo miejsca na całą dodatkową deklarację można dodać załącznik. Informacje w załączniku powinny zawierać wyłącznie dane wymagane w świadectwie fitosanitarnym. Na wszystkich stronach załącznika powinien być umieszczony numer świadectwa fitosanitarnego i powinny one być datowane, podpisane i opatrzone pieczęcią w taki sam sposób jak to świadectwo. Świadectwo fitosanitarne powinno odnosić się do wszystkich załączników w odpowiedniej sekcji;
 - m) wyrazy „Zabieg oczyszczania lub odkażania”;
 - n) wyraz „Zabieg”, po którym podaje się nazwę zabiegu, któremu została poddana ta przesyłka;
 - o) wyrazy „Środek chemiczny (substancja czynna)”, po których podaje się nazwę substancji czynnej środka chemicznego wykorzystywanego do zabiegu, o którym mowa w lit. n);
 - p) wyrazy „Czas trwania i temperatura”, po których podaje się czas trwania i, w stosownych przypadkach, temperaturę tego zabiegu;
 - q) wyraz „Dawka”, po którym podaje się stężenie tego środka chemicznego osiągnięte podczas tego zabiegu;
 - r) wyraz „Data”, po którym podaje się datę zastosowania zabiegu;
 - s) wyrazy „Informacje dodatkowe”, po których podaje się wszelkie informacje dodatkowe, które właściwy organ chce umieścić na świadectwie;
 - t) wyrazy „Miejsce wystawienia”, po których podaje się miejsca wystawienia świadectwa fitosanitarnego;
 - u) wyraz „Data”, po którym podaje się datę wystawienia świadectwa fitosanitarnego;
 - v) wyrazy „Imię i nazwisko oraz podpis upoważnionego urzędnika”, po których umieszczane jest imię i nazwisko oraz podpis osoby wystawiającej i podpisującej świadectwo fitosanitarne;
 - w) wyrazy „Pieczęć urzędu”, po których umieszczana jest urzędowa pieczęć właściwego organu wystawiającego świadectwo fitosanitarne; oraz
 - x) opcjonalnie na świadectwie pod obramowaniem dodać można zdanie „(nazwa organizacji ochrony roślin) ani żaden z jego/jej pracowników lub przedstawicieli nie ponosi jakiegokolwiek odpowiedzialności finansowej w związku z niniejszym świadectwem”.
2. W przypadku gdy świadectwo fitosanitarne nie jest wystawiane w formie elektronicznej, zastosowany papier musi posiadać znak wodny, tłoczoną pieczęć lub tłoczone logo określone przez właściwy organ, który podpisuje świadectwo. Tekst gotowy musi mieć barwę zieloną, poza numerem oryginalnego świadectwa, o którym mowa w pkt 1 lit. a) ppkt (iv), który może być innej barwy.

Wzór fitosanitarnego świadectwa eksportowego

1. Nazwa/imię i nazwisko oraz adres eksportera	2. ŚWIADECTWO FITOSANITARNE Nr EU XX /00000000
3. Deklarowana nazwa/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy	4. Organizacja ochrony roślin do Organizacji ochrony roślin
	5. Miejsce pochodzenia
6. Deklarowany środek transportu	
7. Deklarowane miejsce wwozu	
8. Cechy towaru: liczba i opis opakowań; nazwa produktu; botaniczna nazwa roślin	9. Deklarowana ilość

<p>10. Zaświadcza się, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty opisane w niniejszym świadectwie zostały poddane kontroli i/lub badaniom laboratoryjnym zgodnie z odpowiednimi procedurami urzędowymi oraz zostały uznane za wolne od agrofagów kwarantannowych określonych przez importującą umawiającą się stronę oraz za spełniające obowiązujące wymagania fitosanitarne importującej umawiającej się strony, włącznie z wymogami dotyczącymi regulowanych agrofagów niekwarantannowych.</p> <p>Zostały one uznane za praktycznie wolne od innych agrofagów (*).</p>	
11. Deklaracja dodatkowa	
ZABIEG OCZYSZCZANIA LUB ODKAŻANIA	
12. Zabieg	
13. Środek chemiczny (substancja czynna)	14. Czas trwania i temperatura
15. Dawka	16. Data
17. Informacje dodatkowe	
18. Miejsce wystawienia	
Data	
Nazwisko i podpis upoważnionego urzędnika	
Pieczęć organizacji	

(*) Klauzula nieobowiązkowa

CZĘŚĆ B

Fitosanitarne świadectwa reeksportowe, o których mowa w art. 101 ust. 4

1. Świadectwo fitosanitarne dla wyprowadzenia poza terytorium Unii, do celów reeksportu do państwa trzeciego, zawiera następujące elementy:
- a) wyrazy „Fitosanitarne świadectwo reeksportowe”, po którym umieszczone są kolejno:
 - (i) litery „UE”;
 - (ii) dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 67 lit. a), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot profesjonalny występujący o wystawienie fitosanitarnego świadectwa reeksportowego;
 - (iii) ukośnik; oraz
 - (iv) niepowtarzalny kod identyfikacyjny świadectwa, składający się z cyfr lub kombinacji liter i cyfr, przy czym litery określają, w stosownych przypadkach, prowincję i okręg państwa członkowskiego, w którym zostało wystawione świadectwo;
 - b) wyrazy „Nazwa/imię i nazwisko oraz adres eksportera”, po których podaje się nazwę/imię i nazwisko oraz adres zarejestrowanego podmiotu występującego o wystawienie fitosanitarnego świadectwa reeksportowego;
 - c) wyrazy „Deklarowana nazwa/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy”, po których podaje się deklarowaną nazwę/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy;
 - d) wyrazy „Organizacja ochrony roślin”, po których podaje się nazwę państwa członkowskiego, którego organizacja ochrony roślin wystawia świadectwo, a następnie wyrazy „do Organizacji ochrony roślin”, po których podaje się nazwę lub, w stosownych przypadkach, nazwy, państwa lub państw przeznaczenia;
 - e) wyrazy „Miejsce pochodzenia”, po których podaje się miejsce lub miejsca pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wchodzących w skład przesyłki, dla której wystawiane jest świadectwo. We wszystkich przypadkach podać należy nazwę państwa lub państw pochodzenia;
 - f) nienumerowane okienko przeznaczone na logo UE. Opcjonalnie można umieścić inne oficjalne logo;
 - g) wyrazy „Deklarowany środek transportu”, po których podaje się deklarowany środek transportu tej przesyłki;
 - h) wyrazy „Deklarowane miejsce wwozu”, po których podaje się deklarowane miejsce wprowadzenia tej przesyłki do państwa przeznaczenia;
 - i) wyrazy „Cechy towaru: liczba i opis opakowań; nazwa produktu; botaniczna nazwa roślin”, po których następuje opis przesyłki obejmujący botaniczną nazwę roślin lub nazwę produktu, cechy, liczbę i rodzaj opakowań zawartych w przesyłce;
 - j) wyrazy „Deklarowana ilość”, po których podaje się ilość roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wchodzących w skład tej przesyłki, wyrażoną liczbowo lub jako masa;
 - k) następujący tekst:

„Zaświadcza się,

— że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty opisane powyżej zostały przywiezione do
(państwo/umawiająca się strona reeksportu) z (państwo/umawiająca się strona pochodzenia) objęte
świadectwem fitosanitarnym nr, którego

oryginał uwierzytelniony odpis jest dołączony do niniejszego świadectwa,

— zostały

zapakowane przepakowane do

oryginalnych nowych opakowań,

— że na podstawie

oryginalnego świadectwa fitosanitarnego

i dodatkowej kontroli


zostały uznane za zgodne z obowiązującymi wymogami fitosanitarnymi importującego państwa/umawiającej się strony oraz

— że podczas magazynowania na terytorium (umawiająca się strona reeksportu) przesyłka nie była narażona na ryzyko porażenia lub infekcji.”

w którym wpisywane są wymagane informacje i zaznaczane właściwe pola;

- l) wyrazy „Deklaracja dodatkowa”, po których umieszczana jest deklaracja dodatkowa, o której mowa w art. 71 ust. 2, i oświadczenie, o którym mowa w art. 71 ust. 3, oraz, nieobowiązkowo, wszelkie dalsze informacje fitosanitarne dotyczące przesyłki. Jeśli nie ma wystarczająco dużo miejsca na całą dodatkową deklarację można dodać załącznik. Informacje w załączniku powinny zawierać wyłącznie dane wymagane w świadectwie fitosanitarnym. Na wszystkich stronach załącznika powinien być umieszczony numer świadectwa fitosanitarnego i powinny one być datowane, podpisane i opatrzone pieczęcią w taki sam sposób jak to świadectwo. Świadectwo fitosanitarne powinno odnosić się do wszystkich załączników w odpowiedniej sekcji;
- m) wyrazy „Zabieg oczyszczania lub odkażania”;
- n) wyraz „Zabieg”, po którym podaje się nazwę zabiegu, któremu została poddana ta przesyłka;
- o) wyrazy „Środek chemiczny (substancja czynna)”, po których podaje się nazwę substancji czynnej środka chemicznego wykorzystywanego do zabiegu, o którym mowa w lit. m);
- p) wyrazy „Czas trwania i temperatura”, po których podaje się czas trwania i, w stosownych przypadkach, temperaturę tego zabiegu;
- q) wyraz „Dawka”, po którym podaje się stężenie tego środka chemicznego osiągnięte podczas tego zabiegu;
- r) wyraz „Data”, po którym podaje się datę zastosowania zabiegu;
- s) wyrazy „Informacje dodatkowe”, po których podaje się wszelkie informacje dodatkowe, które właściwy organ chce umieścić na świadectwie;
- t) wyrazy „Miejsce wystawienia”, po których podaje się miejsca wystawienia świadectwa fitosanitarnego;
- u) wyraz „Data”, po którym podaje się datę wystawienia świadectwa fitosanitarnego;
- v) wyrazy „Imię i nazwisko oraz podpis upoważnionego pracownika”, po których umieszczane jest imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej wystawiającej i podpisującej świadectwo fitosanitarne;
- w) wyrazy „Pieczęć organizacji”, po których umieszczana jest urzędowa pieczęć właściwego organu wystawiającego świadectwo fitosanitarne; oraz
- x) opcjonalnie na świadectwie pod obramowaniem dodać można zdanie „(nazwa organizacji ochrony roślin) ani żaden z jego/jej pracowników lub przedstawicieli nie ponosi jakiegokolwiek odpowiedzialności finansowej w związku z niniejszym świadectwem”.
2. W przypadku gdy świadectwo fitosanitarne nie jest wystawiane w formie elektronicznej, zastosowany papier musi posiadać znak wodny, tłoczoną pieczęć lub tłoczone logo określone przez właściwy organ, który podpisuje świadectwo. Tekst gotowy musi mieć barwę brązową, poza numerem oryginalnego świadectwa, o którym mowa w pkt 1 lit. a) ppkt (iv), który może być innej barwy.

Wzór fitosanitarnego świadectwa reeksportowego

1. Nazwa/imię i nazwisko oraz adres eksportera	2. FITOSANITARNE ŚWIADECTWO REEKSPORTOWE Nr EU XX /00000000
3. Deklarowana nazwa/imię i nazwisko oraz adres odbiorcy	4. Organizacja ochrony roślin do Organizacji ochrony roślin
	5. Miejsce pochodzenia
6. Deklarowany środek transportu	
7. Deklarowane miejsce wwozu	
8. Cechy towaru: liczba i opis opakowań; nazwa produktu; botaniczna nazwa roślin	9. Deklarowana ilość

10. Zaświadcza się, że:

- rośliny, produkty roślinne lub przedmioty opisane powyżej zostały przywiezione do (państwo / umawiająca się strona reeksportu)
z (państwo/umawiająca się strona pochodzenia) ze świadectwem fitosanitarnym nr, którego

(*) oryginał uwierzytelniony odpis jest dołączony do niniejszego świadectwa;

— zostały

(*) zapakowane przepakowane do oryginalnych nowych opakowań

— na podstawie

(*) oryginalnego świadectwa fitosanitarnego i dodatkowej kontroli

i zostały uznane za zgodne z obowiązującymi przepisami fitosanitarnymi importującego państwa /umawiającej się strony, oraz

- że podczas magazynowania na (państwo/umawiająca się strona reeksportu) terytorium przesyłka nie była narażona na ryzyko porażenia lub infekcji.

(*) zaznaczyć właściwe pola

11. Deklaracja dodatkowa

ZABIEG OCZYSZCZANIA LUB ODKAŻANIA

12. Zabieg

13. Środek chemiczny (substancja czynna)

14. Czas trwania i temperatura

15. Dawka

16. Data

17. Informacje dodatkowe

18. Miejsce wystawienia


Data

Nazwisko i podpis upoważnionego pracownika

Pieczęć organizacji

CZĘŚĆ C

Świadectwa przedeksportowe, o których mowa w art. 102 ust. 6**Wzór świadectwa przedeksportowego**

<p>1. ŚWIADECTWO PRZEDEKSPORTOWE</p> <p>[Nr UE/Kod państwa członkowskiego/Wewnętrzny indywidualny numer referencyjny]</p> <p>Niniejszy dokument jest wystawiany przez właściwy organ państwa członkowskiego UE zgodnie z [Rozporządzeniem w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom] na wniosek podmiotu profesjonalnego w celu poinformowania właściwych organów państw członkowskich UE, że zastosowano określone procedury fitosanitarne</p>		
<p>2. Nazwa państwa członkowskiego pochodzenia oraz nazwa właściwego organu składającego oświadczenie [i, opcjonalnie, logo właściwego organu państwa pochodzenia]</p>		
<p>3. Podmiot profesjonalny</p>		
<p>4. Opis przesyłki</p>	<p>5. Deklarowana ilość</p>	
<p>6. Przesyłka jak opisano powyżej:</p> <p>[Należy zaznaczyć odpowiednią opcję poprzez zaznaczenie okienka (A–G) wraz z informacjami zawartymi w części „Specyfikacja agrofagów”]</p> <p><input type="checkbox"/> spełnia właściwe wymogi rozporządzenia UE w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom: [Podać numer publikacji odpowiedniego aktu wykonawczego (dla danej przesyłki) przyjętego na podstawie art. 41 oraz mającej zastosowanie alternatywy spośród szczególnych wymogów, jeśli potwierdza się spełnienie wymogów.]</p> <p><input type="checkbox"/> została poddana kontroli zgodnie z odpowiednią procedurą urzędową: [w razie konieczności podać procedurę] i stwierdzono, że jest wolna od (A)</p> <p><input type="checkbox"/> została poddana badaniom zgodnie z odpowiednią procedurą urzędową: [w razie konieczności podać procedurę] i stwierdzono, że jest wolna od (B)</p> <p><input type="checkbox"/> pochodzi z pola urzędowo uznanego za wolne od (C)</p> <p><input type="checkbox"/> pochodzi z zakładu produkcyjnego urzędowo uznanego za wolny od (D)</p> <p><input type="checkbox"/> pochodzi z miejsca produkcji urzędowo uznanego za wolne od (E)</p> <p><input type="checkbox"/> pochodzi z obszaru urzędowo uznanego za wolny od (F)</p> <p><input type="checkbox"/> pochodzi z państwa urzędowo uznanego za wolne od (G)</p> <p>Specyfikacja agrofagów i określenie pola/zakładu produkcyjnego/obszaru (odpowiednio w odniesieniu do (A)–(G) powyżej):</p>		

7. Inne informacje urzędowe

[np. dotyczące importowych wymogów fitosanitarnych, poddawania przesyłki zabiegom itp.]

8. Miejsce wystawienia:

Dane kontaktowe (telefon/e-mail/faks):

Data:

9. Imię i nazwisko oraz podpis upoważnionego pracownika

(Pieczęć właściwego organu)

ZAŁĄCZNIK IX

TABELA KORELACJI

Dyrektywa Rady 69/464/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 28 ust. 1
art. 2	art. 28 ust. 1 lit. e)
art. 3, 4 i 5	art. 28 ust. 1 lit. d)
art. 6	art. 28 ust. 1 lit. f)
art. 7	—
art. 8	art. 8
art. 9	art. 31 ust. 1
art. 10 i 11	art. 28 ust. 1 lit. d)
art. 12 i 13	—

Dyrektywa Rady 93/85/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 28 ust. 1
art. 2	art. 28 ust. 1 lit. g)
art. 3	art. 14 ust. 1 oraz art. 15 ust. 1
art. 4–8	art. 28 ust. 1 lit. a)–d)
art. 9	—
art. 10	art. 8
art. 11	art. 31
art. 12	art. 28 ust. 1
art. 13–15	—
załączniki I–V	art. 28 ust. 1

Dyrektywa Rady 98/57/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 28 ust. 1
art. 2	art. 28 ust. 1 lit. g)
art. 3	art. 14 ust. 1 oraz art. 15 ust. 1
art. 4–7	art. 28 ust. 1 lit. a)–c)
art. 8	—
art. 9	art. 8
art. 10	art. 31
art. 11	art. 28 ust. 1

Dyrektywa Rady 98/57/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 12–14	—
załączniki I–VII	art. 28 ust. 1

Dyrektywa Rady 2007/33/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 28 ust. 1
art. 2 i 3	art. 28 ust. 1 i 2
art. 4–8	art. 28 ust. 1 lit. g)
art. 9–13	art. 28 ust. 1 i 2
art. 14	art. 8
art. 15	art. 31
art. 16	art. 28 ust. 1
art. 17	art. 107
art. 18–20	—
załączniki I–IV	art. 28 ust. 1

Dyrektywa Rady 2000/29/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1 i 2
art. 1 ust. 2	—
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 3
art. 1 ust. 4	— (*)
art. 1 ust. 5 i 6	—
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 2 pkt 1
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 2 pkt 2 akapit pierwszy
art. 2 ust. 1 lit. c)	art. 2 pkt 3
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 2 pkt 4
art. 2 ust. 1 lit. e)	art. 1 ust. 1 i 2
art. 2 ust. 1 lit. f)	art. 78
art. 2 ust. 1 lit. g)	— (*)
art. 2 ust. 1 lit. h)	art. 32–35
art. 2 ust. 1 lit. i) akapit pierwszy	art. 76 (*)
art. 2 ust. 1 lit. i) akapit drugi i trzeci	— (*)
art. 2 ust. 1 lit. j)–n)	— (*)
art. 2 ust. 1 lit. o)	art. 2 pkt 7
art. 2 ust. 1 lit. p), q) i r)	— (*)

Dyrektywa Rady 2000/29/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 2 ust. 2	art. 2 pkt 2 akapit drugi
art. 3 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 3 ust. 2 i 3	art. 5 ust. 1, art. 37 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1
art. 3 ust. 4	art. 5 ust. 1 oraz 37 ust. 1
art. 3 ust. 5	art. 32 ust. 2 oraz art. 54 ust. 1
art. 3 ust. 6	art. 5 ust. 2 oraz art. 32 ust. 3
art. 3 ust. 7	art. 5 ust. 2 i 3, art. 28 ust. 1 oraz art. 37 ust. 2
art. 3 ust. 8 i 9	art. 8, 39, 48 i 58
art. 4 ust. 1	art. 40 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 53 ust. 1
art. 4 ust. 3	—
art. 4 ust. 4	—
art. 4 ust. 5	art. 8, 48 i 58
art. 4 ust. 6	art. 46
art. 5 ust. 1	art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 53 ust. 1
art. 5 ust. 3	art. 40 ust. 3 oraz art. 53 ust. 3
art. 5 ust. 4	art. 41 ust. 1 oraz art. 75
art. 5 ust. 5	art. 8, 48 i 58
art. 5 ust. 6	art. 46
art. 6 ust. 1–4	art. 87 ust. 1, 2 i 3
art. 6 ust. 5 akapit pierwszy i drugi	art. 87 ust. 1, 2 i 3
art. 6 ust. 5 akapit trzeci	art. 65 i 68
art. 6 ust. 5 akapit czwarty	art. 9 ust. 3
art. 6 ust. 5 akapit piąty	art. 81
art. 6 ust. 6	art. 65 i 69
art. 6 ust. 7	art. 81
art. 6 ust. 8 tiret pierwsze	—
art. 6 ust. 8 tiret drugie	art. 57
art. 6 ust. 8 tiret trzecie	art. 87 ust. 4
art. 6 ust. 8 tiret czwarte	art. 66, 69 i 90
art. 6 ust. 8 tiret piąte	—
art. 6 ust. 8 tiret szóste	art. 81
art. 6 ust. 9	art. 66

Dyrektywa Rady 2000/29/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 10 ust. 1	art. 78, art. 83 ust. 5, art. 85, 86 i 87
art. 10 ust. 2	art. 79, 80 i 81
art. 10 ust. 3	art. 93
art. 10 ust. 4 tiret pierwsze	art. 83 ust. 7 i 8
art. 10 ust. 4 tiret drugie, trzecie i czwarte	—
art. 11 ust. 1	art. 87 ust. 1
art. 11 ust. 2	—
art. 11 ust. 3	— (*)
art. 11 ust. 4	art. 92 ust. 2 i 3
art. 11 ust. 5	art. 92 ust. 2 i 3
art. 12 ust. 1	— (*)
art. 12 ust. 2	art. 69 ust. 4, art. 93 ust. 5 oraz art. 95 ust. 3 (*)
art. 12 ust. 3	— (*)
art. 12 ust. 4	art. 41 ust. 4 oraz art. 95 ust. 5 (*)
art. 13 ust. 1 i 2	art. 76 ust. 5 (*)
art. 13 ust. 3 i 4	— (*)
art. 13a ust. 1 i 2	— (*)
art. 13a ust. 3	art. 76 (*)
art. 13a ust. 4	art. 76 (*)
art. 13a ust. 5	— (*)
art. 13b	— (*)
art. 13c ust. 1 lit. a)	— (*)
art. 13c ust. 1 lit. b)	art. 65 (*)
art. 13c ust. 1 lit. c)	— (*)
art. 13c ust. 2–4	— (*)
art. 13c ust. 6	art. 94 (*)
art. 13c ust. 7	art. 77 (*)
art. 13c ust. 8	art. 40 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 53 ust. 4, art. 54 ust. 4 oraz art. 103 (*)
art. 13d	— (*)
art. 13e	art. 100 i 101
art. 14	art. 5 ust. 3 i 4, art. 32 ust. 3, art. 37 ust. 2 i 3, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 2, art. 53 ust. 3, art. 54 ust. 3, art. 72 ust. 2 i 3, art. 74 ust. 2 i 3, art. 79 ust. 2 i 3 oraz art. 80 ust. 2 i 3
art. 15 ust. 1	art. 41 ust. 3 akapit pierwszy
art. 15 ust. 2	art. 41 ust. 3 akapit drugi

Dyrektywa Rady 2000/29/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 15 ust. 3	art. 71 ust. 3
art. 15 ust. 4	—
art. 16 ust. 1	art. 9 ust. 1 i 2 oraz art. 17
art. 16 ust. 2 akapit pierwszy	art. 29
art. 16 ust. 2 akapit drugi i trzeci	art. 13
art. 16 ust. 2 akapit czwarty	—
art. 16 ust. 3	art. 30
art. 16 ust. 4	art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1 oraz art. 49 ust. 1
art. 16 ust. 5	art. 28 ust. 6, art. 30 ust. 7 oraz art. 49 ust. 4
art. 18	art. 107
art. 20	—
art. 21 ust. 1–5	— (*)
art. 21 ust. 6	art. 103
art. 21 ust. 7 i 8	—
art. 27	—
art. 27a	— (*)
art. 28 i 29	—
załącznik I część A	art. 5 ust. 2
załącznik I część B	art. 32 ust. 3
załącznik II część A sekcja I	art. 5 ust. 2
załącznik II część A sekcja II	art. 37 ust. 2
załącznik II część B	art. 32 ust. 3
załącznik III część A	art. 40 ust. 2
załącznik III część B	art. 53 ust. 2
załącznik IV część A	art. 41 ust. 2
załącznik IV część B	art. 54 ust. 2
załącznik V część A pkt I	art. 79 ust. 1
załącznik V część A pkt II	art. 80 ust. 1
załącznik V część B pkt I	art. 72
załącznik V część B pkt II	art. 74
załącznik VI	—
załącznik VII	załącznik VIII
załącznik VIII	—
załącznik VIIIa	— (*)
załącznik IX	—

(*) Zob. art. 109 ust. 1.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/2032**z dnia 26 października 2016 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 91/2003 w sprawie statystyki transportu kolejowego w odniesieniu do gromadzenia danych o towarach, pasażerach i wypadkach**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 91/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ustanowiono wspólne ramy tworzenia, przekazywania, oceny i rozpowszechniania porównywalnych statystyk transportu kolejowego w Unii.
- (2) Statystyki dotyczące kolejowego transportu towarów i pasażerów są niezbędne do umożliwienia Komisji monitorowania i kształtowania wspólnej polityki transportowej, a także tych elementów polityki regionalnej i polityki w zakresie sieci transeuropejskich, które dotyczą transportu.
- (3) Statystyki dotyczące bezpieczeństwa kolei są również niezbędne, aby umożliwić Komisji przygotowywanie i monitorowanie działań Unii w dziedzinie bezpieczeństwa transportu. Agencja Kolejowa Unii Europejskiej gromadzi dane dotyczące wypadków na podstawie załącznika I do dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ w odniesieniu do wspólnych wskaźników bezpieczeństwa oraz wspólnych metod obliczania kosztów wypadków.
- (4) Istotne jest, aby uniknąć powielania prac i zoptymalizować wykorzystanie istniejących informacji, które mogą być użyte do celów statystycznych. W tym celu oraz z myślą o zapewnieniu obywatelom Unii i innym zainteresowanym stronom łatwo dostępnych i użytecznych informacji na temat bezpieczeństwa transportu kolejowego oraz interoperacyjności systemu kolejowego, w tym infrastruktury kolejowej, należy między służbami Komisji a odpowiednimi podmiotami, w tym na szczeblu międzynarodowym, ustanowić odpowiednie umowy o współpracy w zakresie działalności statystycznej.
- (5) Większość państw członkowskich przekazujących Komisji (Eurostatowi) dane na temat pasażerów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 91/2003 regularnie dostarcza te same dane zarówno do tymczasowego, jak i ostatecznego zbioru danych.
- (6) Przy tworzeniu europejskiej statystyki należy zachować równowagę pomiędzy potrzebami użytkowników a obciążeniem dla respondentów.
- (7) W ramach swojej grupy roboczej i grupy zadaniowej ds. statystyki transportu kolejowego Eurostat przeprowadził analizę techniczną istniejących danych dotyczących statystyki transportu kolejowego gromadzonych zgodnie z odpowiednimi wiążącymi aktami prawnymi Unii oraz polityką w zakresie rozpowszechniania tych danych, aby uprościć w najszerszym możliwym zakresie różne działania niezbędne do tworzenia statystyki, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby ostateczny produkt pozostawał zgodny z obecnymi i przyszłymi potrzebami użytkowników.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 18 lipca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 91/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie statystyki transportu kolejowego (Dz.U. L 14 z 21.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44).

- (8) W sprawozdaniu dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat swoich doświadczeń wyniesionych ze stosowania rozporządzenia (WE) nr 91/2003 Komisja powołuje się na fakt, że zmiany długoterminowe będą prawdopodobnie oznaczały zniesienie lub uproszczenie obowiązku gromadzenia danych już gromadzonych na podstawie tego rozporządzenia, a celem jest skrócenie okresu przekazywania danych w przypadku rocznych danych dotyczących pasażerów transportu kolejowego. Komisja powinna nadal regularnie składać sprawozdania w sprawie sposobu wykonywania tego rozporządzenia.
- (9) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 91/2003 powierzono Komisji uprawnienia do wykonania niektórych przepisów tego rozporządzenia. W związku z wejściem w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”) uprawnienia powierzone Komisji na mocy tego rozporządzenia należy dostosować do postanowień art. 290 i 291 Traktatu.
- (10) W celu uwzględnienia rozwoju sytuacji w państwach członkowskich, a jednocześnie utrzymania zharmonizowanego gromadzenia danych dotyczących transportu kolejowego w całej Unii, a także zachowania wysokiej jakości danych przekazywanych przez państwa członkowskie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do zmiany rozporządzenia (WE) nr 91/2003 w celu dostosowania definicji technicznych oraz wprowadzania dodatkowych definicji technicznych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (11) Komisja powinna zapewnić, aby te akty delegowane nie nakładały znaczącego dodatkowego obciążenia na państwa członkowskie ani na respondentów.
- (12) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 91/2003 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia informacji, które mają być dostarczane do celów sprawozdań w sprawie jakości i porównywalności wyników, oraz w odniesieniu do ustaleń dotyczących rozpowszechniania wyników przez Komisję (Eurostat). Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (13) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem ds. Europejskiego Systemu Statystycznego.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 91/2003,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 91/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 24–30;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 10, aktów delegowanych dotyczących zmiany niniejszego artykułu w celu dostosowania definicji technicznych zawartych w ust. 1 pkt 8–10 i 21–23, a także wprowadzania dodatkowych definicji technicznych w razie potrzeby uwzględnienia zmian, które wymagają określenia pewnego poziomu technicznej szczegółowości w celu zapewnienia harmonizacji statystyk.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Wykonując te uprawnienia, Komisja zapewnia, aby akty delegowane nie nakładały znaczącego dodatkowego obciążenia na państwa członkowskie ani na respondentów. Ponadto Komisja należyście uzasadnia działania statystyczne przewidziane w tych aktach delegowanych, wykorzystując, w stosownych przypadkach, analizę opłacalności – w tym ocenę obciążenia respondentów i ocenę kosztów związanych z tworzeniem statystyk – o której mowa w art. 14 ust. 3 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 skreśla się lit. b), d) i h);

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie przekazują zgodnie z załącznikami A i C dane dotyczące przedsiębiorstw, w których:

a) łączna wielkość transportu towarów wynosi co najmniej 200 000 000 tonokilometrów lub co najmniej 500 000 ton;

b) łączna wielkość transportu pasażerskiego wynosi co najmniej 100 000 000 pasażerokilometrów.

Sprawozdawczość na podstawie załączników A i C jest nieobowiązkowa w odniesieniu do przedsiębiorstw poniżej progów, o których mowa w lit. a) i b).”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują zgodnie z załącznikiem L łączne dane dla przedsiębiorstw poniżej progów, o których mowa w ust. 2, jeśli dane te nie są przekazywane zgodnie z załącznikami A i C, jak określono w załączniku L.”;

3) art. 5 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) dane administracyjne, w tym dane gromadzone przez organy regulacyjne, w szczególności listy przewozowe kolejowego transportu towarowego, jeśli są dostępne”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Rozpowszechnianie

Statystyki w oparciu o dane wyszczególnione w załącznikach A, C, E, F, G i L są rozpowszechniane przez Komisję (Eurostat).

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające warunki rozpowszechniania wyników. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.”;

5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia jakości przekazywanych danych.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Do celów niniejszego rozporządzenia kryteriami jakości stosowanymi w odniesieniu do przekazywanych danych są kryteria, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe zasady, strukturę, okresowość i elementy zapewniające porównywalność dla standardowych sprawozdań na temat jakości danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Sprawozdania z wykonania

Do dnia 31 grudnia 2020 r., a następnie co cztery lata, Komisja, po konsultacji z Komitetem ds. Europejskiego Systemu Statystycznego, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia oraz z rozwoju sytuacji.

W tym sprawozdaniu Komisja uwzględni odpowiednie informacje przekazane przez państwa członkowskie, odnoszące się do jakości przekazywanych danych, używanych metod gromadzenia danych oraz informacji na temat potencjalnych usprawnień i potrzeb użytkowników.

Sprawozdanie to w szczególności:

- a) ocenia wpływające z wytworzonych danych statystycznych korzyści dla Unii, państw członkowskich oraz dostawców i użytkowników informacji statystycznych w porównaniu z kosztami tych danych;
- b) ocenia jakość przekazywanych danych, używane metody gromadzenia danych oraz jakość wytworzonych danych statystycznych.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 13 grudnia 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed zakończeniem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego, ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

9) uchyla się art. 12;

10) uchyla się załączniki B, D, H oraz I;

11) załącznik C zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

12) dodaje się załącznik L zawarty w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 26 października 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. LESAY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK C

ROZNA STATYSTYKA TRANSPORTU PASAŻERÓW – SPRAWOZDAWCZOŚĆ SZCZEGÓŁOWA

Lista zmiennych i jednostek miary	Transport pasażerów w: — liczbie pasażerów — pasażerokilometrach Ruch pociągów pasażerskich w: — pociągokilometrach
Okres bazowy	Jeden rok
Częstotliwość	Corocznie
Lista tablic z rozbiciem dla każdej tablicy	Tablica C3: transport pasażerów według rodzaju transportu Tablica C4: międzynarodowy transport pasażerów według kraju rozpoczęcia i zakończenia podróży Tablica C5: ruch pociągów pasażerskich
Termin przekazywania danych	Osiem miesięcy po zakończeniu okresu bazowego
Pierwszy okres bazowy	2016
Uwagi	1. Rodzaj transportu podlega następującemu rozbiciu: — krajowy — międzynarodowy 2. W przypadku tablic C3 i C4 państwa członkowskie przekazują dane łącznie z informacjami ze sprzedaży biletów poza krajem sprawozdawcą. Informacje te można uzyskać bezpośrednio od organów krajowych w innych krajach lub za pośrednictwem międzynarodowych programów w zakresie odszkodowania za bilety.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK L

Tablica L.1

POZIOM AKTYWNOŚCI TRANSPORTOWEJ W ZAKRESIE TRANSPORTU TOWARÓW

Lista zmiennych i jednostek miary	Transport towarów w: — tonach ogółem — tonokilometrach ogółem Ruch pociągów towarowych w: — pociągokilometrach ogółem
Okres bazowy	Jeden rok
Częstotliwość	Corocznie
Termin przekazywania danych	Pięć miesięcy po zakończeniu okresu bazowego
Pierwszy okres bazowy	2017
Uwagi	Tylko dla przedsiębiorstw, których łączna wielkość transportu towarowego jest mniejsza niż 200 mln tonokilometrów i 500 000 ton i które nie są objęte sprawozdawczością na podstawie załącznika A (sprawozdawczość szczegółowa).

Tablica L.2

POZIOM AKTYWNOŚCI TRANSPORTOWEJ W ZAKRESIE TRANSPORTU PASAŻERÓW

Lista zmiennych i jednostek miary	Transport pasażerów w: — liczbie pasażerów ogółem — pasażerokilometrach ogółem Ruch pociągów pasażerskich w: — pociągokilometrach ogółem
Okres bazowy	Jeden rok
Częstotliwość	Corocznie
Termin przekazywania danych	Osiem miesięcy po zakończeniu okresu bazowego
Pierwszy okres bazowy	2017
Uwagi	Tylko dla przedsiębiorstw, których łączna wielkość transportu pasażerów jest mniejsza niż 100 mln pasażerokilometrów i które nie są objęte sprawozdawczością na podstawie załącznika C (sprawozdawczość szczegółowa).”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL